

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۳۸ مورخ ۸۶/۳/۱۹
قانون بيمه انفرادي بيماران ديابتي و صعب العلاج
(بیماران سرطاني
و بيماريهاي خاص و ام.اس M.S)

ماده واحده - سازمانهاي بيمه گر مكلفند بيماران ديابتي و صعب العلاج (بیماران سرطاني و بيماريهاي خاص و ام.اس M.S) را كه فاقد پوشش بيمه درمانی پایه می باشند در صورت تقاضا به صورت انفرادي از طريق صدور دفترچه تحت پوشش بيمه قرار دهند.

تبصره - بار مالي ناشي از اجراي اين قانون از محل اعتبار ردیف ۵۰۳۹۴۶ قسمت چهارم قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور تأمین می شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و يك تبصره در جلسه علني روز سه شنبه مورخ چهارم اردیبهشت ماه يک هزار و سيصد و هشتاد و شش مجلس شوراي اسلامي تصويب و در مهلت مقرر موضوع اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران نظر شوراي محترم نگهبان واصل نگردید.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۸۶ مورخ ۸۶/۵/۱۵
قانون اصلاح ماده (۳) قانون ترويج تغذيه با شير مادر
و حمايت از مادران در دوران شيردهي مصوب ۱۳۷۴

ماده واحده - در ماده (۳) قانون ترويج تغذيه با شير مادر و حمايت از مادران در دوران شيردهي مصوب ۱۳۷۴ عبارت « چهار (۴) ماه» به عبارت « شش (۶) ماه» و در تبصره (۱) ماده يادشده عبارت « حداكثر تا ۲۰ ماهگي» به عبارت « حداكثر تا ۲۴ ماهگي» اصلاح مي شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علني روز چهارشنبه مورخ ششم تيرماه يکهزار و سيصد و هشتاد و شش مجلس شوراي اسلامي تصويب و در تاريخ ۱۳/۴/۱۳۸۶ به تأييد شوراي نگهبان رسيد.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۲۴۲ مورخ ۸۶/۷/۲۴

قانون تغيير ساعت رسمي کشور

ماده واحده - ساعت رسمي کشور هر سال در ساعت ۲۴ روز اول فروردین ماه يك ساعت به جلو کشیده می شود و در ساعت ۲۴ روز سيام شهریور ماه به حال سابق برگردانده می شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علني روز چهارشنبه مورخ سي و یکم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شیش مجلس شورای اسلامي تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۶/۲۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.

قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود از تاریخ تصویب این قانون ظرف مدت سه سال کارکنان رسمی، پیمانی و قراردادی وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی را که حداقل بیست و پنج سال سابقه خدمات قابل قبول داشته باشند با حداکثر پنج سال سنوات ارفاقی بدون شرط سنی در صورت تقاضای کارکنان و موافقت دستگاه متبوع خود بازنشسته نماید. پاداش پایان خدمت این قبیل کارکنان براساس سی سال پرداخت خواهد شد. حداقل سنوات قابل قبول برای استفاده بانوان شاغل از این حکم بیست سال بوده و حداکثر سنوات ارفاقی آنان پنج سال خواهد بود. پاداش پایان خدمت این قبیل کارکنان براساس سنوات خدمت قابل قبول آنان محاسبه و پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱- دستگاههای اجرایی مشمول این قانون مکلفند بار مالی ناشی از اجراء این قانون در سال ۱۳۸۶ را از محل اعتبارات سال جاری خود پرداخت نمایند. اعتبار مورد نیاز برای سالهای آتی در قوانین بودجه سنواتی کل کشور پیش‌بینی و تأمین خواهد شد.

تبصره ۲- سهم صندوقهای بازنشستگی بابت پرداخت حقوق بازنشستگی و نیز کسور بازنشستگی و یا حق بیمه سهم مستخدم و کارفرما نسبت به سنوات ارفاقی از محل اعتبارات تبصره ۱ تأمین و به صندوقهای مذکور پرداخت خواهد شد.

تبصره ۳- شرکتهای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی می‌توانند صرفاً با استفاده از منابع مالی خود، کارکنان واجد شرایط خود را به نحو مقرر در این قانون بازنشسته نمایند.

تبصره ۴- کارکنانی که به استناد این قانون بازنشسته می‌شوند از حقوق و مزایای سایر قوانین و مقررات که برای کارکنان بازنشسته در نظر گرفته شده است بهره‌مند خواهند بود.

تبصره ۵- آئین‌نامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

کشور و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنج تبصره در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۶/۱۲ به تأیید شورای نگهبان رسید.

قانون مدیریت خدمات کشوري

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- وزارتخانه: واحد سازمانی مشخصی است که تحقق يك یا چند هدف از اهداف دولت را برعهده دارد و به موجب قانون ایجادشده یا می‌شود و توسط وزیر اداره می‌گردد.

ماده ۲- مؤسسه دولتی: واحد سازمانی مشخصی است که به موجب قانون ایجاد شده یا می‌شود و با داشتن استقلال حقوقی، بخشی از وظایف و اموری را که بر عهده یکی از قوای سه‌گانه و سایر مراجع قانونی می‌باشد انجام می‌دهد. کلیه سازمانهایی که در قانون اساسی نام‌برده شده است درحکم مؤسسه دولتی شناخته می‌شود.

ماده ۳- مؤسسه یا نهاد عمومی غیردولتی: واحد سازمانی مشخصی است که دارای استقلال حقوقی است و با تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد شده یا می‌شود و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) بودجه سالانه آن از محل منابع غیردولتی تأمین گردد و عهده‌دار وظایف و خدماتی است که جنبه عمومی دارد.

ماده ۴- شرکت دولتی: بنگاه اقتصادی است که به موجب قانون برای انجام قسمتی از تصدی‌های دولت به‌موجب سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری جزء وظایف دولت محسوب می‌گردد، ایجاد و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه و سهام آن متعلق به دولت می‌باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه‌گذاری وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی منفرداً یا مشترکاً ایجادشده مادام که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام آنها منفرداً یا مشترکاً متعلق به واحدهای سازمانی فوق‌الذکر باشد شرکت دولتی است.

تبصره ۱- تشکیل شرکتهای دولتی تحت هریک از عناوین فوق‌الذکر صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی مجاز است، همچنین تبدیل شرکتهایی که سهام شرکتهای دولتی در آنها

کمتر از پنجاه درصد (۵۰٪) است با افزایش سرمایه به شرکت دولتي ممنوع است.

تبصره ۲- شرکتهایی که به حکم قانون یا دادگاه صالح، ملي و یا مصادره شده و شرکت دولتي شناخته شده یا می‌شوند، شرکت دولتي تلقي می‌گردند.

تبصره ۳- احکام «شرکتهای دولتي» که در این قانون ذکر شده بر کلیه شرکتهایی که شمول قوانین و مقررات عمومي بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۵- دستگاه اجرائي: کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتي، مؤسسات یا نهادهای عمومي غیردولتي، شرکتهای دولتي و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملي نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزي، بانکها و بیمه‌های دولتي، دستگاه اجرائي نامیده می‌شوند.

ماده ۶- پست سازمانی: عبارت است از جایگاهی که در ساختار سازمانی دستگاههای اجرائي برای انجام وظایف و مسؤولیتهای مشخص (ثابت و موقت) پیش‌بینی و برای تصدي يك کارمند در نظر گرفته می‌شود. پستهای ثابت صرفاً برای مشاغل حاکمیتی که جنبه استمرار دارد ایجاد خواهد شد.

ماده ۷- کارمند دستگاه اجرائي: فردي است که براساس ضوابط و مقررات مربوط، به موجب حکم و یا قرارداد مقام صلاحیتدار در يك دستگاه اجرائي به خدمت پذیرفته می‌شود.

ماده ۸- امور حاکمیتی: آن دسته از اموري است که تحقق آن موجب اقتدار و حاکمیت کشور است و منافع آن بدون محدودیت شامل همه اقشار جامعه گردیده و بهره‌مندی از این نوع خدمات موجب محدودیت برای استفاده دیگران نمی‌شود.
از قبیل:

الف - سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و نظارت در بخشهای اقتصادي، اجتماعي، فرهنگی و سياسي.

ب - برقراري عدالت و تأمین اجتماعي و باز توزیع درآمد.

ج - ایجاد فضای سالم برای رقابت و جلوگیری از انحصار و تضییع حقوق مردم.

د - فراهم نمودن زمینه‌ها و مزیت‌های لازم برای رشد و توسعه کشور و رفع فقر و بیکاری.

ه - قانونگذاری، امور ثبتی، استقرار نظم و امنیت و اداره امور قضائی.

و - حفظ تمامیت ارضی کشور و ایجاد آمادگی دفاعی و دفاع ملی.

ز - ترویج اخلاق، فرهنگ و مبانی اسلامی و صیانت از هویت ایرانی، اسلامی.

ح - اداره امور داخلی، مالیه عمومی، تنظیم روابط کار و روابط خارجی.

ط - حفظ محیط زیست و حفاظت از منابع طبیعی و میراث فرهنگی.

ی - تحقیقات بنیادی، آمار و اطلاعات ملی و مدیریت فضای فرکانس کشور.

ک - ارتقاء بهداشت و آموزش عمومی، کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها و آفت‌های واگیر، مقابله و کاهش اثرات حوادث طبیعی و بحران‌های عمومی.

ل - بخشی از امور مندرج در مواد (۹)، (۱۰) و (۱۱) این قانون نظیر موارد مذکور در اصول بیست و نهم (۲۹) و سی‌ام (۳۰) قانون اساسی که انجام آن توسط بخش خصوصی و تعاونی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی با تأیید هیأت وزیران امکانپذیر نمی‌باشد.

م - سایر مواردی که با رعایت سیاست‌های کلی مصوب مقام معظم رهبری به موجب قانون اساسی در قوانین عادی جزء این امور قرار می‌گیرد.

ماده ۹- امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی: آن دسته از وظایفی است که منافع اجتماعی حاصل از آنها نسبت به منافع فردی برتری دارد و موجب بهبود وضعیت زندگی افراد می‌گردد، از قبیل: آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای، علوم و تحقیقات، درمان، توانبخشی، تربیت بدنی و ورزش، اطلاعات و ارتباطات عمومی و امور فرهنگی، هنری و تبلیغات اسلامی.

ماده ۱۰ - امور زیربنایی: آن دسته از طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای است که موجب تقویت زیرساخت‌های اقتصادی و تولیدی کشور می‌گردد، از قبیل: طرح‌های آب و خاک و شبکه‌های انرژی، ارتباطات و راه.

ماده ۱۱ - امور اقتصادی: آن دسته از اموری است که دولت، متصدی اداره و بهره‌برداری از اموال جامعه است و مانند اشخاص حقیقی و حقوقی در حقوق خصوصی عمل می‌کند، از قبیل: تصدی در امور صنعتی، کشاورزی، حمل و نقل، بازرگانی، مسکن و بهره‌برداری از طرح‌های مندرج در ماده (۱۰) این قانون.

ماده ۱۲ - سازمان: منظور از سازمان در این قانون سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور می‌باشد.

فصل دوم - راهبردها و فناوری انجام وظایف دولت

ماده ۱۲ - امور تصدی‌های اجتماعی، فرهنگی و خدماتی با رعایت اصول بیست و نهم (۲۹) و سی‌ام (۳۰) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از طریق توسعه بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی تعیین صلاحیت‌شده و با نظارت و حمایت دولت و با استفاده از شیوه‌های ذیل انجام می‌گردد:

۱- اعمال حمایت‌های لازم از بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مجری این وظایف.

۲- خرید خدمات از بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی.

۳- مشارکت با بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی از طریق اجاره، واگذاری امکانات و تجهیزات و منابع فیزیکی.

۴- واگذاری مدیریت واحدهای دولتی به بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی با پرداخت تمام و یا بخشی از هزینه سرانه خدمات.

۵ - ایجاد و اداره واحدهای دولتی موضوع این ماده توسط دستگاه‌های اجرایی.

تبصره ۱- اگر انجام امور موضوع این ماده به یکی از طرق چهارگانه فوق‌الذکر (۱) لغایت ۴) مقدور نباشد ایجاد و اداره واحدهای دولتی وظیفه دولت است.

تبصره ۲- تأیید صلاحیت علمی و اخلاقی کلیه افراد موضوع این قانون که به موجب این ماده در بخشهای آموزشی، بهداشتی و فرهنگی اشتغال خواهند داشت مطابق ضوابط فصل ششم این قانون و تأیید استانداردهای مربوط و کیفیت و قیمت خدمات نیز مطابق قوانین و مقررات مربوط است.

ماده ۱۴- امور زیربنایی با مدیریت، حمایت و نظارت دستگاههای اجرایی توسط بخش غیردولتی، (تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی) انجام خواهد شد و در موارد استثنائی با تصویب هیأت وزیران توسط بخش دولتی انجام خواهد شد.

ماده ۱۵- امور تصدیهای اقتصادی با رعایت اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و سیاستهای ابلاغی مقام معظم رهبری به بخش غیردولتی واگذار می‌گردد. دولت مکلف است با رعایت قوانین و مقررات مربوط از ایجاد انحصار، تضییع حقوق تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان جلوگیری و فضای رقابت سالم و رشد و توسعه و امنیت سرمایه‌گذاری و برقراری عدالت و تأمین اجتماعی و باز توزیع درآمد و فراهم نمودن زمینه‌ها و مزیت لازم و رفع بیکاری را فراهم نماید.

ماده ۱۶- به منظور افزایش بهره‌وری و استقرار نظام کنترل نتیجه و محصول (ستانده) و کنترل مراحل انجام کار و یا هردو، جلوگیری از تمرکز تصمیم‌گیری و اعطاء اختیارات لازم به مدیران برای اداره واحدهای تحت سرپرستی خود براساس آئین‌نامه‌ای که توسط سازمان تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد دستگاههای اجرایی موظفند اقدامات ذیل را به عمل آورند:

الف - تعیین قیمت تمام‌شده فعالیتها و خدمات و محصولات واحدهای مجری از قبیل واحدهای آموزشی، پژوهشی، بهداشتی، درمانی، خدماتی، تولیدی و اداری، متناسب با کیفیت و محل جغرافیایی ارائه فعالیتها و خدمات، در چهارچوب

متوسط قیمت تمام شده فعالیتها و خدمات مذکور در بودجه مصوب سالانه ملی و استانی با تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا استان.

ب - تعیین شاخصهای هدفمند و نتیجه‌گرا و استانداردهای کیفی خدمات و پیش‌بینی سازوکارهای نظارتی برای کنترل کمیت و کیفیت خدمات ارائه شده.

ج - انعقاد تفاهمنامه با مدیران واحدهای مجری براساس حجم فعالیتها و خدمات و قیمت تمام‌شده آن و تعیین تعهدات طرفین.

د - اعطاء اختیارات لازم برای پیشنهاد جابه‌جایی فصول و برنامه‌های اعتبارات مذکور به شورای برنامه‌ریزی استان در چهارچوب احکام قانون بودجه سالانه جابه‌جایی اعتبارات ملی براساس احکام قانون بودجه سالانه خواهد بود.

ه - برای اجراء نظام قیمت تمام‌شده، اختیارات لازم اداری و مالی به مدیران، به موجب آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد تعیین می‌گردد.

و - اعتباراتی که براساس قیمت تمام شده در اختیار واحدها قرار می‌گیرد، به عنوان کمک تلقی‌شده و پس از پرداخت به حساب بانکی واحدهای ذی‌ربط به‌هزینه قطعی منظور می‌گردد. مدیران دستگاههای اجرائی نسبت به تحقق اهداف و نتایج پیش‌بینی‌شده در تفاهمنامه در مدت مدیریت خود مسؤول و به نهادهای نظارتی پاسخگو خواهند بود و موظفند گزارش اقدامات مربوطه را هر شش‌ماه یکبار به سازمان ارائه نمایند و سازمان نیز مکلف است گزارش عملکرد این ماده را یک‌ماه قبل از ارسال لوایح بودجه سالیانه به مجلس تقدیم نماید.

تبصره ۱- دستگاههایی که با پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران امکان محاسبه قیمت تمام‌شده محصولات و خدمات خود را نداشته باشند از طریق محاسبه هزینه تمام‌شده اقدام خواهند نمود.

تبصره ۲- احکام این ماده می‌باید ظرف یک‌سال توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجراء شده و از سال ۱۳۸۷

بودجه دستگاه‌های موضوع این قانون فقط با رعایت مفاد این ماده قابل تنظیم و ارائه می‌باشد.

ماده ۱۷- به دستگاه‌های اجرایی اجازه داده می‌شود از طریق مناقصه و با عقد قرارداد با شرکتها و مؤسسات غیردولتی براساس فعالیت مشخص، حجم کار معین، قیمت هر واحد کار و قیمت کل به‌طور شفاف و مشخص بخشی از خدمات موردنیاز خود را تأمین نمایند. در صورت عدم مراجعه متقاضیان، اجازه داده می‌شود با رعایت قانون برگزاری مناقصات و تأیید سازمان از طریق ترك تشریفات مناقصه اقدام گردد.

تبصره - شرکت‌های موضوع این ماده حسب وظایف مربوط توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا وزارت کار و امور اجتماعی تعیین صلاحیت شده و در صورت تخلف از حکم این ماده لغو صلاحیت می‌گردند.

ماده ۱۸- کارمندان بخش‌های غیردولتی که براساس احکام پیش‌بینی شده در این قانون، تمام و یا قسمتی از وظایف و تصدی امور دولتی و سایر امور قابل واگذاری که حسب قوانین و مقررات مربوط معین خواهد شد را عهده دار می‌باشند، کارکنان تحت پوشش کارفرمای غیر دولتی تلقی می‌گردند. دستگاه‌های اجرایی هیچ‌گونه تعهد و یا مسئولیتی در قبال این کارمندان ندارند.

کارفرمایان این کارمندان موظفند با کارمندان تحت پوشش خود مطابق قانون کار و تأمین اجتماعی و سایر قوانین و مقررات مربوطه رفتار نمایند و پاسخگویی مقامات و یا مراجع ذی‌صلاح در این رابطه خواهند بود. دستگاه‌های اجرایی موظفند در صورت تخلف کارفرمای بخش غیردولتی در احقاق حقوق کارمندان از محل ضمانت‌نامه دریافت شده تعهدات کارمندان ذی‌ربط را پرداخت نمایند.

ماده ۱۹- دستگاه‌های اجرایی به‌منظور ارتقاء مستمر در کیفیت و کمیت ارائه خدمات خود مجاز خواهند بود، برای انجام خدمات مشاوره‌ای در زمینه‌های توسعه مدیریت نظیر استقرار نظام‌های نوین مدیریتی، بازرگاری و پالایش وظایف و مأموریتها و ساختارهای تشکیلاتی، توسعه و مدیریت سرمایه‌های انسانی

و فناوریهای نوین اداری با مراکز آموزشی، پژوهشی، دولتی و مؤسسات خصوصی تأیید صلاحیت شده توسط سازمان، با رعایت مقررات ذیربط عقد قرارداد نمایند.

ماده ۲۰- دستگاههای اجرایی مکلفند به منظور ایجاد انگیزه و افزایش کارایی و بهره‌مندی از فکر و اندیشه و خلاقیت کارمندان ذیربط خود ساز و کار مناسب برای جلب مشارکت کارمندان و دریافت پیشنهادات و اثرگذاری آن در تصمیم‌گیری‌ها را فراهم آورند. نظام پیشنهادات و نحوه پرداخت پاداش براساس آئین‌نامه‌ای خواهد بود که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲۱- با کارمندان رسمی و یا ثابت دستگاههای اجرایی که تمام یا بخشی از وظایف آنها به بخش غیردولتی واگذار می‌گردد به یکی از روشهای ذیل عمل خواهد شد:

الف - انتقال به سایر واحدهای همان دستگاه یا دستگاه اجرایی دیگر.

ب - بازخرید سنوات خدمت.

ج - موافقت با مرخصی بدون حقوق برای مدت سه تا پنج سال.

د - انتقال به بخش غیردولتی که مجری وظایف و فعالیتهای واگذار شده می‌باشد.

در صورت تمایل کارمندان به تغییر صندوق بازنشستگی هزینه جابه‌جایی تغییر صندوق ذیربط با حفظ سوابق مربوط توسط دولت تأمین می‌گردد.

ه - انجام وظیفه در بخش غیردولتی به شکل مأمور که حقوق و مزایای وی را بخش غیردولتی پرداخت می‌کند.

تبصره ۱- در صورت واگذاری سهام شرکتهای دولتی به نحوی که شرکت مذکور غیردولتی شود، قوانین و مقررات قانون کار بر کارمندان شرکت واگذار شده اعمال می‌گردد و این افراد، کارمندان کارفرمای جدید محسوب می‌شوند و در صورت تمایل می‌توانند کماکان تابع صندوق بازنشستگی قبلی خود باقی بمانند.

تبصره ۲- در مواردی که با حفظ مالکیت دولت (یا شرکت دولتی) بهره‌برداری بخشی از دستگاه ذی‌ربط به بخش غیردولتی واگذار گردد، مأموریت کارمندان مربوط به بخش غیردولتی مجاز می‌باشد. آئین‌نامه اجرایی این ماده بپیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۳- کارمند می‌تواند سه طریق از طرق پنج گانه فوق را به ترتیب اولویت انتخاب و به دستگاه اجرایی اعلام کند. دستگاه مربوطه مکلف است با توجه به اولویت تعیین شده از سوی کارمند یکی از روشها را انتخاب و اقدام کند.

ماده ۲۲- دستگاههای اجرایی موظفند به منظور تقویت و حمایت از بخش غیردولتی اقدامات لازم برای آموزش، سازماندهی، ایجاد تسهیلات و کمکهای مالی، رفع موانع اداری و خرید خدمات از بخش غیردولتی براساس آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، به عمل آورند.

ماده ۲۳- ایجاد و اداره هرگونه مهمانسرا، زائرسرا، مجتمع مسکونی، رفاهی، واحدهای درمانی و آموزشی، فضاهای ورزشی، تفریحی و نظایر آن توسط دستگاههای اجرایی ممنوع می‌باشد.

تبصره ۱- دستگاههایی که براساس وظایف قانونی خود برای ارائه خدمات به مردم عهده دار انجام برخی از امور فوق می‌باشند با رعایت احکام این فصل از حکم این ماده مستثنی می‌باشند.

تبصره ۲- مناطق محروم کشور تا زمانی که از نظر نیروی انسانی کارشناس و متخصص توسعه نیافته‌اند با تصویب هیأت وزیران از حکم این ماده مستثنی می‌باشند.

ماده ۲۴- در راستای اجراء احکام این فصل کلیه دستگاههای اجرایی موظفند از تاریخ تصویب این قانون اقدامات ذیل را انجام دهند:

الف - حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون آن دسته از وظایفی که قابل واگذاری به بخش غیردولتی است را احصاء و با رعایت راهکارهای مطروحه در این فصل نسبت به واگذاری آنها

اقدام نمایند. به نحوی که طی هر برنامه بیست درصد (۲۰٪) از میزان تصدیهای دولت در امور قابل واگذاری کاهش یابد.

ب - تعداد مجوزهای استخدامی مذکور در ماده (۵۱) این قانون به نحوی تعیین گردد که تعداد کارمندان دستگاههای اجرائی که به هر نحو حقوق و مزایا دریافت میکنند و یا طرف قرارداد میشوند هر سال به میزان دو درصد (۲٪) در امور غیرحاکمیتی نسبت به سال قبل کاهش یابد.

ج - حداکثر معادل یک سوم کارمندان که به روشهای بازنشستگی، بازخریدی، استعفاء و سایر موارد از خدمت دستگاههای اجرائی خارج میشوند استخدام نمایند.

تبصره ۱- وظایف حاکمیتی موضوع ماده (۸) این قانون از شمول این ماده مستثنی هستند.

تبصره ۲- آئیننامه اجرائی این ماده شامل وظیفه قابل واگذاری در چهارچوب این قانون، حمایتهای دولت برای توسعه بخش غیردولتی و نحوه خرید خدمات از بخش خصوصی و تعاونی و تعیین تکلیف کارمندان واحدهای واگذارشده و سایر موارد بنا به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران میرسد.

تبصره ۳- دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کل کشور موظفند اجراء این فصل را در دستگاههای اجرائی کنترل نموده و با مدیران متخلف برخورد قانونی نمایند.

فصل سوم - حقوق مردم

ماده ۲۵- مدیران و کارمندان دستگاههای اجرائی، خدمتگزاران مردم هستند و باید با رعایت موازین اخلاق اسلامی و اداری و طبق سوگندی که در بدو ورود اداء نموده و منشور اخلاقی و اداری که امضاء میکنند وظایف خود را به نحو احسن در راه خدمت به مردم و با در نظر گرفتن حقوق و خواستههای قانونی آنها انجام دهند.

تبصره ۱- اصول و مفاد منشور فوق الذکر، متن سوگندنامه و تعهدات کارمندان دستگاههای اجرائی با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران میرسد.

تبصره ۲- دستگاه‌های اجرائی می‌توانند متناسب با وظایف و شرایط خاص دستگاه مربوط علاوه بر موارد فوق، مواردی را با رعایت منشور اخلاقی مصوب هیأت وزیران به آن اضافه نمایند.

ماده ۲۶- دستگاه‌های اجرائی مکلفند مردم را با حقوق و تکالیف خود در تعامل با دستگاه‌های اجرائی آشنا نموده و از طریق وسایل ارتباط جمعی به‌ویژه صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران سطح آگاهی عمومی در این زمینه را ارتقاء داده و اطلاعات لازم را به نحو مطلوب و مناسب در اختیار مردم قرار دهند.

ماده ۲۷- مردم در استفاده از خدمات دستگاه‌های اجرائی در شرایط مساوی از حقوق یکسان برخوردارند، دستگاه‌های اجرائی موظفند حداکثر ظرف سه ماه، مراحل، زمان و کیفیت و استاندارد ارائه خدمات و تغییرات آنها را مستند و شفاف‌نموده و از طرق مختلف به اطلاع مردم برسانند و در صورت بروز هرگونه تخلف، مسئولین دستگاه‌های اجرائی مسئولیت پاسخگویی به مردم و شکایت آنان را به‌عهده خواهند داشت.

ماده ۲۸- دولت مکلف است به منظور تأمین حقوق مردم و مراجعان، رضایت و عدم رضایت مردم از عملکرد کارمندان را در ارتقاء، انتصاب و تمدید قراردادهای استخدامی و بهره‌مندی از سایر امتیازات استخدامی و اعمال تشویقات و تنبیہات لحاظ نموده و کلیه آئین‌نامه‌ها، شیوه‌نامه‌ها، ضوابط اداری و استخدامی مربوط به کارمندان دولت را به عنوان یک عامل مؤثر منظور نماید.

فصل چهارم - ساختار سازمانی

ماده ۲۹- دستگاه‌های اجرائی مکلفند سازماندهی، طراحی و تنظیم تشکیلات خود را متناسب با ویژگی‌های مربوط در چهارچوب الگوها، ضوابط و شاخص‌هایی که سازمان تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد با رعایت موارد ذیل انجام دهند:

الف - سقف پست‌های سازمانی با رعایت راهبردهای مذکور در فصل دوم این قانون و با پیشنهاد دستگاه و تأیید سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب - تشکیلات و سقف پستهای سازمانی مصوب حداقل پس از یک برنامه و حداکثر پس از دو برنامه پنجساله متناسب با سیاستها و احکام برنامه جدید مورد بازنگری و تصویب مجدد قرار خواهد گرفت.

ج - به منظور کوتاه نمودن مراحل انجام کار و سلسله مراتب اداری، سطوح عمودی مدیریتی در دستگاههای اجرایی ملی و استانی با احتساب بالاترین مقام اجرایی در هر واحد سازمانی، به قرار ذیل تعیین می‌گردد:

- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی: حداکثر در (۴) سطح.

- واحدهای استانی: حداکثر (۳) سطح.

- واحدهای شهرستانی، مناطق و نواحی همتراز: حداکثر (۲) سطح.

- سایر واحدهای تقسیمات کشوری: یک سطح.

د - هرکدام از وزارتخانه‌ها و سازمانهای مستقل که تحت نظر معاون رئیس جمهور اداره می‌شوند، می‌توانند حداکثر (۵) معاون و سایر مؤسسات دولتی حداکثر (۳) معاون یا عناوین مشابه در ساختار تشکیلاتی خود پیش بینی نمایند و متناسب با حجم کار و تنوع وظایف و تعداد پستهای سازمانی هر معاون می‌تواند حداکثر (۵) مدیرکل یا مدیر یا رئیس یا عناوین مشابه داشته باشد.

پستهای مدیریتی مورد نیاز حوزه وزیر یا رئیس مؤسسات دولتی از سرجمع پستهای مدیریتی مذکور در این بند تأمین خواهد شد.

ه - تعداد پستهای مشاور برای مقامات اجرایی مذکور در بندهای (الف)، (ب) و (ج) ماده (۷۱) حداکثر (۱۰) و برای سایر مقامات اجرایی مذکور در این ماده حداکثر (۴) و برای رؤسای مؤسسات دولتی باگستری کشوری حداکثر (۲) پست در سقف پستهای مصوب تعیین می‌گردد.

ی - واحدهای سازمانی وزارتخانه‌ها و سایر دستگاههای اجرایی در مراکز استانها (به استثناء استانداریها) با رعایت ماده (۲۹) این قانون حداکثر در سطح اداره کل سازماندهی می‌شوند و سازمانهای موجود در این سطح تغییر می‌یابند.

ط - در صورتی که دستگاه‌های اجرایی مطابق شرح وظایف قانونی و تشکیلات مصوب خود الزاماً موظف به ارائه خدماتی در شهرستان‌های کمتر از هفتاد هزار نفر جمعیت و بخش‌های کمتر از سی هزار نفر جمعیت باشند در صورتی که در تاریخ تصویب این قانون ساختمان‌های واحدهای اداری ذی‌ربط احداث نشده باشند موظفند کارمندان ذی‌ربط خود را در مجتمع اداری مراکز شهرستان و بخش که به عنوان نمایندگی تحت نظر فرماندار و بخشدار ایجاد می‌گردد مستقر نموده و از ایجاد واحدهای مستقل خودداری نمایند.

افزایش جمعیت این‌گونه شهرها موجب لغو این حکم برای واحدهای ذی‌ربط نمی‌گردد. هزینه‌های پشتیبانی و خدماتی این مجتمع‌ها در بودجه وزارت کشور (استانداربها) پیش‌بینی می‌گردد. در سایر شهرها با تشخیص هیأت وزیران اجراء این بند امکانپذیر می‌باشد.

آئین‌نامه اجرایی این بند با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲۰- وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مستقل که تحت نظر معاون رئیس جمهور اداره می‌شوند، در صورت ضرورت با تأیید سازمان و تصویب هیأت وزیران می‌توانند حسب وظایف قانونی خود در برخی از سطوح تقسیمات کشوری واحد سازمانی داشته باشند. در این صورت کلیه واحدهای وابسته به يك وزارتخانه و مؤسسات مستقل وابسته به رئیس جمهور در هر يك از سطوح تقسیمات کشوری در يك واحد سازمانی ادغام و تحت مدیریت واحد قرار می‌گیرند.

موارد استثناء از حکم اخیر این ماده با تأیید سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲۱- دستگاه‌های اجرایی مکلفند تشکیلات تفصیلی خود را با رعایت مفاد ماده (۲۹) تهیه و يك نسخه از آن را به سازمان ارسال دارند. سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ وصول پیشنهاد، مغایرت و یا عدم مغایرت با الگوها، ضوابط و شاخص‌های مذکور را اعلام نماید. دستگاه‌های

اجرائی ذی ربط موظفند پس از اصلاح موارد مغایر، تأییدیه سازمان را کسب نمایند.

ماده ۳۲- هریک از کارمندان دستگاههای اجرایی، متصدی یکی از پستهای سازمانی خواهند بود و هرگونه به کارگیری افراد و پرداخت حقوق بدون داشتن پست سازمانی مصوب پس از یک سال از ابلاغ این قانون ممنوع است.

تبصره - دستگاههای اجرایی میتوانند در شرایط خاص با تأیید سازمان تا ده درصد (۱۰٪) پستهای سازمانی مصوب، بدون تعهد استخدامی و در سقف اعتبارات مصوب افرادی را به صورت ساعتی یا کار معین برای حداکثر یک سال به کارگیرند.

ماده ۳۳- تنظیم تشکیلات داخلی واحدهایی از دستگاههای اجرایی که براساس قیمت تمام شده (موضوع ماده «۱۶» این قانون) اداره می شود برعهده آنها بوده و نسخه ای از تشکیلات خود را جهت تطبیق با ضوابط به سازمان ارسال خواهند داشت.

ماده ۳۴- تنظیم شرح وظایف و ایجاد هرگونه واحد و پست سازمانی در دستگاههای اجرایی صرفاً در چهارچوب وظایف قانونی مصوب آنها مجاز می باشد. سازمان مکلف به نظارت بر حسن انجام این کار می باشد.

ماده ۳۵- کلیه دستگاههای اجرایی موظفند در چهارچوب احکام این فصل حداکثر ظرف مدت یک سال نسبت به پیشنهاد اصلاح ساختار سازمانی خود اقدام نمایند.

تبصره - پستهای مورد نیاز واحدهای مستقر در شهرستانها و بخشهای توسعه نیافته و کمتر توسعه یافته و جدید التاسیس از سرجمع پستهای موضوع ماده (۲۹) این قانون تأمین خواهد شد. در صورت نبود پست بلا تصدی برای واحدهای فوق الذکر دولت موظف است با رعایت احکام این فصل پست جدید ایجاد نماید.

فصل پنجم - فناوری اطلاعات و خدمات اداری

ماده ۳۶ - دستگاههای اجرایی موظفند فرآیندهای مورد عمل و روشهای انجام کار خود را با هدف افزایش بهره وری نیروی انسانی و کارآمدی فعالیتهای نظیر سرعت، دقت، هزینه،

کیفیت، سلامت و صحت امور و تأمین رضایت و کرامت مردم و براساس دستورالعمل سازمان تهیه و به‌مورد اجراء گذارند و حداکثر هر سه سال یک بار این روشها را مورد بازبینی و اصلاح قرار دهند.

تبصره - میزان بهره‌وری و کارآمدی فعالیتهای، صحت امور و رضایت مردم از خدمات دولتی براساس شاخصهایی که با پیشنهاد دستگاههای اجرائی به تأیید سازمان می‌رسد، سالیانه توسط سازمان با همکاری دستگاههای ذی‌ربط مورد اندازه‌گیری قرار گرفته و نتایج آن در ارزیابی عملکرد آنها لحاظ می‌شود.

ماده ۳۷ - دستگاههای اجرائی موظفند با هدف بهبود کیفیت و کمیت خدمات به مردم و با رعایت دستورالعمل‌های ذی‌ربط اقدامات زیر را به‌ترتیب انجام دهند:

۱- اطلاع‌رسانی الکترونیکی درخصوص شیوه ارائه خدمات همراه با زمان‌بندی انجام آن و مدارکی که متقاضی باید ارائه نماید.

۲- ارائه فرمهای موردنیاز جهت انجام خدمات از طریق ابزار و رسانه‌های الکترونیکی.

۳- ارائه خدمات به شهروندان به‌صورت الکترونیکی و حذف لزوم مراجعه حضوری مردم به دستگاه اجرائی برای دریافت خدمت.

تبصره - مدت زمان اجراء بندهای (۱) و (۳) این ماده از تاریخ تصویب این قانون به ترتیب یک، دو و سه سال تعیین می‌گردد.

ماده ۳۸ - به‌منظور تسریع و سهولت در ارائه خدمات به مردم، واحدهای خدمات‌رسانی الکترونیکی از طریق بخش دولتی و غیردولتی در مراکز شهرستانها ایجاد می‌گردد. کلیه دستگاههای اجرائی موظفند حداکثر تا پایان سال ۱۳۸۷ انجام آن دسته از خدماتی که از این طریق قابل ارائه می‌باشد را توسط این مراکز ارائه نمایند. دستورالعمل اجرائی این ماده به‌تصویب شورای عالی اداری می‌رسد.

ماده ۳۹ - دستگاههای اجرائی موظفند به‌منظور صرفه‌جویی و بهره‌برداری مناسب از ساختمانها و فضاهای اداری و جلوگیری

از تشریفات زائد و هزینه‌های غیرضرور و فراهم آوردن موجبات ایمنی و سلامت شغلی کارمندان براساس ضوابط و استانداردهای به‌کارگیری فضاها، تجهیزات و ملزومات اداری که توسط سازمان تهیه و ابلاغ می‌گردد، اقدام نمایند.

تبصره - کلیه دستگاههای اجرایی موظفند حداکثر ظرف مدت یکسال ساختمانهای مورد استفاده خود را با استانداردهای یاد شده تطبیق داده و فضاهای مازاد را حسب مورد در استانها به ادارات کل اقتصادی و دارایی استان و در مرکز به وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام نمایند تا از طریق این وزارتخانه حسب مورد با تصویب هیأت وزیران و یا شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان دستگاههای بهره‌بردار آن تعیین گردد.

در صورتی که در مهلت تعیین شده دستگاههای اجرایی اقدام نکنند ذی‌حسابان موظفند فضاهای مازاد را به وزارت یا اداره کل متبوع جهت اقدام به ترتیب فوق اعلام نمایند.

ماده ۴۰- به منظور ایجاد زیر ساخت اطلاعاتی و تمرکز امور مربوط به استفاده از فناوری اطلاعات در خدمات اداری، دولت موظف است از طریق سازمان ثبت احوال و شرکت پست جمهوری اسلامی ایران و مشارکت کلیه دستگاههای اجرایی پایگاه اطلاعات ایرانیان را طراحی، ساماندهی و اجراء نماید.

تبصره ۱- این پایگاه با استفاده از شماره ملی و کد پستی از طریق ساماندهی، هدایت و اتصال داده‌ها و اطلاعات موجود دستگاهها تشکیل می‌گردد.

تبصره ۲- کلیه دستگاههای اجرایی موظفند تا پایان سال ۱۳۸۶ پایگاههای اطلاعات داده‌های مربوط به خود را با استفاده از شماره ملی و کد پستی آماده نمایند.

تبصره ۳- آئین‌نامه این ماده توسط سازمان تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۴- سازمان مسؤول پیگیری و نظارت بر حسن انجام تکالیف مصرح در این ماده می باشد. هرگونه ارائه خدمات و برقراری ارتباط با مراجعانی که نیاز به شناسایی افراد و آدرس محل استقرار آنها می باشد از سال ۱۳۸۸ بدون استفاده از

شماره ملي و کديستي توسط دستگاههاي اجرائي ممنوع مي‌باشد.

فصل ششم - ورود به خدمت

ماده ۴۱- ورود به خدمت و تعيين صلاحيت استخدامي افرادي که داوطلب استخدام در دستگاههاي اجرائي مي‌باشند براساس مجوزهاي صادره، تشکيلات مصوب و رعايت مراتب شايستگي و برابري فرصتها انجام مي‌شود.

ماده ۴۲- شرايط عمومي استخدام در دستگاههاي اجرائي عبارتند از:

الف - داشتن حداقل سن بيست سال تمام و حداکثر چهل سال براي استخدام رسمي و براي متخصصين بامدرک تحصيلي دکتری چهل و پنج سال.

ب - داشتن تابعيت ايران.

ج - انجام خدمت دوره ضرورت يا معافيت قانوني براي مردان.

د - عدم اعتياد به دخانيات و مواد مخدر.

هـ - نداشتن سابقه محکوميت جزائي مؤثر.

و - دارابودن مدرک تحصيلي دانشگاهي و يا مدارک همتراز (براي مشاغلي که مدارک همتراز در شرايط احراز آنها پيش‌بيني شده است).

ز - داشتن سلامت جسماني و رواني و توانايي براي انجام کاري که استخدام مي‌شوند براساس آئين نامه‌اي که با پيشنهاده سازمان به تصويب هيأت وزيران مي‌رسد.

ح - اعتقاد به دين مبين اسلام يا يکي از اديان شناخته‌شده در قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران.

ط - التزام به قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران.

تبصره ۱- به‌کارگيري موقت و تعيين حقوق و مدت خدمت اتباع خارجي حسب قوانين و مقررات خاص خود انجام خواهد شد.

تبصره ۲- استخدام افراد در دستگاههاي اجرائي در مشاغل تخصصي و کارشناسي و بالاتر منوط به احراز توانايي آنان در مهارت‌هاي پايه و عمومي فناوري اطلاعات مي‌باشد که عناوين و

محتوای مهارت‌های مذکور توسط سازمان تهیه و ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۳- استخدام ایشارگران و خانواده‌های آنان براساس قوانین مصوب مربوط به خود خواهد بود.

تبصره ۴- قوانین و مقررات گزینش به قوت خود باقی است.

تبصره ۵- به کارگیری افراد با مدرک تحصیلی دیپلم و یا با حداقل سن کمتر از رقم مذکور در این ماده در موارد یا مناطق خاص برای مدت زمان مشخص و برای فرزندان شهدا صرفاً در مشاغل که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد مجاز می‌باشد.

ماده ۴۳- دستگاه‌های اجرائی می‌توانند در صورتی که در قوانین و مقررات قبلی مورد عمل خود شرایطی علاوه بر شرایط ماده (۴۲) این قانون داشته باشند، آن را ملاک عمل قرار دهند.

ماده ۴۴- به کارگیری افراد در دستگاه‌های اجرائی پس از پذیرفته شدن در امتحان عمومی که به طور عمومی نشر آگهی می‌گردد و نیز امتحان یا مسابقه تخصصی امکان‌پذیر است. دستورالعمل مربوط به نحوه برگزاری امتحان عمومی و تخصصی به تصویب شورای توسعه مدیریت می‌رسد.

فصل هفتم - استخدام

ماده ۴۵- از تاریخ تصویب این قانون، استخدام در دستگاه‌های اجرائی به دو روش ذیل انجام می‌پذیرد:

الف - استخدام رسمی برای تصدی پست‌های ثابت در مشاغل حاکمیتی.

ب - استخدام پیمانی برای تصدی پست‌های سازمانی و برای مدت معین.

تبصره ۱- کارمندی که به موجب قوانین مورد عمل به استخدام رسمی درآمده‌اند با رعایت مقررات این قانون به صورت استخدام رسمی ادامه خواهند داد.

تبصره ۲- مشاغل موضوع بند (الف) این ماده با توجه به ویژگی‌های مذکور در ماده (۸) این قانون بنا به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۳- سن کارمند پیمانی در انتهای مدت قرارداد استخدام نباید از شصت و پنج سال و برای مشاغل تخصصی از هفتاد سال تجاوز کند.

تبصره ۴- تعیین محل خدمت و شغل موردتصدی کارمندان پیمانی در پیمان نامه مشخص می گردد و در مورد کارمندان رسمی به عهده دستگاه اجرائی ذی ربط می باشد.

ماده ۴۶- کسانی که شرایط ورود به استخدام رسمی را کسب می نمایند قبل از ورود به خدمت رسمی یک دوره آزمایشی را که مدت آن سه سال می باشد طی خواهند نمود و در صورت احراز شرایط ذیل از بدو خدمت جزء کارمندان رسمی منظور خواهند شد:

الف - حصول اطمینان از لیاقت (علمی، اعتقادی و اخلاقی)، کاردانی، علاقه به کار، خلاقیت، نوآوری، روحیه خدمت به مردم و رعایت نظم انضباط اداری از طریق کسب امتیاز لازم با تشخیص کمیته تخصصی تعیین صلاحیت کارمندان رسمی.

ب - طی دوره های آموزشی و کسب امتیاز لازم.

ج - تأیید گزینش.

تبصره ۱- در صورتی که در ضمن یا پایان دوره آزمایشی کارمندان شرایط ادامه خدمت و یا تبدیل به استخدام رسمی را کسب نمایند با وی به یکی از روشهای ذیل رفتار خواهد شد:

الف - اعطاء مهلت دوساله دیگر برای احراز شرایط لازم.

ب - تبدیل وضع به استخدام پیمانی.

ج - لغو حکم.

تبصره ۲- با کارمندان پیمانی در صورت شرکت در آزمون و احراز صلاحیتهای موضوع ماده (۴۲) و پذیرفته شدن برای استخدام رسمی در مشاغل حاکمیتی به شرح زیر رفتار خواهد شد.

سوابق پیمانی آنها جزو سوابق رسمی محسوب می شود.

سابقه سنوات خدمت آنها به سقف سن موضوع بند (الف)

ماده (۴۲) فصل ورود به خدمت اضافه می شود.

تبصره ۳- آئین نامه اجرائی این ماده توسط سازمان تهیه و

به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۴۷- به کارگیری کارمندان شرکتها و مؤسسات غیر دولتي براي انجام تمام يا بخشي از وظائف و اختيارات پستهاي سازمانی دستگاههاي اجرائي تحت هر عنوان ممنوع مي باشد و استفاده از خدمات کارمندان این گونه شرکتها و مؤسسات صرفاً براساس ماده (۱۷) این قانون امکانپذیر است.

ماده ۴۸- کارمندان رسمي در يکي از حالات ذيل از خدمت در دستگاه اجرائي منتزع مي گردند:

- بازنشستگي و يا از کارافتادگي کلي طبق قوانين ذي ربط.
- استعفاء.

- بازخريدي به دليل کسب نتايج ضعيف از ارزيابي عملکرد کارمند در سه سال متوالي يا چهارسال متناوب (براساس آئين نامه اي که با پيشنهاد سازمان به تصويب هيأت وزيران مي رسد).
- آماده بخدمت براساس ماده (۱۲۲).

- اخراج يا انفصال به موجب احکام مراجع قانوني ذي ربط.
تبصره ۱- کارمندانی که به موجب احکام مراجع قانوني از خدمت منفصل مي گردند در مدت انفصال اجازه استخدام و يا هرگونه اشتغال در دستگاههاي اجرائي را نخواهند داشت.

تبصره ۲- کارمندانی که از دستگاه اجرائي اخراج مي گردند، اجازه استخدام و يا هرگونه اشتغال مجدد در همان دستگاه اجرائي را نخواهند داشت.

ماده ۴۹- تمدید قرار داد کارمندان پیماني منوط به تحقق شرايط ذيل مي باشد:

- استمرار پست سازمانی کارمندان.
- کسب نتايج مطلوب از ارزيابي عملکرد و رضایت از خدمات کارمند.

- جلب رضایت مردم و ارباب رجوع.
- ارتقاء سطح علمي و تخصصي در زمینه شغل مورد تصدي.
تبصره - در صورت عدم تمدید قرارداد با کارمندان پیماني مطابق قوانين و مقررات مربوط عمل خواهد شد.

ماده ۵۰- کارمندان، مشمول استفاده از مزايای بیمه بیکاري مطابق قوانين و مقررات مربوط خواهند بود.

ماده ۵۱ - مجموع مجوزهای استخدام دستگاههای اجرایی با رعایت فصل دوم این قانون در برنامه‌های پنج‌ساله تعیین می‌گردد و سهم هریک از وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره - هر گونه به‌کارگیری نیروی انسانی در دستگاههای اجرایی خارج از مجوزهای موضوع این ماده خلاف قانون محسوب و ممنوع می‌باشد و پرداخت هرگونه وجهی به افرادی که بدون مجوز به کار گرفته می‌شوند تصرف غیرقانونی در اموال عمومی محسوب می‌گردد.

ماده ۵۲ - هر نوع به‌کارگیری افراد در دستگاههای اجرایی به غیر از حالات مندرج در ماده (۴۵) و تبصره ماده (۳۲) این قانون ممنوع می‌باشد.

فصل هشتم - انتصاب و ارتقاء شغلی

ماده ۵۳ - انتصاب و ارتقاء شغلی کارمندان باید با رعایت شرایط تحصیلی و تجربی لازم و پس از احراز شایستگی و عملکرد موفق در مشاغل قبلی آنان صورت گیرد.

ماده ۵۴ - به‌منظور استقرار نظام شایستگی و ایجاد ثبات در خدمت مدیران، دستگاههای اجرایی موظفند اقدامات زیر را انجام دهند:

الف - در انتخاب و انتصاب افراد به پستهای مدیریت حرفه‌ای، شرایط تخصصی لازم را تعیین نموده تا افراد از مسیر ارتقاء شغلی به مراتب بالاتر ارتقاء یابند. در مواردی که از این طریق امکان انتخاب وجود نداشته باشد، با برگزاری امتحانات تخصصی لازم، انتخاب صورت می‌پذیرد.

دستگاههای اجرایی می‌توانند برای حداکثر پانزده درصد (۱۵٪) سمتهای مدیریت حرفه‌ای از افراد شایسته (با رعایت تخصص و تجربه شاغل نسبت به شغل، بدون رعایت سلسله مراتب مدیریتی) خارج از دستگاه استفاده نمایند.

ب - عزل و نصب متصدیان پستهای مدیریت سیاسی (مذکور در ماده (۷۱) این قانون) بدون الزام به رعایت مسیر ارتقاء شغلی از اختیارات مقامات بالاتر می‌باشد.

ج - دوره خدمت در پستهای مدیریت حرفه‌ای چهارساله می‌باشد و تمدید آن پلامانع است. تغییر سمت افراد قبل از مدت مذکور براساس آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد امکانپذیر می‌باشد.

تبصره ۱- در اجراء این ماده مجموع شرکت‌های زیرمجموعه یک شرکت مادر تخصصی برای انتصاب مدیران یک دستگاه اجرائی تلقی می‌گردد.

تبصره ۲- در هر یک از دستگاه‌های اجرائی، یکی از پست‌های معاونین مقامات اجرائی مذکور در بندهای (د) و (هـ) ماده (۷۱) این قانون ثابت تلقی می‌گردد و عزل و نصب متصدی آن براساس آئین‌نامه‌ای است که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۳- دستگاه‌های اجرائی موظفند امکان ارتقاء مسیر شغلی را با توجه به امتیازات مربوطه در فضای رقابتی برای کلیه کارمندان فراهم نمایند.

تبصره ۴- مدیران مذکور در ماده (۷۱) این قانون مدیران سیاسی و بقیه مدیران حرفه‌ای تلقی می‌گردند.

ماده ۵۵ - سازمان مکلف است به منظور حفظ سرمایه‌های انسانی و شناسایی افراد واجد شرایط احراز پست‌های مدیریت نسبت به ایجاد بانک اطلاعات مدیران جهت استفاده مقامات و مدیران ذی‌ربط اقدام نماید.

ماده ۵۶ - سازمان موظف است برنامه‌ها و سامانه‌های اجرائی مؤثری را برای آموزش مدیران متناسب با وظایف و نقش‌های مورد انتظار در بخش‌ها و دستگاه‌های اجرائی کشور تنظیم نماید و هرگونه انتصاب و ارتقاء مدیران منوط به طی دوره‌های ذی‌ربط می‌باشد.

ماده ۵۷ - دستورالعمل اجرائی این فصل و شرایط تخصصی و عمومی پست‌های مدیریت حرفه‌ای ونحوه ارتقاء مسیر شغلی با پیشنهاد سازمان به تصویب شورای عالی اداری می‌رسد.

فصل نهم - توانمندسازی کارمندان

ماده ۵۸ - سازمان موظف است به منظور ارتقاء سطح کارایی و اثربخشی دستگاه‌های اجرایی، نظام آموزش کارمندان دستگاه‌های اجرایی را به گونه‌ای طراحی نماید که همراه با متناسب ساختن دانش، مهارت و نگرش کارمندان با شغل موردنظر، انگیزه‌های لازم را جهت مشارکت مستمر کارمندان در فرآیند آموزش تأمین نماید به نحوی که رابطه‌ای بین ارتقاء کارمندان و مدیران و آموزش برقرار گردد و از حداقل سرانه ساعت آموزشی براساس مقررات مربوط در هر سال برخوردار گردند.

ماده ۵۹ - دستگاه‌های اجرایی مکلفند با رعایت مقررات این قانون و نظام آموزش کارمندان دولت، برنامه‌های آموزشی کارمندان خود را تدوین نمایند.

تبصره - دستگاه‌های اجرایی می‌توانند در قالب برنامه‌های آموزشی مصوب برای اجراء دوره‌های آموزشی مورد نیاز خود با دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی انعقاد قرارداد نمایند. همچنین دستگاه‌های مزبور می‌توانند کلیه مراحل طراحی، اجراء و ارزشیابی دوره‌ها و فعالیتهای آموزشی و پژوهشی خود را به مؤسسات و مراکز آموزشی و پژوهشی دولتی و غیردولتی که صلاحیت فنی و تخصصی آنها به تأیید سازمان رسیده باشد، واگذار نمایند.

ماده ۶۰ - کلیه بورسهای آموزشی که منجر به اخذ مدرک تحصیلی دانشگاهی نمی‌گردد و از سوی دولتهای خارجی یا از طرف مؤسسات بین‌المللی در اختیار دولت قرار می‌گیرد از طریق سازمان، متناسب با وظایف دستگاه‌های اجرایی توزیع می‌گردد. دوره‌هایی که طبق قرارداد دوجانبه برگزار می‌شود توسط دستگاه اجرایی مربوط اقدام خواهد شد.

تبصره - بورسها و دوره‌های آموزشی که منجر به اخذ مدرک دانشگاهی می‌شود با نظر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و علوم، تحقیقات و فناوری حسب مورد توزیع می‌گردد.

ماده ۶۱ - اعزام کارمندان دستگاه‌های اجرایی از زمان تصویب این قانون برای طی دوره‌های آموزشی که منجر به اخذ مدرک دانشگاهی و یا معادل آن می‌گردد در داخل و خارج از

کشور با هزینه دستگاههای مربوطه و استفاده از مأموریت آموزشی ممنوع می‌باشد.

تبصره - ایثارگران مشمول مقررات خاص خود می‌باشند.

ماده ۶۲ - کارمندان موظفند همواره نسبت به توانمندسازی و افزایش مهارت‌ها و تواناییهای شغلی خود اقدام نمایند. دستگاههای اجرایی شیوه‌ها و الگوهای لازم برای افزایش توان و توان‌سنجی مداوم کارمندان خود را که توسط سازمان تهیه و ابلاغ می‌شود به مورد اجراء خواهند گذارد.

ماده ۶۳ - آئین نامه اجرایی این فصل به پیشنهاد سازمان و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

فصل دهم - حقوق و مزایا

ماده ۶۴ - نظام پرداخت کارمندان دستگاههای اجرایی براساس ارزشیابی عوامل شغل و شاغل و سایر ویژگیهای مذکور در مواد آتی خواهد بود. امتیاز حاصل از نتایج ارزشیابی عوامل مذکور در این فصل ضرب در ضریب ریالی، مبنای تعیین حقوق و مزایای کارمندان قرار می‌گیرد و برای بازنشستگان و موظفین یا مستمری بگیران نیز به همین میزان تعیین می‌گردد.

تبصره - ضریب ریالی مذکور در این ماده باتوجه به شاخص هزینه زندگی در لایحه بودجه سالانه پیش بینی و به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد.

ماده ۶۵ - کلیه مشاغل مشمول این قانون براساس عواملی نظیر اهمیت و پیچیدگی وظایف و مسؤولیتهای، سطح تخصص و مهارتهای مورد نیاز به یکی از طبقات جدول یا جداول حق شغل اختصاص می‌یابند.

حداقل امتیاز جدول یا جداول ارزشیابی مشاغل (۲۰۰۰) و حداکثر آن (۶۰۰۰) می‌باشد.

تبصره ۱ - هرکدام از مشاغل متناسب با ویژگیها، حداکثر در پنج رتبه، مقدماتی، پایه، ارشد، خبره و عالی طبقه‌بندی می‌گردند و هرکدام از رتبه‌ها به یکی از طبقات جدول یا جداول موضوع این ماده اختصاص می‌یابد. رتبه‌های خبره و عالی به مشاغل کارشناسی و بالاتر اختصاص می‌یابد.

شاغلین مربوط در بدو استخدام در رتبه مقدماتی قرار می‌گیرند و براساس عواملی نظیر ابتکار و خلاقیت، میزان افزایش مهارت‌ها، انجام خدمات برجسته، طی دوره‌های آموزشی و میزان جلب رضایت ارباب رجوع براساس ضوابطی که متناسب با ویژگی‌های مشاغل به تصویب شورای توسعه مدیریت می‌رسد ارزیابی و حسب امتیازات مکتسبه و طی حداقل مدت تجربه مربوط به سطوح پایه، ارشد، خبره و عالی ارتقاء می‌یابند. نخبگانی که طبق ضوابط مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی تعیین می‌شوند و افرادی که علاوه بر شرایط عمومی در بدو استخدام از تجربه و مهارت لازم برخوردار هستند طبق آئین‌نامه‌ای که به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد از طی برخی از رتبه‌ها معاف و در یکی از رتبه‌های دیگر قرار می‌گیرند.

تبصره ۲- کلیه عناوین مدیریت و سرپرستی متناسب با پیچیدگی وظایف و مسؤولیت‌ها، حیطه سرپرستی و نظارت و حساسیت‌های شغلی و سایر عوامل مربوط در یکی از طبقات جدول فوق‌العاده مدیریت که حداقل امتیاز آن (۵۰۰) و حداکثر آن (۵۰۰۰) است، قرار می‌گیرند.

تبصره ۳- امتیاز طبقه مشاغل آموزشی تمام وقت وزارت آموزش و پرورش و بهداشتی و درمانی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در جدول یا جداول حق شغل با ضریب (۱/۱) محاسبه می‌گردد.

ماده ۶۶ - کلیه شاغلین مشمول این قانون براساس عواملی نظیر تحصیلات، دوره‌های آموزشی و مهارت (علاوه بر حداقل شرایط مذکور در اولین طبقه شغل مربوط)، سنوات خدمت و تجربه از امتیاز حق شاغل که حداقل (۱۰۰۰) و حداکثر (۴۵۰۰) امتیاز می‌باشد، بهره‌مند می‌گردند. حداکثر امتیاز این ماده برای هر شاغل از هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) امتیاز شغل وی تجاوز نخواهد کرد.

تبصره - هنرمندان و افرادی که در حوزه‌های علمی تحصیل نموده‌اند براساس آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب

هیأت وزیران می‌رسد با مقاطع رسمی تحصیلی هم‌تراز می‌گردند.

ماده ۶۷ - جدول یا جداول موضوع ماده (۶۵) و تبصره‌های (۱) و (۲) آن بنا به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد و تخصیص هرکدام از مشاغل و طبقات شغلی آن به یکی از طبقات جداول حق شغل با پیشنهاد سازمان توسط شورای توسعه مدیریت انجام و برای اجراء به دستگاه‌های اجرائی ابلاغ می‌گردد. ارزیابی عوامل مربوط به شاغل براساس ضوابطی که با پیشنهاد سازمان به تصویب شورای مذکور می‌رسد توسط دستگاه‌های اجرائی انجام خواهد شد و سازمان بر اجراء این امر نظارت می‌نماید.

ماده ۶۸ - علاوه بر پرداخت‌های موضوع ماده (۶۵) و تبصره‌های آن و ماده (۶۶) که حقوق ثابت تلقی می‌گردد فوق‌العاده‌هایی به شرح زیر به کارمندان قابل پرداخت می‌باشد:

۱- فوق‌العاده مناطق کمتر توسعه‌یافته و بدی آب و هوا برای مشاغل تخصصی که شاغلین آنها دارای مدارك تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر می‌باشند تا به میزان بیست و پنج درصد (۲۵٪) امتیازحقوق ثابت و برای سایر مشاغل تا بیست درصد (۲۰٪) حقوق ثابت هرکدام از کارمندان واجد شرایط پرداخت خواهد شد. فهرست این مناطق در هر دوره برنامه پنج‌ساله با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

۲- فوق‌العاده ایثارگری متناسب با درصد جانبازی و مدت خدمت داوطلبانه درجه و مدت اسارت تا (۱۵۰۰) امتیاز و به دارندگان نشان‌های دولتی تا (۷۵۰) امتیاز تعلق می‌گیرد. کارمندان و بازنشستگان که در زمان جنگ در مناطق جنگ‌زده مشغول خدمت اداری بوده‌اند به ازاء هر سال خدمت در زمان جنگ (۱۲۵) امتیاز در نظر گرفته می‌شود.

۳- فوق‌العاده سختی کار و کار در محیط‌های غیرمتعارف نظیر کار با اشعه و مواد شیمیایی، کار با بیماران روانی، عفونی و در اورژانس و در بخش‌های سوختگی و مراقبت‌های ویژه بیمارستانی تا (۱۰۰۰) امتیاز و در مورد کار با مواد سمی، آتش‌زا و منفجره و

کار در اعماق دریا، امتیاز یاد شده با تصویب هیأت وزیران تا سه برابر قابل افزایش خواهد بود.

۴- کمک هزینه عائله‌مندی و اولاد به کارمندان مرد شاغل و بازنشسته و وظیفه‌بگیر مشمول این قانون که دارای همسر می‌باشند معادل (۸۰۰) امتیاز و برای هر فرزند معادل (۲۰۰) امتیاز و حداکثر سه فرزند، حداکثر سن برای اولادی که از مزایای این بند استفاده می‌کنند به شرط ادامه تحصیل و نیز غیرشاغل بودن فرزند، (۲۵) سال تمام و نداشتن شوهر برای اولاد اناث خواهد بود. کارمندان زن شاغل و بازنشسته و وظیفه‌بگیر مشمول این قانون که دارای همسر نبوده و یا همسر آنان معلول و یا از کارافتاده کلی می‌باشد و یا خود به تنهایی متکفل مخارج فرزندان هستند از مزایای کمک هزینه عائله‌مندی موضوع این بند بهره‌مند می‌شوند. فرزندان معلول و از کارافتاده کلی به تشخیص مراجع پزشکی ذی‌ربط مشمول محدودیت سقف سنی مزبور نمی‌باشند.

۵ - فوق‌العاده شغل برای مشاغل تخصصی، متناسب با سطح تخصص و مهارتها، پیچیدگی وظایف و مسؤولیتها و شرایط بازار کار با پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران برای مشاغل تا سطح کردانی حداکثر (۷۰۰) امتیاز و برای مشاغل همسطح کارشناسی حداکثر (۱۵۰۰) امتیاز و برای مشاغل بالاتر حداکثر (۲۰۰۰) امتیاز تعیین می‌گردد. این فوق‌العاده با رعایت تبصره این ماده قابل پرداخت می‌باشد.

۶- فوق‌العاده کارایی و عملکرد در چهارچوب ضوابط این بند و تبصره این ماده قابل پرداخت می‌باشد:

الف - به حداکثر هفتاد درصد (۷۰٪) از کارمندان هر دستگاه براساس رتبه‌بندی نمرات ارزشیابی کارمندان، طبق عملکرد کارمندان و باتوجه به امتیازی که از عواملی نظیر رضایت ارباب رجوع، رشد و ارتقاء، اثربخشی و کیفیت و سرعت در اتمام کار کسب می‌نمایند براساس دستورالعملی که سازمان ابلاغ می‌نماید تا (۲۰٪) امتیازات مربوط به حقوق ثابت وی در مقاطع سه ماهه قابل پرداخت می‌باشد.

ب - میزان بهره‌مندی کارمندان هر دستگاه از سقف هفتاد (۷۰٪) درصد مذکور در این بند متناسب با میزان موفقیت در تحقق تکالیف قانونی و اجراء برنامه‌ها و ارزیابی عملکرد دستگاه که توسط سازمان و تصویب شورای عالی اداری در سه سطح متوسط، خوب و عالی رتبه‌بندی می‌گردند به ترتیب (۳۰٪، ۵۰٪ و ۷۰٪) تعیین می‌گردد.

ج - مقامات دستگاه‌های اجرائی مذکور در ماده (۷۱) متناسب با رتبه دستگاه ذی‌ربط مشمول دریافت این فوق‌العاده می‌باشند.

۷- به منظور جبران هزینه سفر و مأموریت روزانه داخل و خارج از کشور، نوبت کاری، جابه‌جایی محل خدمت کارمندان با تشخیص دستگاه اجرائی، کسر صندوق و تضمین، مبالغی با پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران به کارمندان پرداخت خواهد شد.

۸ - به کارمندانی که در خارج از کشور در پستهای سازمانی اشتغال دارند فوق‌العاده اشتغال خارج از کشور براساس ضوابطی که به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد پرداخت می‌گردد.

این گونه کارمندان در مدتی که از فوق‌العاده اشتغال خارج از کشور استفاده می‌کنند دریافت دیگری به استثناء مواردی که به موجب قوانین خاص برای اشتغال در خارج از کشور به این گونه کارمندان تعلق می‌گیرد نخواهند داشت.

۹- در صورتی که بنا به درخواست دستگاه، کارمندان موظف به انجام خدماتی خارج از وقت اداری گردند براساس آئین نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، می‌توان مبالغی تحت عنوان اضافه کار، حق‌التحقیق، حق‌التدریس، حق‌الترجمه و حق‌التألیف به آنها پرداخت نمود.

مجموع مبالغ قابل پرداخت تحت عنوان اضافه کار و حق‌التدریس به هر یک از کارمندان نباید از حداکثر (۵۰٪) حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های وی تجاوز نماید.

در هر دستگاه اجرائي حداکثر تا (۲۰٪) کارمندان آن دستگاه که به اقتضاء شغلي، اضافه کار بیشتری دارند از محدودیت سقف (۵۰٪) مستثني می‌باشند.

۱۰- فوق‌العاده ویژه در موارد خاص باتوجه به عواملی از قبیل بازارکار داخلی و بین‌المللی، ریسک‌پذیری، تأثیر اقتصادی فعالیتها در درآمد ملی، انجام فعالیت و وظایف تخصصی و ستادی و تحقیقاتی و حساسیت کار با پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران امتیاز ویژه‌ای برای حداکثر (۲۵٪) از مشاغل، در برخی از دستگاههای اجرائي تا (۵۰٪) سقف امتیاز حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر مذکور در این فصل در نظر گرفته خواهد شد.

تبصره - پرداخت فوق‌العاده‌های مذکور در بندهای (۵) و (۶) این ماده در هر کدام از دستگاههای اجرائي، مشروط به اعمال اصلاحات ساختاری، نیروی انسانی، فناوری و واگذاری امور به بخش غیردولتی (احکام مذکور در این قانون) و استفاده از منابع حاصل از صرفه‌جویی‌های به عمل آمده، در سقف اعتبارات مصوب از سال ۱۳۸۷ امکانپذیر می‌باشد و این فوق‌العاده‌ها جزء دیون منظور نمی‌گردد. انجام اصلاحات مذکور در این تبصره باید به تأیید سازمان برسد.

ماده ۶۹ - به دستگاههای اجرائي اجازه داده می‌شود تا بیست و پنج درصد (۲۵٪) اعتباراتی که از محل اصلاحات مذکور در تبصره ماده فوق‌الذکر در هر کدام از واحدهای سازمانی صرفه‌جویی می‌گردد را (با تأیید ذی‌حساب مربوطه) به عنوان فوق‌العاده بهره‌وری غیرمستمر به کارمندان و مدیرانی که در همان واحدها، خدمات برجسته انجام می‌دهند پرداخت نمایند.

ماده ۷۰ - شرایط تصدی مشاغل اختصاصی دستگاههای اجرائي به تناسب وظایف پستهای قابل‌تخصیص به هر شغل، از لحاظ معلومات، تحصیلات، تجربه، مهارت و دوره‌های آموزشی مورد نیاز و عوامل مؤثر دیگر با پیشنهاد دستگاه اجرائي و تأیید سازمان و تصویب شورای توسعه مدیریت تعیین می‌گردد. و در انتصاب افراد به مشاغل مذکور رعایت شرایط مصوب الزامی می‌باشد.

تبصره ۱- شرایط تصدی مشاغل عمومی که درپیش از یک دستگاه شاغل دارند به تناسب پستهای قابل تخصیص به هر شغل توسط سازمان تهیه و پس از تصویب شورای توسعه مدیریت جهت اجراء به دستگاههای ذیربط ابلاغ می‌گردد.

تبصره ۲- دستگاههای اجرائی موظفند حداکثر ظرف مدت سه سال شرایط تصدی مشاغل اختصاصی خود را به سازمان اعلام نمایند. در غیراین صورت سازمان موظف است شرایط تصدی مشاغل اختصاصی را رأساً به شورای توسعه مدیریت پیشنهاد نماید. تا تغییر ضوابط قبلی، شرایط مصوب فعلی قابل اجراء است.

ماده ۷۱ - سمتهای ذیل مدیریت سیاسی محسوب شده و به عنوان مقام شناخته می‌شوند و امتیاز شغلی مقامات مذکور در این ماده به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف - رؤسای سه قوه (۱۸۰۰۰) امتیاز.

ب - معاون اول رئیس جمهور، نواب رئیس مجلس شورای اسلامی و اعضاء شورای نگهبان (۱۷۰۰۰) امتیاز.

ج - وزراء، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونین رئیس جمهور (۱۶۰۰۰) امتیاز.

د- استانداران و سفراء (۱۵۰۰۰) امتیاز.

هـ - معاونین وزراء (۱۴۰۰۰) امتیاز.

تبصره ۱- نخست وزیران دوران انقلاب اسلامی با مقامات بند(ب) این ماده همتراز می‌گردند و تعیین سایر پستهای همتراز به عهده هیأت وزیران بوده و تعیین همطرازی پستهای کارکنان اداری مجلس به عهده رئیس مجلس خواهد بود.

تبصره ۲- علاوه بر حقوق موضوع ماده فوق و امتیاز ویژگیهای شاغل (مذکور در ماده (۶۶)) که حقوق ثابت تلقی می‌گردد فوق‌العاده‌های ماده (۶۸) این قانون نیز حسب مورد به مقامات تعلق خواهد گرفت.

تبصره ۳- مقامات مذکور در این ماده که حداقل دوسال در پست مدیریتهای سیاسی انجام وظیفه نموده یا بنمایند پس از تصدی مقام در صورتی که به سمت پائین‌تری منصوب شوند، چنانچه حقوق ثابت و فوق العاده مستمر آنها در مسئولیت جدید

از هشتاد درصد (۸۰٪) حقوق ثابت و فوق‌العاده مستمر وی در پست قبلی کمتر باشد به میزان مابه‌التفاوت تا (۸۰٪) را تفاوت تطبیق دریافت خواهند نمود. این تفاوت تطبیق با ارتقاءهای بعدی (عوامل شغل و شاغل و فوق‌العاده‌ها) مستهلک می‌گردد و این مابه‌التفاوت در محاسبه حقوق بازنشستگی و وظیفه نیز ملاک عمل خواهد بود.

تبصره ۲- دولت مجاز است با پیشنهاد سازمان، برخی از امتیازات قانونی مقامات موضوع این قانون (به استثناء حقوق و مزایا) را به مشاغل خاص ویژه مدیریت حرفه‌ای و یا سمتهای خاص و ویژه قضائی تسری دهد.

ماده ۷۲- امتیاز شغلی مدیران عامل و اعضاء هیأت‌های مدیره شرکتهای دولتی که براساس سیاستهای مصوب مقام معظم رهبری درمورد اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران باید در اختیار دولت بماند با توجه به نوع وظایف، حساسیت، سطح تخصصی کارمندان، تأثیر و نقش اقتصادی شرکت، نوع تولید و خدمات، کارآیی و اثربخشی و سهم شرکت در درآمد ملی تعیین خواهد گردید.

سقف امتیاز این ماده حداکثر (۱/۵) برابر حداکثر ارقام امتیاز شغلی مذکور در این فصل می‌باشد. این گونه کارمندان حسب مورد از امتیازات شاغل و فوق‌العاده‌های مذکور در ماده (۶۸) بهره‌مند خواهند بود.

تبصره - حقوق و مزایای مدیران عامل و اعضاء هیأت مدیره سایر شرکتهای دولتی که براساس سیاستهای مصوب مقام معظم رهبری باید شرکت آنها به بخش غیردولتی واگذار گردد، مشابه سایر مدیران حرفه‌ای مذکور در این قانون تعیین و پرداخت می‌گردد.

ماده ۷۳- به منظور ارتقاء کارایی و سوددهی بنگاههای اقتصادی و ایجاد انگیزه و تحرک در آنها، به کارمندان آن دسته از شرکتهای دولتی که براساس سیاستهای مصوب مقام معظم رهبری در مورد اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران باید در اختیار دولت بماند براساس آئین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد متناسب با میزان سود حاصل و

میزان اثرگذاری آنها در توسعه اقتصادی کشور و عملکرد و بهره‌وری بنگاه‌ها، فوق‌العاده بهره‌وری به طور غیرمستمر پرداخت خواهد شد. حداکثر امتیاز این فوق‌العاده حسب مورد برای هفتاد درصد (۷۰٪) کارمندان تا سقف چهل درصد (۴۰٪) حقوق ثابت هر یک از کارمندان می‌باشد.

تبصره - مشمولین این قانون صرفاً یکی از فوق‌العاده‌های مذکور در بند (۶) ماده (۶۸) و این ماده را می‌توانند دریافت نمایند.

ماده ۷۴ - به منظور هماهنگی در تعیین حقوق و مزایای کارمندان دستگاه‌های اجرائی، شورای حقوق و دستمزد با عضویت رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزیر امور اقتصادی و دارایی و دو نفر از وزراء به انتخاب هیأت وزیران و رئیس دستگاه ذی‌ربط و مجموعاً دو نفر نماینده از کمیسیون‌های اجتماعی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی (به‌عنوان ناظر) تشکیل می‌شود، کلیه دستگاه‌های اجرائی اعم از این که مشمول مقررات این قانون باشند یا نباشند مکلفند قبل از اتخاذ تصمیم در مراجع قانونی ذی‌ربط برای تعیین و یا تغییر مبانی و مقررات حقوق و مزایای کارمندان خود و یا هر نوع پرداخت جدید موافقت شورای پس از تأیید رئیس جمهور قابل اجراء است.

وظایف دبیرخانه شورای حقوق و دستمزد به عهده سازمان خواهد بود.

تبصره - هیأت وزیران و سایر مراجعی که اختیار تنظیم مقررات پرداخت دارند، موظفند قبل از هرگونه تصمیم‌گیری نظر موافق این شورا را اخذ نمایند.

ماده ۷۵ - امتیاز میزان عیدی پایان سال کارمندان و بازنشستگان و موظفین معادل (۵۰۰۰) می‌باشد.

ماده ۷۶ - حداقل و حداکثر حقوق و مزایای مستمر شاغلین، حقوق بازنشستگان و وظیفه‌بگیران مشمول این قانون و سایر حقوق بگیران دستگاه‌های اجرائی و صندوق‌های بازنشستگی

وابسته به دستگاه‌های اجرائی هر سال با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره - سقف حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر نباید از (۷) برابر حداقل حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر تجاوز کند.

فوق‌العاده‌های مذکور در بندهای (۲)، (۳) و (۵) ماده (۶۸) فوق‌العاده مستمر تلقی می‌گردند.

ماده ۷۷ - تعیین میزان فوق‌العاده‌های مذکور در بندهای (۵)، (۶)، (۷)، (۸)، (۹) و (۱۰) ماده (۶۸) این قانون تا سقف تعیین شده توسط مراجع ذی‌ربط با وزیر و یا رئیس دستگاه اجرائی و یا مقامات و مدیران خواهد بود.

ماده ۷۸ - در دستگاه‌های مشمول این قانون کلیه مبانی پرداخت خارج از ضوابط و مقررات این فصل به استثناء پرداخت‌های قانونی که در زمان بازنشسته شدن یا از کارافتادگی و یا فوت پرداخت می‌گردد و همچنین برنامه کمک‌های رفاهی که به عنوان یارانه مستقیم در ازاء خدماتی نظیر سرویس رفت و آمد، سلف سرویس، مهدکودک و یا سایر موارد پرداخت می‌گردد، با اجراء این قانون لغو می‌گردد.

تبصره - در صورتی که با اجراء این فصل، حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مشمول کسور بازنشستگی هریک از کارمندان که به موجب قوانین و مقررات قبلی دریافت می‌نمودند کاهش یابد، تا میزان دریافتی قبلی، تفاوت تطبیق دریافت خواهند نمود و این تفاوت تطبیق ضمن درج در حکم حقوقی با ارتقاءهای بعدی مستهلك می‌گردد. این تفاوت تطبیق در محاسبه حقوق بازنشستگی یا وظیفه نیز منظور می‌گردد.

ماده ۷۹ - کلیه مبالغ پرداختی به مشمولین این قانون اعم از مستمر، غیرمستمر، پاداش و هزینه‌ها، باید در فیش حقوقی کارمندان درج گردد.

ماده ۸۰ - آئین‌نامه اجرائی این فصل از تاریخ تصویب این قانون حداکثر ظرف مدت ۳ ماه با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد و دستگاه‌های اجرائی موظفند حداکثر ظرف

مدت (۳) ماه پس از ابلاغ آئین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط نسبت به صدور احکام اقدام نمایند.

فصل یازدهم - ارزیابی عملکرد

ماده ۸۱ - دستگاه‌های اجرایی مکلفند براساس آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد، با استقرار نظام مدیریت عملکرد مشتمل بر ارزیابی عملکرد سازمان، مدیریت و کارمندان، برنامه‌های سنجش و ارزیابی عملکرد و میزان بهره‌وری را در واحدهای خود به مورد اجراء گذاشته و ضمن تهیه گزارش‌های نوبه‌ای و منظم، نتایج حاصل را به سازمان گزارش نمایند.

ماده ۸۲ - سازمان موظف است استقرار نظام مدیریت عملکرد را در سطح کلیه دستگاه‌های اجرایی پیگیری و نظارت نموده و هر سال گزارشی از عملکرد دستگاه‌های اجرایی و ارزشیابی آنها در ابعاد شاخص‌های اختصاصی و عمومی و نحوه اجراء احکام این قانون را براساس آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد، تهیه و به رئیس جمهور و مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

ماده ۸۳ - سازمان موظف است هر ساله براساس شاخص‌های بین‌المللی و گزارش‌های دریافتی از دستگاه‌های ذی‌ربط، پس از انطباق با چشم‌انداز ابلاغی، جایگاه و میزان پیشرفت کشور را در مقایسه با سایر کشورهای جهان تعیین و گزارش لازم را به رئیس جمهور و مجلس شورای اسلامی ارائه نماید و از نتایج آن در تدوین راهبردهای برنامه‌های توسعه استفاده نماید.

فصل دوازدهم - حقوق و تکالیف کارمندان

ماده ۸۴ - کارمندان دستگاه‌های اجرایی سالی سنی روز حق مرخصی‌کاری با استفاده از حقوق و مزایای مربوط را دارند. حداکثر نیمی از مرخصی کارمندان در هر سال قابل ذخیره شدن است.

تبصره ۱- کارمندان دستگاههای اجرایی می‌توانند در طول مدت خدمت خود با موافقت دستگاه ذی‌ربط حداکثر سه سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند و در صورتی که کسب مرخصی برای ادامه تحصیلات عالی تخصصی در رشته مربوط به شغل کارمندان باشد تا مدت دو سال قابل افزایش خواهد بود.

تبصره ۲- کارمندان دستگاههای اجرایی طبق گواهی و تأیید پزشک معتمد حداکثر از چهار ماه مرخصی استعلاجی در سال استفاده خواهند نمود. بیماریهای صعب‌العلاج به تشخیص وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از محدودیت زمانی مذکور مستثنی می‌باشد و مقررات مربوط در آئین‌نامه این فصل پیش‌بینی می‌گردد.

تبصره ۳- مشمولین مقررات قانون تأمین اجتماعی از نظر استفاده از مرخصی استعلاجی تابع همان مقررات می‌باشند.

تبصره ۴- کارمندان زن که همسر آنها در مأموریت بسر می‌برند می‌توانند تا پایان مأموریت حداکثر به مدت شش سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند.

ماده ۸۵ - دستگاههای اجرایی مکلفند در چهارچوب بودجه‌های مصوب و آئین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، کارمندان و بازنشستگان و افراد تحت تکفل آنان را علاوه بر استفاده از بیمه پایه درمان، با مشارکت آنان به صورت هماهنگ و یکنواخت برای کلیه کارمندان دولت تحت پوشش بیمه‌های تکمیلی قرار دهند.

ماده ۸۶ - دستگاههای اجرایی مکلفند در ایجاد محیط مناسب کار و تأمین شرایط بهداشتی و ایمنی برای کارمندان خود اقدامات لازم را به عمل آورند.

ماده ۸۷ - ساعات کار کارمندان دولت چهل و چهار ساعت در هفته می‌باشد و ترتیب و تنظیم ساعات کار ادارات با پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد و تغییر ساعت کار کارمندان در موارد ضروری با رعایت سقف مذکور با دستگاه ذی‌ربط می‌باشد. میزان ساعات تدریس معلمان و اعضاء هیأت علمی از ساعات موظف، در طرحهای طبقه‌بندی مشاغل ذی‌ربط تعیین خواهد شد.

تبصره ۱- کارمندان می‌توانند با موافقت دستگاه اجرائی ساعات کار خود را تا یک چهارم ساعت کار روزانه (حداکثر ۱۱ ساعت) تقلیل دهند.

میزان حقوق و مزایا، نحوه محاسبه سوابق خدمت این قبیل کارمندان متناسب با ساعات کار آنان تعیین خواهد شد.

تبصره ۲- دستگاههای اجرائی می‌توانند در موارد خاص با موافقت هیأت وزیران و رعایت سقف ساعات کار با توجه به شرایط جغرافیایی و منطقه‌ای و فصلی ساعات کار خود را به ترتیب دیگری تنظیم نمایند.

تبصره ۳- کلیه دستگاههای اجرائی استانی موظفند ساعات کار خود را در شش روز هفته تنظیم نمایند. (ستاد مرکزی دستگاههای اجرائی مشمول این حکم نمی‌باشند).

ماده ۸۸ - کارمندان دستگاههای اجرائی در انجام وظایف و مسؤولیت‌های قانونی در برابر شاکیان مورد حمایت قضائی می‌باشند و دستگاههای اجرائی مکلفند به تقاضای کارمندان برای دفاع از انجام وظایف آنها با استفاده از کارشناسان حقوقی خود یا گرفتن وکیل از کارمندان حمایت قضائی نمایند.

ماده ۸۹ - کارمندان دستگاههای اجرائی درمورد استفاده از تسهیلات و امتیازات و انتصاب به مشاغل سازمانی در صورت داشتن شرایط لازم از حقوق یکسان برخوردار بوده و دستگاههای اجرائی مکلفند با رعایت موازین و مقررات مربوطه و عدالت استخدامی، حقوق کارمندان خود را درمورد مذکور در این قانون مدنظر قرار دهند.

ماده ۹۰ - کارمندان دستگاههای اجرائی موظف می‌باشند که وظایف خود را با دقت، سرعت، صداقت، امانت، گشاده‌رویی، انصاف و تبعیت از قوانین و مقررات عمومی و اختصاصی دستگاه مربوطه انجام دهند و در مقابل عموم مراجعین به‌طور یکسان و دستگاه ذی‌ربط پاسخگو باشند.

هرگونه بی‌اعتنایی به امور مراجعین و تخلف از قوانین و مقررات عمومی ممنوع می‌باشد. ارباب رجوع می‌توانند در برابر برخورد نامناسب کارمندان با آنها و کوتاهی در انجام وظایف به دستگاه اجرائی ذی‌ربط و یا به مراجع قانونی شکایت نمایند.

ماده ۹۱- اخذ رشوه و سوء استفاده از مقام اداری ممنوع می‌باشد. استفاده از هرگونه امتیاز، تسهیلات، حق مشاوره، هدیه و موارد مشابه در مقابل انجام وظایف اداری و وظایف مرتبط با شغل توسط کارمندان دستگاههای اجرایی در تمام سطوح از افراد حقیقی و حقوقی به جز دستگاه ذی‌ربط خود تخلف محسوب می‌شود.

تبصره ۱- دستگاههای اجرایی موظفند علاوه بر نظارت مستقیم مدیران از طریق انجام بازرسیهای مستمر داخلی توسط بازرسان معتمد و متخصص در اجراء این ماده نظارت مستقیم نمایند. چنانچه تخلف هر یک از کارمندان مستند به گزارش حداقل یک بازرس معتمد به تأیید مدیر مربوطه برسد بالاترین مقام دستگاه اجرایی یا مقامات و مدیران مجاز، می‌توانند دستور اعمال کسر یک سوم از حقوق، مزایا و عناوین مشابه و یا انفصال از خدمات دولتی برای مدت یک ماه تا یک سال را برای فرد متخلف صادر نمایند.

تبصره ۲- در صورت تکرار این تخلف به استناد گزارشهایی که به تأیید بازرس معتمد و مدیر مربوطه برسد پرونده فرد خاطی به هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری ارجاع و یکی از مجازاتهای بازخريد، اخراج و انفصال دائم از خدمات دولتی اعمال خواهد شد.

تبصره ۳- دستگاههای اجرایی موظفند پرونده افراد حقیقی و حقوقی رشوه‌دهنده به کارمندان دستگاههای اجرایی را جهت رسیدگی و صدور حکم قضائی به مراجع قضائی ارجاع نمایند.

تبصره ۴- سازمان موظف است اسامی افراد حقیقی و حقوقی رشوه‌دهنده به کارمندان دستگاههای اجرایی را جهت ممنوعیت عقد قرارداد به کلیه دستگاههای اجرایی اعلام نماید.

ماده ۹۲- مدیران و سرپرستان بلافصل، مسؤول نظارت و کنترل و حفظ روابط سالم کارمندان خود در انجام وظایف محوله می‌باشند و در مورد عملکرد آنان باید پاسخگو باشند. در صورتی که کارمندان مزبور با اقدامات خود موجب ضرر و زیان دولت‌گردند و یا تخلفاتی نظیر رشوه و یا سوء استفاده در حیطه مدیریت مسؤولین مزبور مشاهده و اثبات گردد، علاوه بر برخورد با

کارمندان خاطی با مدیران و سرپرستان کارمندان (حسب مورد) نیز که در کشف تخلف یا جرایم اهماًل نموده باشند مطابق قوانین مربوط، با آنان رفتار خواهد شد.

ماده ۹۳- کلیه کارمندان دستگاههای اجرائی موظفند در ساعات تعیین شده موضوع ماده (۸۷) به انجام وظایف مربوط بپردازند و در صورتی که در مواقع ضروری خارج از وقت اداری مقرر و یا ایام تعطیل به خدمات آنان نیاز باشد براساس اعلام نیاز دستگاه مکلف به حضور در محل کار و انجام وظایف محوله در قبال حق الزحمه یا اضافه کاری برابر مقررات مربوط خواهند بود.

ماده ۹۴- تصدی بیش از یک پست سازمانی برای کلیه کارمندان دولت ممنوع می باشد. در موارد ضروری با تشخیص مقام مسؤول مافوق تصدی موقت پست سازمانی مدیریتی یا حساس به صورت سرپرستی بدون دریافت حقوق و مزایا برای حداکثر چهار ماه مجاز می باشد.

تبصره - عدم رعایت مفاد فوق الذکر توسط هر یک از کارمندان دولت اعم از قبول کننده پست دوم یا مقام صادرکننده حکم متخلف محسوب و در هیأت رسیدگی به تخلفات اداری رسیدگی و اتخاذ تصمیم خواهد شد.

ماده ۹۵- به کارگیری بازنشستگان متخصص (با مدرک تحصیلی کارشناسی و بالاتر) در موارد خاص به عنوان اعضاء کمیته ها، کمیسیون ها، شوراهای، مجامع و خدمات مشاوره ای غیرمستمر، تدریس و مشاوره های حقوقی مشروط براین که مجموع ساعت اشتغال آنها در دستگاههای اجرائی از ساعت اداری کارمندان موظف تجاوز نکند بلامانع می باشد.

حق الزحمه این افراد متناسب با ساعات کار هفتگی معادل کارمندان شاغل مشابه تعیین و پرداخت می گردد.

ماده ۹۶- کارمندان دستگاههای اجرائی مکلف می باشند در حدود قوانین و مقررات، احکام و اوامر رؤسای مافوق خود را در امور اداری اطاعت نمایند، اگر کارمندان حکم یا امر مقام مافوق را برخلاف قوانین و مقررات اداری تشخیص دهند، مکلفند کتباً مغایرت دستور را با قوانین و مقررات به مقام مافوق اطلاع دهند. در صورتی که بعد از این اطلاع، مقام مافوق کتباً اجراء دستور

خود را تأیید کرد، کارمندان مکلف به اجراء دستور صادره خواهند بود و از این حیث مسؤولیته متوجه کارمندان نخواهد بود و پاسخگویی با مقام دستوردهنده می‌باشد.

ماده ۹۷- رسیدگی به مواردی که در این قانون ممنوع و یا تکلیف شده است و سایر تخلفات کارمندان دستگاههای اجرائی و تعیین مجازات آنها طبق قانون رسیدگی به تخلفات اداری - مصوب ۱۳۷۲ - می‌باشد. « به استثناء ماده (۹۱) که ترتیب آن در این ماده مشخص شده است».

ماده ۹۸- خروج از تابعیت ایران و یا قبول تابعیت کشور بیگانه به شرط گواهی وزارت امور خارجه موجب انفصال از خدمات دولت خواهد بود.

ماده ۹۹ - پرداخت اضافه کاری تنها در قبال انجام کار اضافی در ساعات غیر اداری مجاز می‌باشد و هرگونه پرداخت تحت این عنوان بدون انجام کار اضافی در حکم تصرف غیر قانونی وجوه و اموال عمومی است.

ماده ۱۰۰- آئین‌نامه‌های اجرائی این فصل با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

فصل سیزدهم - تأمین اجتماعی

ماده ۱۰۱- کلیه کارمندان پیمانی دستگاههای اجرائی از لحاظ برخورداری از مزایای تأمین اجتماعی نظیر بازنشستگی، از کارافتادگی، فوت، بیکاری، درمان با رعایت این قانون مشمول قانون تأمین اجتماعی می‌باشند و کارمندان رسمی را که پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، می‌توان برای مشاغل حاکمیتی در دستگاههای اجرائی استخدام نمود از لحاظ برخورداری از مزایای تأمین اجتماعی حسب تقاضای خود مشمول قانون تأمین اجتماعی یا قوانین بازنشستگی مورد عمل دستگاه اجرائی ذریبط قرار می‌گیرند.

ماده ۱۰۲- کارمندان می‌توانند در صورت تمایل به‌جای سازمان تأمین اجتماعی یا سازمان بازنشستگی کشوری مشمول مقررات یکی دیگر از صندوقهای بیمه‌ای قرار گیرند. در این صورت سهم کارفرمایی دولت برای خدمات تأمین اجتماعی

حداکثر به میزان سهم کارفرمایی مقررات قانون تأمین اجتماعی می‌باشد و مابه‌التفاوت توسط کارمندان پرداخت می‌گردد. این قبیل کارمندان از لحاظ بازنشستگی، وظیفه، از کارافتادگی و نظایر آن مشمول مقررات صندوقی که انتخاب کرده‌اند می‌باشند. تغییر صندوق در طول مدت قرارداد فقط یک بار امکانپذیر می‌باشد.

تبصره - آئین‌نامه اجرایی نحوه تغییر صندوقها با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۰۲ - دستگاه اجرایی با داشتن یکی از شرایط زیر می‌تواند کارمند خود را بازنشسته نماید:

الف) حداقل سی سال سابقه خدمت برای مشاغل غیرتخصصی و سی و پنج سال برای مشاغل تخصصی با تحصیلات دانشگاهی کارشناسی ارشد و بالاتر با درخواست کارمند برای سنوات بالاتر از ۳۰ سال.

ب) حداقل شصت سال سن و حداقل بیست و پنج سال سابقه خدمت با بیست و پنج روز حقوق.

تبصره ۱ - سابقه مذکور در بند (الف) و همچنین شرط سنی مزبور در بند «ب» برای متصدیان مشاغل سخت و زیان‌آور و جانبازان و معلولان تا پنج‌سال کمتر می‌باشد و شرط سنی برای زنان منظور نمی‌گردد.

تبصره ۲ - دستگاههای اجرایی مکلفند کارمندانی که دارای سی‌سال سابقه خدمت برای مشاغل غیرتخصصی و شصت سال سن و همچنین کارمندانی که دارای سی و پنج‌سال سابقه خدمت برای مشاغل تخصصی و شصت و پنج‌سال سن می‌باشند را رأساً و بدون تقاضای کارمندان بازنشسته نمایند.

تبصره ۳ - دستگاههای اجرایی موظفند کارمندانی را که دارای شصت و پنج‌سال سن و حداقل بیست و پنج سال سابقه خدمت می‌باشند را بازنشسته کنند. سقف سنی برای متصدیان مشاغل تخصصی هفتادسال است. کارمندان تخصصی فوق‌الذکر که سابقه خدمت آنها کمتر از بیست و پنج‌سال است، در صورتی که بیش از بیست سال سابقه خدمت داشته باشند

مي‌توانند تا رسيدن به بيست و پنج سال سابقه، ادامه خدمت دهند و در غير اين صورت بازخريد مي‌شوند.

ماده ۱۰۴- در هنگام تعيين حقوق بازنشستگي به کارمنداني که بيش از سي سال خدمت دارند به ازاء هر سال خدمت مازاد بر سي سال، دو و نيم درصد (۲/۵٪) رقم تعيين شده حقوق بازنشستگي علاوه بر حقوق تعيين شده محاسبه و پرداخت خواهد گرديد.

ماده ۱۰۵- منظور از سابقه خدمت در اين قانون براي بازنشستگي، آن مدت از سوابق خدمت کارمندان مي‌باشد که در حالت اشتغال به صورت تمام وقت انجام شده و کسور مربوط را پرداخت نموده يا مي‌نمايد و مرخصي استحقاقي و استعلاجي و مدت خدمت نيمه وقت بانوان به استناد قانون راجع به خدمت نيمه وقت بانوان - مصوب ۱۳۶۲ - (مشروط بر اين که کسور بازنشستگي به طور کامل پرداخت شده باشد) و مدت خدمت نظام وظيفه به عنوان سابقه خدمت کارمندان محسوب مي‌گردد.

تبصره - مدت خدمت کارمنداني که در ابتداء يا حين خدمت به تحصيل مقاطع رسمي آموزشي يا معادل آن اشتغال مي‌يابند و از مزايای تحصيلات مربوطه بهره‌مند مي‌شوند جزء سابقه خدمت براي بازنشستگي منظور نمي‌گردد. مگر آن‌که همراه با تحصيل حداقل سه چهارم از وقت اداري را به انجام وظائف محوله اشتغال داشته باشند، مأموريتهاي تحصيلي و تعهدات خدمتي تحصيلي با رعايت ماده (۶۱) اين قانون با موافقت سازمان مديريت و برنامه ريزي کشور انجام مي‌گيرد.

ماده ۱۰۶- مبنای محاسبه کسور بازنشستگي و براي محاسبه حقوق بازنشستگي کارمندان مشمول اين قانون حقوق ثابت به اضافه فوق العاده‌هاي مستمر و فوق العاده بند «۱۰» ماده (۶۸) اين قانون مي‌باشد.

ماده ۱۰۷- به کارمندان مشمول اين قانون که بازنشسته مي‌شوند به ازاء هر سال خدمت يك ماه آخرين حقوق و مزايای مستمر (تا سي سال) به اضافه وجوه مربوط به مرخصي‌هاي ذخيره شده پرداخت خواهد شد.

آن قسمت از سابقه خدمت کارمند که در ازاء آن وجوه بازخریدی دریافت نموده‌اند از سنوات خدمتی که مشمول دریافت این وجوه می‌گردد کسر می‌شود.

ماده ۱۰۸-۱ کارمندی که تا قبل از تصویب این قانون به استخدام درآمده و از نظر بازنشستگی مشمول صندوق بازنشستگی کشوری می‌باشند، با رعایت احکام پیش‌بینی شده در این فصل تابع صندوق خود می‌باشند و یا در صورتی که پس از اجراء این قانون به استخدام رسمی درآیند و این صندوق را انتخاب کنند با رعایت احکام مذکور در این قانون مشمول سایر مقررات قانونی قبلی خواهند بود.

ماده ۱۰۹-۱ از تاریخ تصویب این قانون حقوق کلیه بازنشستگان، وظیفه‌بگیران یا مستمری‌بگیران صندوقهای بازنشستگی کشوری و لشکری که تا پایان سال ۱۳۸۵ بازنشسته یا از کارافتاده و یا فوت نموده‌اند در صورتی که کمتر از حاصل ضرب ضریب ریالی که باتوجه به شاخص هزینه زندگی در لایحه بودجه سالیانه پیش‌بینی می‌گردد با رعایت ماده (۱۲۵) و ارقام مذکور در جداول بندهای «الف» و «ب» این ماده و تبصره‌های مربوط باشد تا این میزان افزایش می‌یابد.

الف) حقوق بازنشستگی، از کارافتادگی یا فوت کارمندان کشوری براساس امتیاز ردیف آخرین گروه شغلی مربوط در ضریب ریالی فوق‌الذکر و براساس سی‌سال سنوات خدمت مطابق جدول و احکام زیر خواهد بود.

گروه شغلی	امتیاز مربوطه
۱ و ۲	۴۰۰۰
۳	۴۵۰۰
۴	۵۰۰۰
۵	۵۵۰۰
۶	۶۰۰۰
۷	۶۵۰۰
۸	۷۰۰۰
۹	۷۵۰۰
۱۰	۸۰۰۰
۱۱	۸۵۰۰
۱۲	۹۰۰۰
۱۳	۹۵۰۰

۱۰۰۰۰	۱۴
۱۰۵۰۰	۱۵
۱۱۰۰۰	۱۶
۱۱۵۰۰	۱۷
۱۲۰۰۰	۱۸
۱۲۵۰۰	۱۹
۱۳۰۰۰	۲۰

امتیاز مربوط به تعیین حقوق بازنشستگی مقامات موضوع تبصره (۲) ماده (۱) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارمندان دولت و همتران آنها که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، تصدی مقامات را به عهده داشته و بازنشسته شده‌اند به شرح زیر خواهد بود:

۱۴۵۰۰	مقامات موضوع بند «الف»
۱۵۵۰۰	مقامات موضوع بند «ب»
۱۶۵۰۰	مقامات موضوع بند «ج»
۱۷۵۰۰	مقامات موضوع بند «د»
۱۹۰۰۰	مقامات موضوع بند «ه»

ب) حقوق بازنشستگی، وظیفه و یا فوت کارمندان نیروهای مسلح براساس امتیاز ردیف جایگاه شغلی مربوط در ضریب ریالی مذکور در این ماده و براساس سی سال سنوات خدمت مطابق جدول و احکام زیر خواهد بود:

عنوان درجه یا رتبه شغلی	امتیاز	عنوان درجه یا رتبه شغلی	امتیاز	عنوان درجه یا رتبه شغلی	امتیاز
سرجوخه یا رتبه ۴	۵۴۰۰	ستوان سوم یا رتبه ۱۰	۹۰۰۰	سرهنگ یا رتبه ۱۶	۱۲۶۰۰
گروهبان ۳ یا رتبه ۵	۶۰۰۰	ستوان دوم یا رتبه ۱۱	۹۶۰۰	سرتیپ ۲ یا رتبه ۱۷	۱۳۲۰۰
گروهبان ۲ یا رتبه ۶	۶۶۰۰	ستوان یکم یا رتبه ۱۲	۱۰۲۰۰	سرتیپ یا رتبه ۱۸	۱۳۸۰۰
گروهبان ۱ یا رتبه ۷	۷۲۰۰	سروان یا رتبه ۱۳	۱۰۸۰۰	سرلشکر یا رتبه ۱۹	۱۴۴۰۰

۱۵۰۰۰	سپهبد یا رتبه ۲۰	۱۱۴۰۰	سرگرد یا رتبه ۱۴	۷۸۰۰	استوار دوم یا رتبه ۸
۱۵۶۰۰	ارتشبد	۱۲۰۰۰	سرهنگ ۲ یا رتبه ۱۵	۸۴۰۰	استوار یکم یا رتبه ۹

تبصره ۱- مشمولان بندهای «الف و ب» این ماده که در طول دوران خدمت حداقل به مدت (۲) سال دارای سمتهای مدیریتی بوده‌اند، درصدهای زیر حسب مورد و براساس جدول بند «الف» به امتیاز حقوق آنان اضافه خواهد شد:

۵ درصد	مشاغل سرپرستی و همتراز
۱۰ درصد	معاونین مدیرکل و همتراز آنان
۱۵ درصد	مدیرکل و همتراز آنان
۲۰ درصد	مدیرعامل و اعضاء هیأت مدیره شرکتهای دولتی
۲۵ درصد	مقامات موضوع تبصره‌های ۲ و ۳ ماده (۱) ن.ه.پ

تبصره ۲- بازنشستگان و وظیفه‌بگیران که سابقه پرداخت کسور بازنشستگی آنها بیش از سی‌سال است به ازاء هر سال (تا ده سال) دو و نیم درصد (۲/۵٪) به ارقام فوق‌الذکر اضافه می‌گردد و افرادی که سابقه پرداخت کسور بازنشستگی آنها کمتر از سی سال است (تا پانزده سال) به ازاء هر سال دو و نیم درصد (۲/۵٪) از ارقام فوق‌الذکر کسر می‌گردد. مشروط بر این که میزان حقوق بازنشستگی یا وظیفه آنان از حداقل حقوق بازنشستگی کمتر نگردد.

تبصره ۳- کارمندانی که به استناد مواد (۸۰) و (۸۳) قانون استخدام کشوری و مواد (۱۵۷)، (۱۵۸) و (۱۵۹) قانون اجا و موارد مشابه قانون سپاه و ناجا حقوق وظیفه یا مستمری دریافت می‌دارند، در صورتی که سابقه پرداخت کسور بازنشستگی آنها کمتر از سی‌سال باشد مدت سابقه منظور شده آنان مطابق قوانین و مقررات مورد عمل که تعیین شد لازم‌الاجراء است.

تبصره ۴- کمک هزینه عائله مندي و اولاد بازنشستگان و
وظیفه بگيران معادل شاغلين افزايش مي يابد و با اين افزايش
حکم ماده (۸) قانون تنظيم بخشي از مقررات مالي دولت مورخ
۱۳۸۰/۱۱/۲۷ و اصلاحات بعدي آن لغو مي گردد.

تبصره ۵- هر کدام از بازنشستگان و وظیفه بگيران چنانچه
براساس مقررات مورد عمل قبلي بيش از ارقام فوق الذکر دریافت
مي نمايند همان ارقام ملاک پرداخت مي باشد.

تبصره ۶- درجات سابق نظاميان منفيك از خدمت كه در
جدول بند «ب» اين ماده نمي باشد به شرح زير تطبيق مي يابد:
الف) ستونيار سوم و ستونيار دوم، افسريار معادل ستوان

سوم

ب) ستونيار يكم، همافر سوم، همافر دوم معادل ستوان

دوم

ج) همافر يكم معادل ستوان يكم

د) سرهمافر سوم معادل سروان

ه) سرهمافر دوم معادل سرگرد

و) سرهمافر يكم معادل سرهنگ دوم

تبصره ۷- به هر يك از مشمولان موضوع بند «ب» كه در
طول دوران خدمت حداقل به مدت دو سال داراي عناوين شغلي
فرماندهي، رياست و مديريت بوده اند، درصدي از جدول شماره
(دو) به شرح زير به حقوق آنان اضافه خواهد شد:

كارمندان در رتبه شغلي ۸ الي ۹ ۵ درصد

كارمندان در رتبه شغلي ۱۰ الي ۱۳ ۱۰ درصد

كارمندان در رتبه شغلي ۱۴ الي ۱۶ ۱۵ درصد

كارمندان در رتبه شغلي ۱۷ و ۱۸ ۲۰ درصد

كارمندان در رتبه شغلي ۱۹ و به بالا ۲۵ درصد

تبصره ۸- كليه نظاميان بالاتر از درجه سرهنگي كه از تاريخ
۱۳۵۸/۱/۱۵ به بعد در خدمت نيروهاي مسلح نبوده اند و احكام
خاص قضائي براي آنان تعيين نشده است، صرفاً از حقوق رديف
درجه سرهنگي برخوردار خواهند شد و مشمول ساير
تبصره هاي اين بند نخواهند شد.

تبصره ۹- مشمولین قانون حالت اشتغال - مصوب ۱۳۷۲ - مجلس شورای اسلامی از مقررات این دستورالعمل مستثنی می‌باشند.

ماده ۱۱۰- از تاریخ ۱۳۸۶/۱/۱ حقوق کلیه بازنشستگان، موظفین یا مستمری‌بگیران اعضاء هیأت علمی و قضات که بازنشسته، ازکارافتاده و فوت شده‌اند در صورتی که کمتر از حاصل ضرب ضریب ریالی موضوع ماده (۱۰۹) این قانون با رعایت ماده (۱۲۵) و ارقام مذکور در جداول بندهای (الف) و (ب) این ماده و تبصره‌های مربوط باشد تا این میزان افزایش می‌یابد:

(الف) حقوق بازنشستگی، موظفین یا مستمری‌بگیران اعضاء هیأت علمی براساس امتیاز ردیف آخرین مرتبه علمی و بر اساس سی سال سنوات خدمت مطابق جدول و احکام زیر خواهد بود.

امتیاز	مرتبه علمی
۹۵۰۰	مربی آموزشیار و پژوهشیاران
۱۱۰۰۰	مربی
۱۴۰۰۰	استادیار
۱۶۰۰۰	دانشیار
۱۸۰۰۰	استاد

(ب) حقوق بازنشستگی، موظفین یا مستمری‌بگیران قضات براساس امتیاز ردیف آخرین گروه و بر اساس سی سال سنوات خدمت مطابق جدول و احکام زیر خواهد بود:

امتیاز	گروه
۸۵۰۰	یک
۹۵۰۰	دو
۱۰۵۰۰	سه
۱۱۵۰۰	چهار
۱۲۵۰۰	پنج
۱۳۵۰۰	شش
۱۵۰۰۰	هفت

تبصره ۱- در محاسبه امتیاز حقوق مبنای دارندگان مشاغل قضائی با کمتر از مدرک لیسانس و معادل آن (موضوع ماده واحده قانون تعیین وضعیت قضائی کسانی که سه سال در دادرهای انقلاب اسلامی اشتغال به کار قضائی داشته‌اند) پنج درصد (۵٪) از امتیاز گروه شغلی آنان کسر خواهد شد.

تبصره ۲- در محاسبه امتیاز حقوق دارندگان پایه قضائی در صورت داشتن مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد یا معادل آن در رشته‌های قابل قبول برای قضات پنج درصد (۵٪) و برای مدرک تحصیلی دکترا یا معادل آن در همان رشته‌ها ده درصد (۱۰٪) به امتیاز گروه شغلی آنان اضافه می‌گردد.

تبصره ۳- علاوه بر امتیازات فوق به متصدیان مشاغل مدیریت و سرپرستی در صورت داشتن مسئولیتهای زیر حداقل به مدت دو سال در طول دوران خدمت درصدهای زیر حسب مورد به امتیاز حقوق آنان اضافه خواهد شد. برای سنوات کمتر از دو سال نیز به همان نسبت محاسبه و پرداخت خواهد شد.

۱- دادستان نظامی استان، دادستان عمومی (غیر از تهران)، رئیس دادگستری شهرستان، دادستان انقلاب اسلامی استان، رئیس دادگاه حقوقی ۲ مستقل به مأخذ پنج درصد (۵٪).

۲- مدیران کل، رئیس سازمان قضائی نیروهای مسلح مرکز استان (غیر از تهران)، دادستان نظامی تهران، رئیس کل دادگستری استان، رئیس شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی تهران به مأخذ ده درصد (۱۰٪).

۳- معاونان رئیس قوه قضائیه و معاونان وزیر دادگستری، رئیس دیوان عدالت اداری، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، دادستان انتظامی قضات، رئیس سازمان قضائی نیروهای مسلح، دادستان تهران، رئیس کل دادگستری استان تهران به مأخذ پانزده درصد (۱۵٪) حقوق مبنا.

۴- رئیس دیوان عالی کشور و دادستان کل کشور به مأخذ بیست درصد (۲۰٪).

تبصره ۴- تبصره‌های «۱»، «۲»، «۳»، «۴»، «۵» و «۶» ماده (۱۰۹) در مورد مشمولین این ماده لازم‌الاجراء می‌باشد.

ماده ۱۱۱- به منظور یکنواختی و هماهنگ‌سازی سایر حمایت‌های قانونی مشترکین کلیه صندوق‌های بازنشستگی دستگاه‌های اجرائی مشمول این قانون، بندهای زیر لازم‌الاجراء خواهد بود.

۱- کلیه شاغلین و بازنشستگان مشترک صندوق‌های بازنشستگی می‌توانند والدین تحت تکفل خود را در صورتی‌که تحت پوشش هیچ یک از بیمه‌های خدمات درمانی نباشند، تحت پوشش بیمه خدمات درمانی خود قرار دهند.

۲- فرزندان اناث مشروط بر آن‌که ورثه قانونی باشند، در صورت نداشتن شغل یا شوهر و فرزندان ذکور مشروط بر آن‌که ورثه قانونی باشند تا بیست‌سالگی و در صورت اشتغال به تحصیلات دانشگاهی تا بیست و پنج‌سالگی از کمک هزینه اولاد، بیمه و یا مستمری والدین خود برخوردار می‌گردند.

ماده ۱۱۲- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی مکلفند، آئین‌نامه نحوه تطبیق و تعیین حقوق بازنشستگان، موظفین یا مستمری‌گیران آن دسته از دستگاه‌های اجرائی که مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت مصوب ۱۳۷۰ نبوده‌اند را با جدول بند «الف» ماده (۱۰۹) این قانون و احکام مربوط تهیه و حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون به تصویب هیأت وزیران برسانند.

ماده ۱۱۳- دولت مکلف است تا پایان قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در خصوص تجمیع کلیه صندوق‌های بازنشستگی اعم از کشوری و تأمین اجتماعی در سازمان تأمین اجتماعی اقدامات قانونی لازم را به عمل آورد.

فصل چهاردهم - شورای عالی اداری و شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی

ماده ۱۱۴- به منظور ایجاد تحول در نظام اداری کشور در ابعاد، نقش و اندازه دولت، ساختار تشکیلاتی و نظام‌های

استخدامی، مدیریت منابع انسانی، روشهای انجام کار و فناوری اداری و ارتقاء و حفظ کرامت مردم و نیل به نظام اداری و مدیریتی کارا، بهره‌ور و ارزش افزا، پاسخگو، شفاف و عاری از فساد و تبعیض، اثربخش، نتیجه‌گرا و مردم‌سالار، شورای عالی اداری با ترکیب و اختیارات زیر تشکیل می‌گردد.

اعضاء شورای یاد شده عبارتند از:

۱- رئیس جمهور (رئیس شورا) که در غیاب او معاون اول وی ریاست شورا را بر عهده خواهد داشت.

۲- رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور (عضو و دبیر شورا).

۳- وزراء آموزش و پرورش، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی و سه نفر از وزراء بخشهای دیگر به انتخاب هیأت وزیران.

۴- وزیر یا رئیس دستگاه مستقل ذی ربط حسب مورد.

۵- دو نفر از استانداران به انتخاب استانداران سراسر کشور.

۶- دوفنر صاحب نظر در رشته حقوق اداری و مدیریت به

انتخاب رئیس جمهور.

۷- دو نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب

مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر.

دبیرخانه شورا در سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور خواهد بود و سازمان مسؤول نظارت بر حسن اجرای تصمیمات مربوط می‌باشد.

مصوبات این شورا پس از تأیید رئیس جمهور لازم‌الاجراء است.

ماده ۱۱۵- وظایف و اختیارات شورای یاد شده به شرح زیر

می‌باشد:

۱- اصلاح ساختار تشکیلات دستگاههای اجرایی به استثناء دستگاههایی که احکام آنها در قانون اساسی آمده و یا به امر امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری تأسیس شده است.

۲- تجدید نظر در ساختار داخلی دستگاههای اجرایی به منظور ایجاد انسجام تشکیلاتی و حذف وظایف موازی، مشابه و تکراری.

۳- تفكیک وظایف اجرائی از حوزه‌های ستادی دستگاه‌های اجرائی و محدود نمودن فعالیت حوزه‌های ستادی به اعمال حاکمیت و امور مدیریتی و راهبردی، سیاستگذاری، برنامه‌ریزی، سازماندهی، نظارت و کنترل و انتقال وظایف اجرائی به واحدهای استانی، شهرستانی و سایر سطوح جغرافیایی و اصلاح ساختار تشکیلاتی متناسب با تغییرات به‌عمل آمده.

۴- تنظیم دستورالعمل در مورد ادغام واحدهای استانی و شهرستانی وابسته به هر یک از وزارتخانه‌ها در یک واحد سازمانی.

۵ - بررسی تعیین نقش و اندازه دولت و اتخاذ ضوابط و سیاست‌های مناسب برای کوچک سازی دولت در چهارچوب سیاست‌های کلان و قوانین مربوطه.

۶- بررسی و موافقت با ایجاد هرنوع دستگاه اجرائی قبل از ارائه به مراجع ذی‌ربط مذکور در این قانون.

۷- بازنگری و اصلاح نظام تصمیم‌گیری شوراهای و کمیته‌های کشور به نحوی که ضمن ارتقاء کیفی و کوتاه‌نمودن مراحل آن مراجع و نهادهای تصمیم‌گیرنده موازی و غیرضرور حذف شوند.

۸ - تدوین مقررات لازم برای اجراء صحیح احکام این قانون.

۹ - شناسایی و واگذاری وظایف، امور و فعالیت‌های قابل واگذاری دستگاه‌های اجرائی به شهرداریها و بخش غیردولتی با هدف رهاسازی دولت از تصدی‌های غیرضرور و همچنین تعیین نحوه ارتباط و تنظیم مناسبات نظام اداری با شوراهای اسلامی روستا، بخش و شهر، شهرستان و استان.

۱۰- اصلاح و مهندسی مجدد سیستمها، روشها و رویه‌های مورد عمل در دستگاه‌های اجرائی با گرایش ساده‌سازی مراحل انجام کار، خودکارسازی عملیات و کاهش میزان ارتباط کارمندان با مراجعه‌کنندگان، افزایش رضایت مراجعان، کاهش هزینه‌های اداری و اقتصادی نمودن فعالیتها.

۱۱- تصویب طرح‌های لازم برای ارتقاء بهره‌وری و کارایی نیروی انسانی و مدیریت دستگاه‌های اجرائی.

۱۲- تصویب مقررات لازم درجهت بهینه‌سازی ساختار، ترکیب و توزیع نیروی انسانی بخش دولتی.

۱۳- تصویب دستورالعمل‌های مربوط به تعیین تکلیف نیروی انسانی دستگاه‌هایی که ادغام، منحل، واگذار و یا وظایف آنها به دیگر دستگاه‌ها منتقل می‌شود.

۱۴- تصویب دستورالعمل ناظر بر بهره‌برداری مطلوب از فضاها و تجهیزات و وسائط نقلیه اداری، جابه‌جایی و تأمین ساختمان‌های اداری.

۱۵- پیشنهاد منابع موردنیاز برای تحقق برنامه‌های تحول نظام اداری و طرح‌های مصوب شورا که نیاز به منابع جدید دارد.
تبصره - ایجاد هرگونه دستگاه‌های اجرایی جدید براساس پیشنهاد دستگاه‌های ذی‌ربط موکول به تأیید شورای عالی اداری و تصویب هیأت‌وزیران و با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

ماده ۱۱۶ - شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی که در این قانون شورای توسعه مدیریت نامیده می‌شود برای انجام وظایف ذیل و با ترکیب مذکور در این ماده تشکیل می‌گردد.
الف - ترکیب شورا:

- ۱- رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور (رئیس شورا)
- ۲- دو نفر از معاونین شاغل با تجربه مرتبط وزارتخانه‌ها به مدت چهارسال.
- ۳- دو نفر صاحب نظر در زمینه مدیریت و حقوق اداری به مدت چهارسال.
- ۴- یک نفر از معاونین تخصصی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور.

۵ - یک نفر از اعضاء کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی با معرفی کمیسیون به تصویب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر.

۶ - معاون ذی‌ربط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به عنوان دبیر شورا.

اعضاء مذکور در بندهای (۲)، (۳) و (۴) بنا به پیشنهاد رئیس سازمان و تأیید رئیس جمهور انتخاب می‌گردند.

۷- وزیر کار و امور اجتماعی.

ب - وظایف و اختیارات:

- ۱- بررسی و تصویب تعاریف و شرح وظایف رشته‌های شغلی.
- ۲- بررسی و تصویب شرایط احراز رشته‌های شغلی و نحوه تخصیص آنها به طبقات جداول حقوق.
- ۳- بررسی و تصویب دستورالعملها و رویه‌هایی که به موجب این قانون در صلاحیت شورا قرار می‌گیرد.
- ۴- هماهنگی در اظهار نظر و پاسخگویی به استعلامات و ابهامات اداری و استخدامی دستگاههای اجرائی در اجراء مفاد این قانون.
- ۵- ایجاد رویه‌های واحد اداری و استخدامی در چهارچوب مقررات این قانون.
- ۶- اتخاذ تصمیم در خصوص ازکارافتادگی و فوت به سبب انجام وظیفه و سایر امور مربوط، برای کارمندانی که تابع صندوق بازنشستگی کشوری می‌باشند.
- ۷- سایر مواردی که از طرف رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و یا وزراء در ارتباط با تعهدات این قانون برای کسب نظر مشورتی ارجاع می‌شود.
- ۸- آئین‌نامه نحوه اداره شورای تخصصی با پیشنهاد سازمان مدیریت به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
- ۹- سایر وظایفی که طبق قانون به‌عهده شورای امور اداری و استخدامی کشور بوده است با تأیید رئیس جمهور.
- تصمیمات این شورا پس از تأیید رئیس جمهور برای دستگاههای مشمول این قانون لازم الاجراء است.

فصل پانزدهم - مقررات مختلف

ماده ۱۱۷ - کلیه دستگاههای اجرائی به استثناء نهادها، مؤسسات و تشکیلات و سازمانهایی که زیرنظر مستقیم مقام معظم رهبری اداره می‌شوند، وزارت اطلاعات، نهادهای عمومی غیردولتی که با تعریف مذکور در ماده (۳) تطبیق دارند، اعضای هیأت علمی و قضات، هیأت‌های مستشاری دیوان محاسبات، شورای نگهبان، مجمع تشخیص مصلحت نظام و مجلس خبرگان رهبری مشمول مقررات این قانون می‌شوند و در خصوص

نیروهای نظامی و انتظامی مطابق نظر مقام معظم رهبری عمل می‌شود.

تبصره ۱- حقوق و مزایای قضات تابع قانون نظام هماهنگ پرداخت کارمندان دولت مصوب ۱۳۷۰ می‌باشد و جدول موضوع ماده (۱۴) قانون مذکور در خصوص اعداد مبنای گروه آنان به ترتیب به (۱۲) و (۲۰۰) افزایش می‌یابد.

تبصره ۲- به قضات نظامی سازمان قضایی نیروهای مسلح در مدتی که در پستهای قضایی انجام وظیفه می‌نمایند، معادل مابه‌التفاوت مجموع دریافتی آنان تا هشتاد درصد (۸۰٪) حقوق و مزایای مستمر قضات هم‌تراز دادگستری فوق‌العاده ویژه پرداخت می‌گردد.

تبصره ۳- در صورت موافقت فرماندهی کل قوا برای برخورداری کارکنان نیروهای مسلح از مقررات فصل دهم و سیزدهم این قانون، حداقل و حداکثر دریافتی آنان با رعایت مقررات ماده (۱۳۶) قانون آجا، امتیازات متعلقه به شغل و شاغل باتوجه به کیفیت خاص خدمتی در نیروهای مسلح با ضریب (۱/۲) محاسبه و پرداخت می‌گردد.

کارمندان نیروهای انتظامی کماکان از فوق‌العاده سختی کار طبق مقررات استخدامی این نیرو علاوه بر فوق‌العاده‌های مذکور در فصل دهم این قانون برخوردار می‌باشند.

تبصره ۴- کارمندانی که با رعایت ماده (۱۲۴) مطابق قانون کار جمهوری اسلامی ایران در دستگاههای اجرایی اشتغال دارند از شمول این قانون مستثنی می‌باشند.

تبصره ۵- کارمندان سیاسی و کارمندان شاغل در پستهای سیاسی وزارت امور خارجه مشمول مقررات تشکیلاتی، استخدامی، مالی و انضباطی وزارت امور خارجه مصوب ۱۳۵۲ می‌باشند و کارمندان غیرسیاسی شاغل در پستهای پشتیبانی از این قانون تبعیت خواهند نمود.

ماده ۱۱۸- دستگاههای اجرایی موظفند کلیه اطلاعات و اسناد و مدارک مربوط را در موارد لازم در اختیار سازمان قرار دهند و دستورالعملهای این سازمان در چهارچوب مفاد این قانون

و آئین‌نامه‌های مربوط برای کلیه دستگاه‌های اجرائی لازم‌الاجراء می‌باشد.

ماده ۱۱۹- آئین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به اجراء مفاد این قانون حداکثر ظرف مدت يك سال (به استثناء مواردی که در این قانون برای آن زمان دیگری مشخص شده است) با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۲۰- کارمندان رسمی در یکی از حالات ذیل قرار خواهند داشت:

الف - اشتغال در یکی از پست‌های سازمانی.

ب - مرخصی استعلاجی، استحقاقی و بدون حقوق.

ج - آماده به خدمت به موجب ماده (۱۲۲) این قانون.

د - انتقال یا مأموریت به دستگاه‌های اجرائی دیگر و یا مأموریت آموزشی برای طی دوره‌های آموزش کوتاه مدت و یا کارآموزی.

ه - انفصال موقت یا دائم و یا اخراج به موجب احکام قطعی مراجع قضائی و یا هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری و یا احکام ماده (۹۱) این قانون.

و - استعفاء و بازخریدی به موجب احکام مذکور در این قانون و قانون رسیدگی به تخلفات اداری.

ز - سایر حالات که در قانون رسیدگی به تخلفات اداری و سایر قوانین پیش‌بینی شده است.

ماده ۱۲۱- آئین‌نامه اجرائی نحوه انتقال و مأموریت کارمندان مشمول این قانون به سایر دستگاه‌های اجرائی و مرخصی بدون حقوق شامل نحوه احتساب سوابق خدمت و نحوه پرداخت حقوق و مزایا و ارتباط سازمانی و سایر موارد مربوط با رعایت مفاد این قانون به پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۲۲- کارمندان رسمی دستگاه‌های اجرائی در حالات زیر به صورت آماده به خدمت، که مدت آن حداکثر يك سال خواهد بود درمی‌آیند:

۱- انحلال دستگاه اجرائی ذی‌ربط.

۲- حذف پست سازمانی کارمندان.

۳- نبود پست سازمانی بعد از اتمام مأموریت یا مرخصی بدون حقوق.

۴- کارمندی که براساس تصمیم مراجع مذکور در هیأت رسیدگی به تخلفات اداری یا مراجع قضائی از خدمت معلق یا آماده به خدمت شده باشند.

تبصره ۱- در دوران آمادگی به خدمت، به کارمندان مزبور حقوق ثابت پرداخت خواهد شد و در صورت عدم اشتغال در دستگاههای اجرائی دیگر کارمندان آماده به خدمت در صورت دارا بودن شرایط بازنشستگی، بازنشسته و در غیراین صورت با دریافت يك ماه و نیم حقوق و مزایای مستمر به ازاء هر سال سابقه خدمت و وجوه مرخصیهای ذخیره شده بازخرید خواهند شد.

تبصره ۲- کارمندی که براساس حکم مراجع قضائی و یا هیأتهای رسیدگی به تخلفات اداری از اتهام مربوط برائت حاصل نمایند، حقوق و مزایای مستمر مربوط را برای مدت آمادگی به خدمت دریافت خواهند نمود.

ماده ۱۲۳- کلیه اختیارات قانونی دستگاههای اجرائی و شوراها و مجامع و عناوین مشابه برای ایجاد هرگونه دستگاه اجرائی از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون لغو می گردد.

ماده ۱۲۴- به کارگیری نیروی انسانی در برخی از مشاغل که سازمان اعلام می دارد در سقف پستهای سازمانی مصوب و مجوزهای استخدامی براساس قانون کار امکانپذیر می باشد.

تبصره - مجموع دریافتی کارمندی که به موجب قانون کار در دستگاههای اجرائی شاغل می باشند نباید از (۱/۲) برابر حقوق و مزایای کارمندان مشابه تجاوز کند.

ماده ۱۲۵- ضرایب حقوق مذکور در فصول دهم و سیزدهم به تفکیک هر فصل، متناسب با احکام این قانون در اولین سال اجراء پانصد ریال تعیین می گردد و در سالهای بعد حداقل به اندازه نرخ تورم که هرساله از سوی بانک مرکزی اعلام می گردد، افزایش می یابد.

ماده ۱۲۶- بارمالي هرنوع افزایش يك باره حقوق و مزایای کارمندان و بازنشستگان موضوع این قانون از طریق واگذاری

سهام دولتي در بنگاههاي اقتصادي قابل عرضه در بورس و همچنين اعمال پلکاني افزايش سنواتي در حد بودجه مصوب سالانه و حداکثر در طول مدت اجراء آزمایشي اين قانون تأمین مي‌شود.

ماده ۱۲۷- کليه قوانين و مقررات عام و خاص به جز قانون بازنشستگي پيش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ مجلس شوراي اسلامي مغاير با اين قانون از تاريخ لازم‌الاجراء شدن اين قانون لغو مي‌گردد.

ماده ۱۲۸- مدت زمان آزمایشي اين قانون پنج‌سال از تاريخ لازم‌الاجراء شدن اين قانون خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر ۱۲۸ ماده و ۱۰۶ تبصره در جلسه مورخ هشتم مهرماه يک‌هزار و سيصد و هشتاد و شش کميسيون مشترک رسيدگي به لايحه مديريت خدمات کشوري مجلس شوراي اسلامي طبق اصل هشتاد و پنجم (۸۵) قانون اساسي تصويب گرديد و پس از موافقت مجلس با اجراء آزمایشي آن به مدت پنج سال، در تاريخ ۱۳۸۶/۷/۱۸ به تأييد شوراي نگهبان رسيد.

قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی

ماده ۱- کارگران شاغل در کارهای ساختمانی اعم از ایجاد یا توسعه ساختمان، تجدید بنا، تعمیرات اساسی و یا تخریب مربوط به ساختمان و به ترتیب مندرج در این قانون با نام نویسی و اخذ کد ملی نزد سازمان تأمین اجتماعی بیمه می‌شوند.

تبصره ۱- کارگران شاغل در کارهای ساختمانی تا زمان تحت پوشش قرار گرفتن به موجب این قانون، کماکان از حیث خدمات مشمول قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲ و اصلاحات بعدی آن هستند و در صورت احراز شرایط از مزایای قانون یادشده برخوردار خواهند شد.

ماده ۲- کارگران شاغل در کارهای ساختمانی در موارد زیر از شمول این قانون خارج و کماکان تابع قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و اصلاحات بعدی آن هستند:

۱- وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت، مؤسسات عمومی غیردولتی، شهرداریها، بانکها و مؤسسات عام المنفعه و نیز کارخانجات دارای پروانه بهره برداری اعم از این که انجام کار را به پیمانکار واگذار نمایند یا رأساً انجام دهند.

۲- در مورد آن دسته از کارهای ساختمانی مشمول این قانون که انجام آنها از طریق انعقاد پیمان به پیمانکار واگذار می‌شود حق بیمه کارگران پیمانکار براساس ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی وصول خواهد شد.

ماده ۳- وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای) موظف است نسبت به فراخوان و آموزش کارگران شاغل در کارهای ساختمانی اقدام و کارت مهارت فنی برای آنها صادر نماید.

تبصره ۱- زمانبندی، شرایط و ترتیب صدور، تمدید، تعلیق و کارت مهارت فنی و نحوه شناسایی کارگران شاغل در کارگاههای ساختمانی موضوع این ماده و اشتغال آنها در طول دوره اعتبار کارت، طبق آیین نامه‌ای خواهد بود که مشترکاً

توسط وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی، کار و امور اجتماعی، مسکن و شهرسازی و کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲- کارگران شاغل دارای کارت مهارت فنی معتبر از تاریخ نام نویسی در سازمان تأمین اجتماعی مبتنی بر کد ملی مشمول مقررات این قانون هستند و از تعهدات آن بهره‌مند خواهند شد.

ماده ۴- تعهدات موضوع این قانون شامل موارد زیر است که به بیمه شده در صورت احراز شرایط ارائه خواهد شد:

الف - حوادث و بیماریها

ب - غرامت دستمزد

ج - ازکارافتادگی

د - بازنشستگی

ه - فوت

تبصره - افراد خانواده بیمه شده جهت برخورداری از خدمات موضوع بند «الف» این ماده طبق ماده ۵۸ قانون تأمین اجتماعی و در مورد بازماندگان طبق مواد (۸۱) و (۸۲) قانون یادشده تعیین می‌گردند.

ماده ۵- در مواردی که انجام کارهای ساختمانی مستلزم اخذ پروانه می‌باشد، مراجع ذی‌ربط مکلفند صدور پروانه را منوط به ارائه رسید پرداخت حق بیمه برای هر متر مربع سطح زیر بنا معادل چهارصد (۴٪) حداقل دستمزد ماهانه سال درخواست پروانه به حسابی که سازمان تأمین اجتماعی اعلام خواهد کرد، نمایند.

تبصره ۱- در صورتی که حوادث ناشی از کار منجر به مصدومیت، فوت یا ازکارافتادگی گردد ولی متقاضی با وجود الزام به گرفتن پروانه نسبت به اخذ آن اقدام ننموده باشد، سازمان تأمین اجتماعی علاوه بر حق بیمه موضوع این قانون جریمه‌ای به طور مقطوع معادل بیست و پنج درصد (۲۵٪) اصل حق بیمه محاسبه و وصول خواهد کرد.

تبصره ۲- مبالغی که موقع صدور پروانه طبق مقررات این ماده پرداخت می‌گردد، در محاسبه حق بیمه کارگران پیمانکار موضوع بند (۲) ماده (۲) این قانون محسوب خواهد گردید.

ماده ۶- حق بیمه سهم بیمه شده معادل هفت درصد (۷٪) دستمزد ماهانه‌ای خواهد بود که طبق ماده (۳۵) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ برای کارگران تعیین می‌شود.

تبصره - دولت مکلف است معادل سه درصد (۳٪) مأخذ کسر حق بیمه موضوع این ماده به عنوان سهم مشارکت خود به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید، همچنین با توجه به تعداد افراد تحت پوشش، همه ساله با اعلام سازمان تأمین اجتماعی سهم مشارکت خود را در بودجه کل کشور منظور و به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید.

ماده ۷- بیمه شده مکلف است حق بیمه خود را به ترتیبی که سازمان تأمین اجتماعی تعیین می‌نماید پرداخت نماید.

تبصره - در صورت عدم پرداخت حق بیمه موضوع این قانون، سازمان طبق اختیارات مندرج در قانون تأمین اجتماعی برای وصول حق بیمه اقدام خواهد نمود.

ماده ۸- نقل و انتقال سابقه پرداخت حق بیمه موضوع این قانون فی مابین صندوقهای بیمه و بازنشستگی براساس قوانین مربوط انجام می‌شود.

ماده ۹- چگونگی استفاده از خدمات درمانی، مدت و شرایط و میزان غرامت دستمزد برای حوادث ناشی از کار، تعیین درصد ازکارافتادگی، چگونگی تشخیص حوادث ناشی و غیرناشی از کار، شرایط پرداخت غرامت نقص مقطوع و برقراری مستمری جزئی و کلی، نحوه محاسبه و میزان آن و تغییر درجه ازکارافتادگی جزئی و کلی تابع مقررات قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

ماده ۱۰- مشمولان این قانون در صورت دارا بودن یکی از شرایط زیر می‌توانند درخواست بازنشستگی نمایند:

- ۱- داشتن حداقل سابقه مقرر در قانون تأمین اجتماعی و شصت سال تمام سن.
- ۲- داشتن سی و پنج سال کامل سابقه پرداخت حق بیمه.

تبصره - میزان مستمری بازنشستگی طبق قانون تأمین اجتماعی تعیین می‌شود.
مستمری از کارافتادگی جزئی و کلی، نحوه محاسبه و میزان آن و تغییرات درجه از کارافتادگی جزئی و کلی تابع مقررات قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

ماده ۱۱- شرایط بیمه شده متوفی، بازماندگان واجد شرایط بیمه شده متوفی، نحوه برقراری مستمری بازماندگان و سهم مستمری هر یک از آنان طبق قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

ماده ۱۲- در صورتی که ثابت شود وقوع حادثه ناشی از کار مستقیماً ناشی از عدم رعایت مقررات حفاظت فنی کارفرما می‌باشد، سازمان تأمین اجتماعی طبق مقررات این قانون (ماده ۶۶ قانون تأمین اجتماعی و تبصره‌های آن) هزینه‌های مربوط را طبق ماده (۵۰) قانون تأمین اجتماعی از کارفرما مطالبه و وصول خواهد نمود.

ماده ۱۳- کلیه وزارتخانه‌ها، دستگاهها، نهادها، شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت، شهرداریها و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و مراجع صدور پروانه ساختمان مکلف به همکاری با مجریان این قانون می‌باشند.

ماده ۱۴- از تاریخ تصویب این قانون آن دسته از مواد قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲ و سایر قوانینی که با این قانون مغایر است لغو می‌گردد.

قانون فوق مشتمل بر چهارده ماده و نه تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ نهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۸/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۳۰۷ مورخ ۸۶/۱۰/۱۲

**قانون تمديد مهلت اجراء آزمائشي قانون آئين
دادرسي دادگاههاي عمومي و انقلاب (در امور
كيفري)**

ماده واحده - از تاريخ تصويب اين قانون مهلت اجراء
آزمائشي قانون آئين دادرسي دادگاههاي عمومي و انقلاب (در
امور كيفري) - مصوب ۱۳۸۴ - براي مدت يك سال تمديد مي گردد.
قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علني روز
سه شنبه مورخ بيست و هفتم آذرماه يک هزار و سيصد و هشتاد
و شش مجلس شوراي اسلامي تصويب و در تاريخ ۱۳۸۶/۹/۲۸
به تأييد شوراي نگهبان رسيد.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۳۲۹ مورخ ۸۶/۱۱/۹

**قانون پرداخت مستمری به فرزندان زنان متوفی
مشمول قانون تأمین اجتماعی و سایر صندوقهای
بازنشستگی**

ماده واحده - حقوق وظیفه مادران متوفی مشمول قانون تأمین اجتماعی اعم از سازمان تأمین اجتماعی و سایر صندوقهای بازنشستگی با رعایت شرایط قانونی مربوط و همانند مردان مشمول در خصوص فرزندانیشان (از محل کسورات بازنشستگی پرداختی توسط آنان) برقرار می‌شود.
قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پنجم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در مهلت مقرر موضوع اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نظر شورای نگهبان واصل نگردید.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۳۶۸ مورخ ۸۶/۱۲/۲۸

**قانون اصلاح تبصره (۳) بند (۳) ماده (۸۰) قانون
تأمين اجتماعي
اصلاحي مصوب ۱۳۷۶/۷/۲۷**

ماده واحده - تبصره (۳) بند (۳) ماده (۸۰) قانون تأمين اجتماعي اصلاحي مصوب ۱۳۷۶/۷/۲۷ به شرح ذيل اصلاح مي گردد:

۱- در صورت فوت بيمه شده اي که بين ده تا بيست سال سابقه پرداخت حق بيمه داشته باشد به بازماندگان وي به نسبت سنوات پرداخت حق بيمه بدون الزام به رعايت ماده (۱۱۱) قانون تأمين اجتماعي و به نسبت سهام مقرر در ماده (۸۳) همان قانون مستمري پرداخت مي گردد.

۲- بيمه شده اي که از تاريخ تصويب اين قانون به بعد فوت مي شود چنانچه سابقه پرداخت حق بيمه او از يك سال تا ده سال باشد به بازماندگان وي در ازاء هر سال سابقه پرداخت حق بيمه غرامت مقطوعي معادل يك ماه حداقل دستمزد کارگر عادي در زمان فوت به طور يکجا و به نسبت سهام مقرر در ماده (۸۳) قانون تأمين اجتماعي پرداخت مي شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علني روز سه شنبه مورخ بيست و دوم خرداد ماه يک هزار و سيصد و هشتاد و شش مجلس شوراي اسلامي تصويب و در تاريخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۰ از سوي مجمع تشخيص مصلحت نظام موافق با مصلحت نظام تشخيص داده شد.

قانون مبارزه با پولشويي

ماده ۱- اصل بر صحت و اصالت معاملات تجاري موضوع ماده (۲) قانون تجارت است، مگر آن که براساس مفاد اين قانون خلاف آن به اثبات برسد. استيلاي اشخاص بر اموال و دارايي اگر توأم با ادعاي مالکيت شود، دال بر ملکيت است.

ماده ۲- جرم پولشويي عبارت است از:
الف - تحصيل، تملك، نگهداري يا استفاده از عوايد حاصل از فعاليت هاي غيرقانوني با علم به اين که به طور مستقيم يا غيرمستقيم در نتيجه ارتكاب جرم به دست آمده باشد.
ب - تبديل، مبادله يا انتقال عوايدي به منظور پنهان کردن منشأ غيرقانوني آن با علم به اين که به طور مستقيم يا غيرمستقيم ناشي از ارتكاب جرم بوده يا کمک به مرتکب به نحوي که وي مشمول آثار و تبعات قانوني ارتكاب آن جرم نگردد.

ج - اخفاء يا پنهان يا کتمان کردن ماهيت واقعي، منشأ، منبع، محل، نقل و انتقال، جابه جايي يا مالکيت عوايدي که به طور مستقيم يا غيرمستقيم در نتيجه جرم تحصيل شده باشد.

ماده ۳- عوايد حاصل از جرم به معنای هر نوع مالي است که به طور مستقيم يا غيرمستقيم از فعاليتهاي مجرمانه به دست آمده باشد.

ماده ۴- به منظور هماهنگ کردن دستگاههاي ذيربط در امر جمع آوري، پردازش و تحليل اخبار، اسناد و مدارك، اطلاعات و گزارشهاي واصله، تهيه سيستمهاي اطلاعاتي هوشمند، شناسايي معاملات مشکوک و به منظور مقابله با جرم پولشويي شوراي عالي مبارزه با پولشويي به رياست و مسؤوليت وزير امور اقتصادي و دارايي و با عضويت وزراء بازرگاني، اطلاعات، کشور و رئيس بانک مرکزي با وظائف ذيل تشکيل مي گردد:

۱- جمع آوري و کسب اخبار و اطلاعات مرتبط و تجزيه و تحليل و طبقه بندي فني وتخصصي آنها در مواردی که قرينه اي بر تخلف وجود دارد طبق مقررات.

۲- تهیه و پیشنهاد آئین‌نامه‌های لازم درخصوص اجراء قانون به هیأت‌وزیران.

۳- هماهنگ‌کردن دستگاه‌های ذی‌ربط و پیگیری اجراء کامل قانون در کشور.

۴- ارزیابی گزارش‌های دریافتی و ارسال به قوه قضائیه در مواردی که به احتمال قوی صحت دارد و یا محتمل آن از اهمیت برخوردار است.

۵ - تبادل تجارب و اطلاعات با سازمان‌های مشابه در سایر کشورها در چهارچوب مفاد ماده (۱۱).

تبصره ۱- دبیرخانه شورای عالی در وزارت امور اقتصادی و دارایی خواهد بود.

تبصره ۲- ساختار و تشکیلات اجرائی شورا متناسب با وظایف قانونی آن با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳- کلیه آئین‌نامه‌های اجرائی شورای فوق‌الذکر پس از تصویب هیأت‌وزیران برای تمامی اشخاص حقوقی و حقوقی ذی‌ربط لازم‌الاجراء خواهد بود. متخلف از این امر به تشخیص مراجع اداری و قضائی حسب مورد به دو تا پنج سال انفصال از خدمت مربوط محکوم خواهد شد.

ماده ۵ - کلیه اشخاص حقوقی از جمله بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانکها، مؤسسات مالی و اعتباری، بیمه‌ها، بیمه مرکزی، صندوقهای قرض‌الحسنه، بنیادها و مؤسسات خیریه و شهرداریها مکلفند آئین‌نامه‌های مصوب هیأت‌وزیران در اجراء این قانون را به مورد اجراء گذارند.

ماده ۶ - دفاتر اسناد رسمی، وکلای دادگستری، حساب‌برسان، حسابداران، کارشناسان رسمی دادگستری و بازرسان قانونی مکلفند اطلاعات مورد نیاز در اجراء این قانون را که هیأت‌وزیران مصوب می‌کند، حسب درخواست شورای عالی مبارزه با پولشویی، ارائه نمایند.

ماده ۷- اشخاص، نهادها و دستگاه‌های مشمول این قانون (موضوع مواد ۵ و ۶) برحسب نوع فعالیت و ساختار سازمانی خود مکلف به رعایت موارد زیر هستند:

الف - احراز هویت ارباب رجوع و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل، احراز سمت و هویت نماینده و وکیل و اصل در مواردی که قرینه‌ای بر تخلف وجود دارد.

تبصره - تصویب این قانون ناقض مواردی که در سایر قوانین و مقررات احراز هویت الزامی شده است، نمی‌باشد.

ب - ارائه اطلاعات، گزارشها، اسناد و مدارك مربوط به موضوع این قانون به شورای عالی مبارزه با پولشویی در چهارچوب آئین‌نامه مصوب هیأت وزیران.

ج - گزارش معاملات و عملیات مشکوک به مرجع ذيصلاحی که شورای عالی مبارزه با پولشویی تعیین می‌کند.

د - نگهداری سوابق مربوط به شناسایی ارباب رجوع، سوابق حسابها، عملیات و معاملات به مدتی که در آئین‌نامه اجرایی تعیین می‌شود.

ه - تدوین معیارهای کنترل داخلی و آموزش مدیران و کارکنان به منظور رعایت مفاد این قانون و آئین‌نامه‌های اجرایی آن.

ماده ۸ - اطلاعات و اسناد گردآوری شده در اجراء این قانون، صرفاً در جهت اهداف تعیین شده در قانون مبارزه با پولشویی و جرائم منشأ آن مورد استفاده قرار خواهد گرفت، افشاء اطلاعات یا استفاده از آن به نفع خود یا دیگری به طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط مأموران دولتی یا سایر اشخاص مقرر در این قانون ممنوع بوده و متخلف به مجازات مندرج در قانون مجازات انتشار و افشاء اسناد محرمانه و سری دولتی مصوب ۱۳۵۳/۱۱/۲۹، محکوم خواهد شد.

ماده ۹ - مرتکبین جرم پولشویی علاوه بر استرداد درآمد و عواید حاصل از ارتکاب جرم مشتمل بر اصل و منافع حاصل (و اگر موجود نباشد، مثل یا قیمت آن) به جزای نقدی به میزان یک‌چهارم عواید حاصل از جرم محکوم می‌شوند که باید به حساب درآمد عمومی نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران واریز گردد.

تبصره ۱ - چنانچه عواید حاصل به اموال دیگری تبدیل یا تغییر یافته باشد، همان اموال ضبط خواهد شد.

تبصره ۲- صدور و اجراء حکم ضبط دارايي و منافع حاصل از آن در صورتي است که متهم به لحاظ جرم منشأ، مشمول اين حکم قرار نگرفته باشد.

تبصره ۳- مرتکبين جرم منشأ، در صورت ارتکاب جرم پولشويي، علاوه بر مجازاتهاي مقرر مربوط به جرم ارتكابي، به مجازاتهاي پيش بيني شده در اين قانون نيز محکوم خواهند شد.

ماده ۱۰- کليه اموري که در اجراء اين قانون نياز به اقدام يا مجوز قضائي دارد بايد طبق مقررات انجام پذيرد. قوه قضائيه موظف است طبق مقررات همکاري نمايد.

ماده ۱۱- شعبي از دادگاههاي عمومي در تهران و در صورت نياز در مراکز استانها به امر رسيدگي به جرم پولشويي و جرائم مرتبط اختصاص مي يابد. اختصاصي بودن شعبه مانع رسيدگي به ساير جرائم نمي باشد.

ماده ۱۲- در مواردی که بين دولت جمهوري اسلامي ايران و ساير کشورها قانون معاضدت قضايي و اطلاعاتي در امر مبارزه با پولشويي تصويب شده باشد، همکاري طبق شرايط مندرج در توافقنامه صورت خواهد گرفت.

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و هفت تبصره در جلسه علني روز سه شنبه مورخ دوم بهمن ماه يک هزار و سيصد و هشتاد و شش مجلس شوراي اسلامي تصويب و در تاريخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۷ به تأييد شوراي نگهبان رسيد.

نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۳۶۸ مورخ ۸۶/۱۲/۲۸
قانون اصلاح ماده (۳۴) اصلاحی قانون ثبت مصوب ۱۳۵۱
و حذف
ماده (۳۴) مکرر آن

ماده واحده - ماده (۳۴) اصلاحی قانون ثبت مصوب ۱۳۵۱ به شرح زیر اصلاح و ماده (۳۴) مکرر آن حذف می‌گردد:

ماده ۳۴- در مورد کلیه معاملات رهنی و شرطی و دیگر معاملات مذکور در ماده (۳۳) قانون ثبت، راجع به اموال منقول و غیرمنقول، در صورتی که بدهکار ظرف مهلت مقرر در سند، بدهی خود را نپردازد، طلبکار می‌تواند از طریق صدور اجرائیه وصول طلب خود را توسط دفترخانه تنظیم‌کننده سند، درخواست کند. چنانچه بدهکار ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ اجرائیه نسبت به پرداخت بدهی خود اقدام ننماید بنا به تقاضای بستانکار، اداره ثبت پس از ارزیابی تمامی مورد معامله و قطعیت آن، حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ قطعیت ارزیابی، با برگزاری مزایده نسبت به وصول مطالبات مرتهن به میزان طلب قانونی وی اقدام و مازاد را به راهن مسترد می‌نماید.

تبصره ۱- در مواردی هم که مال یا ملکی، وثیقه دین یا انجام تعهد یا ضمانتی قرار داده می‌شود مطابق مقررات این قانون عمل خواهد شد.

تبصره ۲- نحوه ابلاغ اجرائیه، بازداشت مازاد مورد رهن و چگونگی ختم عملیات اجرائی و برگزاری مزایده و اعراض از رهن و سایر موارد به موجب آئین‌نامه‌ای است که ظرف مدت سه ماه از طرف سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.

تبصره ۳- این قانون نسبت به اسناد تنظیمی و اجرائیه‌های صادره که قبل از تصویب این قانون مختومه نگردیده است نیز جاری است.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و نهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد

و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۱۲/۸
به تأیید شورای نگهبان رسید.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۶۳ مورخ ۸۶/۴/۱۸
آيين نامه اجرايي جزء ۱ بند «الف» تبصره ۱۵ قانون
بودجه
سال ۱۳۸۶ كل کشور

ماده ۱- به منظور بهبود كيفيت، کاهش ضايعات، کاهش هزينه توليد، جلوگيري از افزايش بي رويه قيمت نان و رعايت اصول بهداشتي و تأمين سلامت مردم، واحدهاي نان صنعتي انبوه توسط بخش خصوصي، تعاوني و بخش عمومي غيردولتي با اولويت شرکتهايي که از تجميع واحدهاي نان سنتي تشکيل مي‌شوند، احداث خواهد شد.

ماده ۲- منظور از واحدهاي توليد نان صنعتي انبوه در اين آيين نامه، واحدهاي با ظرفيت حداقل بيست تن آرد در روز و توانايي توليد انواع نان مسطح، نيمه حجيم، حجيم، بهداشتي، قابل بسته بندي و عرضه در نقاط تحت پوشش و داراي ماشين‌آلات تمام اتوماتيك است.

ماده ۳- به منظور تشويق احداث واحدهاي توليد نان صنعتي انبوه اقدامهاي زير توسط دولت صورت خواهد گرفت.

۱- حق بيمه کارگران و کارکنان و ضرايب مالياتي و نرخ آب و برق و گاز و سوخت و ساير خدمات مورد نياز واحدهاي نان صنعتي مزبور بيشتر از واحدهاي سنتي نخواهد بود.

۲- سازمان صنايع و معادن استانها حداکثر ظرف مدت دو هفته از تاريخ دريافت تقاضا نسبت به بررسي طرح و صدور مجوز تأسيس در صورت وجود شرايط توسط متقاضي و طرح ارائه شده اقدام مي‌کنند.

تبصره - مجوزهاي صادره حداکثر چهار ماه از زمان صدور اعتبار داشته و متقاضي ملزم به اجراي طرح مي‌باشد در غير اينصورت مجوزهاي صادره کان لم يکن تلقي خواهد شد.

۳- وزارت مسکن و شهرسازي و وزارت صنايع و معادن (سازمان صنايع کوچک و شهرکهاي صنعتي) زمين مورد نياز براي احداث کارخانه‌هاي توليد نان صنعتي انبوه و ساختمانهاي

جنبی، مانند آزمایشگاه و انبار، سیلوهای ذخیره آرد را در چارچوب ضوابط و مقررات مصوب به متقاضی واگذار می‌نماید.

۴- در راستای تأمین منابع سرمایه گذاری واحدهای صنعتی نان، به ویژه تأمین ماشین آلات خط تولید، معادل ارزی مبلغ چهار هزار و چهارصد و پنجاه میلیارد (۴,۴۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال (پانصد میلیون (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار) از محل منابع حساب ذخیره ارزی و مبلغ یک هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به عنوان یارانه سود تسهیلات حداکثر تا پنج (۵٪) درصد از محل تسهیلات ریالی موضوع جزء ۱ بند «ط» تبصره ۲ قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور برای متقاضیان واجد شرایط، در چارچوب زیر پرداخت می‌شود:

الف - متقاضیان پس از اخذ مجوز تأسیس با پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های صنایع و معادن به بانک عامل معرفی می‌شوند.

تبصره - یارانه موضوع این آیین نامه پس از تأیید مشترک وزارتخانه‌های بازرگانی و صنایع و معادن و بهره‌برداری از طرح قابل پرداخت خواهد بود.

ب - بانکهای عامل موظفند حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از معرفی وزارت صنایع و معادن نسبت به بررسی و اعلام نظر نسبت به طرح اقدام کنند.

ج - بانکهای عامل موظفند میزان تسهیلات ارزی و ریالی طرح را در قالب LC ارزی - ریالی در چارچوب قرارداد عاملیت گشایش کنند.

د - متقاضیان در صورتی که در زمان مشخص شده در گزارش توجیه فنی و اقتصادی تأیید شده بانک عامل نتوانند طرح خود را اجرا و راه اندازی نمایند به ازای هر شش ماه تأخیر، یک درصد از یارانه کاهش می‌یابد.

ه - رعایت استانداردهای ملی و تأییدیه مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران درخصوص ماشین آلات و تأییدیه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی درخصوص فرآیند بهداشتی تولید و توزیع نان بعد از راه اندازی الزامی است.

ز- واردات ماشین آلات و تجهیزات پخت نان کارخانه‌های مذکور پس از تأیید وزارت صنایع و معادن از پرداخت سود بازرگانی معاف است.

ح - وزارت صنایع و معادن موظف است در چارچوب اجرای این آیین نامه به نحوی عمل کند که ضمن اجرای دقیق و سریع پروژه‌ها شرایط انتقال فن آوری و تکنولوژی خط تولید ساخت واحدهای صنعتی نان در ایران شکل گیرد.

ط - شهرداریها ملزم به همکاری برای صدور پروانه ساخت به منظور احداث واحدهای مذکور با کاربری خبازی با ملحوظ داشتن جواز تأسیس صادره از طرف سازمان صنایع و معادن استان به عمل خواهند بود.

ماده ۴- نانوایان سنتی می‌توانند کاربری واحد خود را برای عرضه نان تولیدی کارخانه‌های نان صنعتی تبدیل کنند.

ماده ۵- نانوایان سنتی، چنانچه در کارخانه‌های نان صنعتی سهام شده یا خود نسبت به احداث آن اقدام کنند می‌توانند با ابطال پروانه واحد سنتی خود و حذف سهمیه آرد یارانه‌ای با همکاری وزارت بازرگانی در صورت نیاز به خدمت کارگران خود خاتمه دهند. مزایای پایان کار اینگونه کارگران براساس ضوابط تعیین شده توسط کار گروه ماده ۱۰ این آیین نامه و با رعایت مقررات قانون کار توسط وزارت بازرگانی از محل ردیف «۵۰۳۰۱۹» قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور پرداخت خواهد شد.

ماده ۶- کارگرانی که طبق مقررات قانون تأمین اجتماعی، شرایط بازنشستگی را داشته باشند یا با پرداخت باقیمانده بیمه سالهای موظف تا حداکثر سی سال توسط وزارت بازرگانی (با استفاده از اعتبارات ردیف ۵۰۳۰۱۹ قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور) شرایط بازنشستگی را دارا شوند، بازنشسته خواهند شد.

تبصره - پرداخت باقیمانده بیمه سالهای موظف تا حداکثر سی سال براساس توافقنامه‌ای خواهد بود که بین وزارت بازرگانی و سازمان تأمین اجتماعی منعقد خواهد شد.

ماده ۷- کارخانه‌های تولید نان صنعتی انبوه ضمن تهیه آرد از بازار آزاد تولیدات خود را به قیمت آزاد عرضه می‌کنند.

تبصره - در صورت ضرورت تعیین قیمت فروش نان توسط کارخانه‌های مذکور، با پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب شورای اقتصاد اقدام خواهد شد.

ماده ۸- سازمان صدا و سیماي جمهوری اسلامی ایران موظف است با همکاری وزارتخانه‌های بازرگانی، صنایع و معادن و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در ارتباط با شیوه‌های صنعتی تولید، نگهداری و مصرف نان نسبت به تهیه و پخش برنامه‌های اطلاع رسانی و فرهنگ سازی و آموزش همگانی در این زمینه اقدام کند.

ماده ۹- وزارت بازرگانی (شرکت بازرگانی دولتی ایران) مجاز است ترتیبی اتخاذ کند که نان تولیدی صنعتی واحدهای مذکور حداکثر به مدت سه ماه براساس قیمت مصوب، جایگزین سهمیه مصارف خاص (مراکز آموزشی، نظامی و سایر مصرف‌کنندگان انبوه) شود. اعتبار مورد نیاز با تصویب شورای اقتصاد از محل ردیف «۵۰۳۰۱۹» و از جایگزینی سهمیه آرد آنها تأمین خواهد شد.

ماده ۱۰- به منظور سیاست گذاری و پیگیری و نظارت بر حسن اجرای این آیین‌نامه، کارگروهی با مسئولیت وزارت بازرگانی و با حضور نماینده وزارت صنایع و معادن تشکیل و کار گروه مکلف است گزارش عملکرد این آیین‌نامه را هر سه ماه یکبار به هیأت وزیران ارایه نماید.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۶/۴/۶ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

آئین نامه اجرایی ماده ۹۲ قانون برنامه چهارم

توسعه

ماده ۱- در اجرای مفاد ماده ۹۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران کلیه بیمارستانهای عمومی، تخصصی و مراکز درمانی دولتی و غیردولتی موظفند نسبت به پذیرش، درمان فوری و بدون قید و شرط مصدومین حوادث رانندگی اعم از سرپایی و بستری اقدام نمایند.

تبصره ۱: مصدوم

در این دستورالعمل به فردی اطلاق می گردد که در اثر حوادث و سوانح رانندگی با وسایل نقلیه موتوری به خدمات تشخیصی و درمانی مرتبط با آسیب ایجاد شده نیاز پیدا می کند.

تبصره ۲: منابع مالی

منابع مالی لازم مطابق مفاد ماده ۹۲ قانون برنامه چهارم توسعه تامین خواهد شد.

ماده ۲- شرکتهای بیمه گر تجاری مکلفند هنگام صدور بیمه نامه شخص ثالث، سرنشین و مازاد عوارضی معادل ۱۰٪ حق بیمه را طی یک فیش جداگانه دریافت و به حساب درآمد اختصاصی شماره ۱۴۴۱ خزانه داری کل کشور تحت عنوان تمرکز وجوه درآمد اختصاصی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موضوع ماده ۹۲ قانون برنامه چهارم توسعه واریز نمایند.

ماده ۳- کلیه بیمارستانها و مراکز درمانی دولتی و غیردولتی هنگام پذیرش و طی زمان بستری مصدومین مشمول این دستورالعمل، حق دریافت هیچگونه وجهی ندارند.

ماده ۴- عدم پذیرش مصدومین مشمول این دستورالعمل توسط بیمارستانها یا مراکز درمانی و یا اجبار به پرداخت وجه هنگام پذیرش تخلف محسوب و مطابق قانون مجازات خودداری

از كمك به مصدومين و رفع مخاطرات جانبي مصوب سال ۱۳۵۴ عمل خواهد شد.

ماده ۵- در صورتي كه اولين بیمارستان يا مركز درماني كه مصدوم به آن مراجعه مي كند امكانات تخصصي براي درمان مصدوم را نداشته باشد بیمارستان موظف است ضمن پذيرش و انجام اقدامات اوليه نظير احياء و تثبيت نمودن شكستگيها، بیمار مصدوم را به بیمارستان يا مركز درماني ديگري كه داراي امكانات مربوطه است معرفي و اخذ پذيرش نمايد مراكز ياد شده موظف به پذيرش بیمار مصدوم مي باشند.

ماده ۶- كليه هزينه هاي مصدومين مشمول اين دستورالعمل بر مبناي تعرفه هاي دولتي توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشكي پرداخت خواهد شد.

ماده ۷- در مواردی كه بیمار مصدوم مشمول اين دستورالعمل در ابتدا توسط بیمارستان خصوصي پذيرش شده باشد بیمارستان خصوصي موظف است پس از انجام اقدامات درماني اوليه نظير احياء بیماران و تثبيت شكستگيها، بدون اخذ هيچگونه وجهي مراتب را به ستاد هدايت دانشگاه مربوطه اطلاع دهد. ستاد هدايت دانشگاه موظف است نسبت به اخذ پذيرش و اعزام اينگونه بیماران به بیمارستان دولتي اقدام نمايد.

تبصره: در صورتي كه بیمار مصدوم ، داوطلب ادامه درمان در بخش غيردولتي باشد مابه التفاوت هزينه توسط خودمصدوم پرداخت خواهد شد.

ماده ۸- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشكي مكلف است كليه هزينه هاي درمان مصدومين اعم از بستري و سرپائي از جمله دارو ، ملزومات مصرفي، پروتزها و خدمات پاراكلينيك از هنگام پذيرش تا پايان روزهاي پيگيري مندرج در كتاب كاليفرنيا را تأمين نمايد. بديهي است هزينه هاي ثانويه از قبيل خارج كردن پيچ و پلاك و يا درمان عوارض ديررس و موارد مشابه پس از پايان روزهاي پيگيري فوق الذكر مشمول اين دستورالعمل نمي باشد .

ماده ۹- مصدومين مشمول اين دستورالعمل براي استفاده از تسهيلات مربوطه تا هنگام ترخيص از بیمارستان اسناد مثبته

دال بر وقوع تصادف را از مراجع ذیصلاح اخذ و به مرکز درمانی مربوطه ارائه نمایند.

تبصره ۱: مدارك مثبتة:

به اسنادی اطلاق می گردد که دال بر تایید وقوع حادثه ترافیکی منجر به مصدومیت باشند و حداقل شامل یکی از موارد ذیل می باشد:

۱- کروکی

۲- گزارش مراجع انتظامی یا احکام و مکاتبات قضایی

۳- گزارش اورژانس ۱۱۵

تبصره ۲: در صورت لزوم ترخیص یا اعزام بیمار به مراکز تخصصی دیگر قبل از حصول مدارك مثبتة فوق الذکر ، صورتجلسه تایید شده توسط نیروی انتظامی مقیم در بیمارستان (در صورت وجود) و مقام مسئول وقت بیمارستان با امضای رئیس بیمارستان برای پرداخت هزینه مورد قبول می باشد .

ماده ۱۰- هر يك از سازمانهای بیمه گر پایه ، اسناد مربوط به مصدومین مشمول این دستورالعمل را مورد تایید و رسیدگی قرار داده و عملکرد مربوط به آن را به دانشگاه ذیربط ارسال می نمایند تا دانشگاه از طریق وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی هزینه را دریافت و به بیمارستان پرداخت نماید. فرآیند اجرایی این ماده به شرح ذیل می باشد:

۱-۱۰- با توجه به عدم تعهد سازمانهای بیمه گر پایه درخصوص هزینه های بیماران تصادفی در چارچوب این دستورالعمل، استفاده از دفترچه بیمه درمانی این گروه از بیماران مجاز نمی باشد.

تبصره: چنانچه مصدوم دچار ترومای متعدد (مولتیپل تروما) باشد مبنای روزهای پیگیری بر اساس طولانی ترین روز پیگیری خدمات مورد نیاز خواهد بود.

۲-۱۰- بدیهی است حق الزحمه های مربوط به خدمات ارائه شده به بیماران تصادفی ، مشمول K2 هیات علمی تمام وقت جغرافیایی و تعرفه ترجیحی مناطق محروم و ۳۰۰۰ تخت نمونه و در صورت طی مراحل قانونی خواهد بود.

۳-۱۰- کلیه اسناد سرپایي و بستري بیماران تصادفي همانند سایر بیمه شدگان طی لیست جداگانه ای، توسط مرکز درمانی تنظیم و به جهت رسیدگی به سازمانهای بیمه گر مربوطه ارسال می گردد.

۴-۱۰- بیمارستان پس از تحویل اسناد به سازمانهای بیمه گر و دریافت رسید، با ارسال رسید مربوطه به دانشگاه معادل ۸۰٪ رقم صورتحساب را با احتساب تنخواه گردان در اختیار، وصول خواهد نمود.

۵-۱۰- کلیه اسناد رسیدگی شده توسط سازمان بیمه گر، همراه با لیست و ذکر مبالغ تایید شده و کسورات به حوزه معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی مربوطه با اخذ رسید، عودت خواهد شد.

۶-۱۰- با توجه به بند «ذ» تبصره ۱۴ قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور، چنانچه مصدوم تصادفي فاقد هرگونه پوشش بیمه‌ای باشد و به بیمارستانهای دولتی و دانشگاهی مراجعه نماید، بیمه شده سازمان بیمه خدمات درمانی محسوب و روند رسیدگی به اسناد بیمار به عهده آن سازمان می‌باشد.

تبصره: در صورت مراجعه این گروه از مصدومین به سایر مراکز درمانی، روند رسیدگی به اسناد کمافی السابق خواهد بود.

۷-۱۰- چنانچه مصدوم تصادفي تحت هر شرایطی متحمل پرداخت هزینه های دارو، لوازم مصرفی، پروتز، پاراکلینیک در چارچوب این دستورالعمل گردد با تایید نماینده بیمه مربوطه، هزینه یاد شده با درج موارد در صورتحساب مطابق فاکتور (تا سقف ریالی پرداختی توسط سازمانهای بیمه گر پایه در موارد مشابه) حداکثر ظرف يك هفته پس از ارائه فاکتور معتبر توسط امور مالی بیمارستان به بیمار پرداخت خواهد شد.

۸-۱۰- در صورت بروز هر گونه اختلاف نظر فی مابین سازمانهای بیمه گر پایه و بیمارستانهای دولتی و غیردولتی در خصوص اجرای هر يك از مفاد این دستورالعمل مراتب در کمیته حل اختلاف بررسی و مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

تبصره: ترکیب کمیته حل اختلاف شامل معاون درمان/ سلامت دانشگاه/ دانشکده، رئیس بیمارستان و يك نماینده از سازمان بیمه گر مربوطه خواهد بود. بدیهی است حل اختلاف مطروحه به صورت اجماع نظرات (بدون رأی گیری) می باشد و در صورت عدم رفع اختلاف، نظر شخص ریاست محترم دانشگاه / دانشکده به عنوان حکم مورد تایید طرفین جاری خواهد بود.

۹-۱۰- بازبینی مجدد این دستورالعمل پس از گذشت ۶ ماه از تاریخ ابلاغ و بر اساس مشکلات و موانع پیش آمده در مسیر ارائه خدمات درمانی به مصدومین حوادث ترافیکی و جریان رسیدگی به اسناد صورت خواهد پذیرفت.

ماده ۱۱- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است عملکرد این دستورالعمل را هر ۶ ماه يك بار تهیه و به مراجع ذیربط ارسال نماید.

ماده ۱۲- این دستورالعمل شامل ۱۲ ماده و ۸ تبصره بوده و جایگزین دستورالعملهای قبلی می باشد و از زمان ابلاغ لازم الاجرا خواهد بود.

سازمان تأمین اجتماعی

احتراماً، بند ۲ صورتجلسه سیصد و پنجاه و هفتمین جلسه شورایعالی تأمین اجتماعی مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۰ به شرح ذیل ابلاغ می‌گردد:

«پیشنهاد شماره ۵۰۱۴/۱۱۹۲۷۳ مورخ ۸۶/۱۱/۱۴ سازمان درخصوص پرداخت هزینه کفن و دفن بابت فوت همسر مستمری بگیران بازنشسته و ازکارافتاده کلی مطرح و شورا مقرر نمود که هزینه کفن و دفن برای بیمه شده اصلی و همسر وی معادل حداقل دستمزد ماهانه سال فوت هر یک از آنها پرداخت گردد».

دبیرخانه شورایعالی تأمین اجتماعی

سازمان تأمین اجتماعی

احتراماً، بند ۳ صورتجلسه سیصد و پنجاه و هفتمین جلسه شورایعالی تأمین اجتماعی مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۰ به شرح ذیل ابلاغ می‌گردد:

«پیشنهاد شماره ۱۱۹۶۳۸/۵۰۰۰ مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۴ سازمان درخصوص اعمال برخی اصلاحات در آیین نامه ادامه بیمه به طور اختیاری مصوب سال ۱۳۸۵ مطرح و اصلاحات پیشنهادی سازمان به شرح زیر به تصویب شورا رسید:

- عبارت «حداقل ۳۶۰ روز سابقه پرداخت حق بیمه» در ماده ۱ به عبارت «حداقل ۳۰ روز سابقه پرداخت حق بیمه» تغییر یافت.

- عبارت «به موجب ماده ۹۰ قانون «از مفاد تبصره ۲ ماده ۲» حذف گردید.

- عبارت «طبق نظریه کمیسیون پزشکی» از ابتدای تبصره ۴ ماده ۲ حذف و عبارت «طبق گواهی پزشکی معتمد سازمان» جایگزین شد.

- در ماده ۳ بعد از عبارت «مبنای پرداخت حق بیمه مشمولین این آیین‌نامه» عبارت «برای کسانی که بیش از ۱۰ سال سابقه پرداخت حق بیمه دارند» اضافه و در انتهای ماده عبارت «مبنای پرداخت حق بیمه مشمولینی که کمتر از ده سال سابقه پرداخت حق بیمه دارند به انتخاب متقاضی بین حداقل و حداکثر و حداکثر دستمزد شاغلین خواهد بود» اضافه گردید.

- در تبصره ۱ ماده ۷ بعد از کلمه بیمه اختیاری عبارت «برای مردان ۴۵ سال و برای زنان ۴۰ سال» حذف و عبارت «برای مردان و زنان ۵۵ سال» جایگزین شد.

دبیرخانه شورایعالی تأمین اجتماعی

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۲۵۵ مورخ ۸۶/۸/۹
آیین نامه اجرائي بند « ك » تبصره (۱۴) قانون بودجه
سال ۱۳۸۶ كل کشور

ماده ۱- سازمان بیمه خدمات درمانی موظف است در سال ۱۳۸۶ تمامی اعتبارات ردیفهای مربوط به بیمه درمان را صرفاً به پرداخت سهم سازمان در درمان بیمه شدگان اختصاص دهد.

ماده ۲- اجرای این آیین نامه شامل بیمارستانهای طرف قرارداد سازمانهای بیمه گر پایه می باشد.

ماده ۳- سازمانهای بیمه گر خدمات درمانی موظفند هشتاد درصد (۸۰٪) صورتحسابهای ارسالی از سوی بیمارستانهای طرف قرارداد را قبل از رسیدگی، ظرف دو هفته پس از دریافت اسناد مربوط به عنوان علی الحساب و بقیه مطالبات مؤسسات و مراکز بهداشتی درمانی را ظرف سه ماه پس از تحویل اسناد مربوط به نماینده رسمی سازمان مزبور پرداخت نمایند.

ماده ۴- ملاك عمل در پرداخت علی الحساب در این آیین نامه، تاریخ ارسال رسمی اسناد پزشکی توسط مراکز درمانی به سازمانهای بیمه گر می باشند.

ماده ۵ - سازمانهای بیمه گر موظفند هزینه صورتحسابهای بیمارستانهای مربوط را براساس تعرفه ها و شمول تعهدات هیئت وزیران و یا شورای عالی بیمه خدمات درمانی پس از رسیدگی محاسبه و پرداخت نمایند.

ماده ۶ - در صورت بروز هرگونه اعتراض در مورد اقدامات بعمل آمده از سوی سازمانهای بیمه گر اعم از کسورات و غیره، بیمارستان مجاز است ظرف ده روز کاری از تاریخ ابلاغ سازمان بیمه گر، مراتب را به همراه دلایل توجیهی جهت بررسی به سازمانهای بیمه گر خدمات درمانی اعلام نماید.

تبصره - سازمانهای بیمه گر موظفند ظرف ده روز کاری از تاریخ اعتراض نسبت به رسیدگی و بررسی اعتراض بعمل آمده اقدام نموده و نتیجه را به صورت مکتوب به بیمارستان مربوط منعکس نمایند.

ماده ۷- در صورت هرگونه تغییر در محاسبات، سازمانهای بیمه‌گر متعهد می‌گردند مراتب را ظرف یک ماه پس از اتمام رسیدگی به اطلاع بیمارستان مربوط رسانیده تا نسبت به تصحیح آن اقدام لازم انجام شود.

ماده ۸- در صورتیکه در اثر محاسبات انجام یافته، مبالغی اضافه به حساب بیمارستان منظور گردد، سازمان ضمن اطلاع کتبی مجاز است نسبت به کسر مبالغ اضافی از محل صورتحساب ماه بعد بیمارستان اقدام نماید.

ماده ۹- در صورت هرگونه اختلاف و ابهام در نحوه تنظیم صورتحسابها توسط سازمانهای بیمه‌گر و یا بیمارستان طرف قرارداد، کارگروه حل اختلاف توسط شورای عالی بیمه خدمات درمانی تشکیل و نسبت به موارد ارجاعی اقدام می‌نماید.

ماده ۱۰- با توجه به اینکه هشتاد درصد (۸۰٪) هزینه خدمات ارایه شده در موقع تحویل مدارک به بیمارستانهای طرف قرارداد پرداخت می‌شود، بیمارستانها موظفند وسایل مصرفی موردنیاز بیمار را مطابق فهرستی که توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی حداکثر ظرف دو هفته پس از ابلاغ این آیین‌نامه اعلام می‌شود تهیه و در صورتحساب ارسالی درج و محاسبه نمایند.

تبصره - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است نسبت به اجرای این ماده نظارت لازم را بعمل آورد و در صورت عدم اجرا توسط بیمارستانها مراتب را به سازمانهای بیمه‌گر بمنظور کسر از مبلغ علی‌الحساب اعلام نماید.

ماده ۱۱- گزارش عملکرد این آیین‌نامه هر سه ماه یک بار از سوی وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور ارسال می‌گردد. معاونت یادشده گزارش لازم به همراه ارزیابی نظرات وزارتخانه‌های یادشده را به شورای عالی بیمه خدمات درمانی ارسال می‌نماید.

ماده ۱۲- در صورت عدم اجرای مفاد این آیین‌نامه از سوی سازمانهای بیمه‌گر، سازمانهای مذکور مکلفند ضرر و زیان حاصله را حسب تشخیص و اعلام کارگروه حل اختلاف موضوع ماده (۹)

این آیین‌نامه در مقاطع سه ماهه و از محل اعتبارات سازمانهای بیمه‌گر در اختیار هر يك از واحدهای مربوط قرار دهند.
این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۶/۸/۵ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۳۴۶ مورخ ۸۶/۱۱/۲۰

**آیین نامه اجرائي ماده ۹۱ قانون برنامه چهارم
توسعه اقتصادي، اجتماعي و فرهنگي جمهوري
اسلامي ايران**

ماده ۱- در اين آیین نامه اصطلاحات زير در معاني مشروح
مربوط بكار مي‌روند:

الف - وزارت: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشكي
ب - شورا: شوراي عالي بيمه خدمات درماني كشور
پ - نظام ارايه خدمات سلامت: شامل ارايه تمام خدمات
پيشگيري، درماني و توانبخشي است كه اين خدمات در نظام
سلامت در سه سطح به شرح زير ارايه مي‌شود:

سطح اول (خدمات پايه سلامت): شامل ارتقاي سلامت،
پيشگيري، درمانهاي اوليه، تأمين دارو و ديگر اقلام پزشكي،
درخواست انجام خدمات پاراكلينيك، تدبير فوريته‌ها، ثبت اطلاعات
در پرونده سلامت، ارجاع و پيگيري بيمار مي‌باشد. نخستين
تماس فرد با نظام سلامت از طريق پزشك خانواده يا تيم
سلامت به عنوان مسئول سطح اول صورت مي‌گيرد.

سطح دوم: شامل خدمات تخصصي و توانبخشي سرپايي يا
بستري، تأمين دارو و ديگر اقلام پزشكي، درخواست خدمات
پاراكلينيك مورد نياز مي‌باشد. اطلاعات مربوط به اين سطح
توسط ارايه كنندگان خدمات در اختيار مسئول سطح اول قرار
مي‌گيرد.

سطح سوم: شامل خدمات فوق تخصصي و توانبخشي
سرپايي يا بستري داراي اولويت، تأمين دارو و ديگر اقلام
پزشكي و خدمات پاراكلينيك مي‌باشد. باز خورد خدمات اين
سطح در اختيار سطح ارجاع كننده قرار مي‌گيرد.

ت - بيمه سلامت: شامل تأمين كليۀ خدمات سطوح سه گانه
مندرج در بند (پ) اين ماده در چارچوب مقررات بيمه پايه و بيمه
مكمل مي‌باشد. شرکتهای بیمه تجاري و غيرتجاري صرفاً با

رعایت قوانین و مقررات مربوط و مصوبات شورا مجاز به ارایه خدمات بیمه سلامت (پایه و مکمل) می‌باشند.

ث - بیمه پایه: عبارت از بخشی از خدمات سطوح سه گانه مندرج در بند (پ) این ماده است که دامنه شمول آن با هماهنگی وزارت رفاه و مطابق ماده ۱۰ قانون بیمه همگانی خدمات درمانی - مصوب ۱۳۷۳ - تعیین می‌شود.

ج - بیمه مکمل: به آن دسته از خدمات بیمه‌ای گفته می‌شود که علاوه بر سطح خدمات بیمه‌های همگانی، با انعقاد قراردادهای انفرادی یا گروهی بیمه بیمه شده و بیمه گر و پرداخت حق بیمه توسط بیمه شده انجام می‌پذیرد و دولت در مقابل آن تعهد مالی ندارد، اما مکلف به پشتیبانی حقوقی و قانونی لازم از این گونه بیمه‌ها می‌باشد.

تبصره - در اجرای ماده ۳۷ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰ - پرداخت صددرصد (۱۰۰٪) حق بیمه مکمل جانبازان بر عهده دستگاه مربوط خواهد بود.

چ - شرکتهای بیمه: عبارتند از شرکتهای تجاری یا غیرتجاری دولتی یا غیردولتی که در امر بیمه فعالیت می‌کنند.

ح - شرکتهای بیمه تجاری و غیرتجاری: کلیه اشخاص حقوقی که با رعایت قوانین و مقررات مربوط در زمینه بیمه‌های اجتماعی فعالیت می‌کنند.

خ - شرکتهای بیمه غیرتجاری: شرکتهایی که به موجب قانون تشکیل و انواع خدمات بیمه را بطور غیر انتفاعی ارایه می‌کنند.

د - نظام ارجاع: مجموعه فرایندهایی است که نحوه ارتباط فرد با نظام سلامت و استفاده وی از سطوح سه گانه خدمات این نظام را تعیین می‌کند. اطلاعات راجع به استفاده فرد از خدمات نظام سلامت نهایتاً در پرونده سلامت شخص نزد پزشک خانواده یا گروه سلامت ثبت می‌شود. با توجه به تبصره ۲ ماده ۱۱ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۸۳ - تدوین خط مشی‌های مربوط به نظام ارجاع بر عهده وزارت می‌باشد.

ذ - پزشك خانواده: فردي است با حداقل مدرک دکتري پزشکي عمومي و داراي مجوز معتبر کار پزشکي که علاوه بر ارایه خدمات سطح اول (خدمات پایه سلامت) مسئولیت تداوم خدمات و اداره گروه سلامت را برعهده دارد.

ر - گروه سلامت: گروهی از صاحبان دانش و مهارت در حوزه خدمات بهداشتی، درمانی و توانبخشی است که بسته خدمات پایه سلامت را در اختیار افراد قرار می‌دهد و مسئولیت آن با پزشك خانواده است و ترکیب این تیم توسط وزارت تعیین می‌شود.

ز - اتباع خارجی: افرادی که در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط وارد کشور جمهوری اسلامی ایران می‌شوند.

ژ - بیمه نامه اتباع خارجی: قرارداد بیمه‌ای است که اتباع خارجی با یکی از سازمانهای بیمه گر ایرانی یا خارجی مورد تأیید دولت جمهوری اسلامی ایران تنظیم کرده‌اند.

س - روستایی - شخصی است که در روستا سکونت دارد. عشایر در این آیین‌نامه از مزایای روستاییان برخوردار می‌باشند.

ماده ۲- امور مربوط به سیاستگذاری و برنامه ریزی و نظارت بر بیمه‌های پایه و مکمل بر عهده شورا است.

ماده ۳- بیمه مرکزی ایران مکلف است تمام سیاستهای ابلاغی شورا را درخصوص بیمه پایه و مکمل شرکتهای بیمه تجاری اجرا و ضمانتهای لازم را از شرکتهای یادشده اخذ کند.

ماده ۴- ارایه خدمات بیمه‌ای پایه و مکمل توسط تمام شرکتهای بیمه‌ای (اعم از تجاری یا غیرتجاری با رعایت قوانین) مجاز است.

ماده ۵- بیمه مرکزی ایران موظف است در هر زمان اطلاعات مورد نیاز شورا را در ارتباط با اجرای این آیین نامه در اختیار شورا قرار دهد.

ماده ۶- در نظام ارایه خدمات سلامت، ارایه خدمات پایه سلامت توسط پزشك خانواده صورت می‌گیرد و بهره‌مندی از سایر سطوح ارایه خدمات سلامت در چهارچوب نظام ارجاع از طریق وی امکان پذیر است.

ماده ۷- انتخاب پزشك خانواده از سوی افراد اختیاری است.

ماده ۸- سهم مشارکت جمعیت تحت پوشش هر پزشك خانواده در هر بار مراجعه جهت بهره‌مندی از خدمات پایه سلامت توسط شورا تعیین می‌شود.

ماده ۹- در صورتی که فرد تحت پوشش پزشك خانواده خارج از محل سکونت دائم خود به سبب اضطرار یا فوریت، نیازمند خدمات سرپایی و بستری شود می‌تواند خارج از نظام ارجاع از خدمات سلامت بهره‌مند شود. در این صورت شرکت بیمه گر مکلف به پرداخت هزینه‌ها براساس مقررات مربوط می‌باشد.

ماده ۱۰- وزارت موظف است ظرف سه ماه پس از ابلاغ این آیین نامه دستورالعمل اجرایی نظام ارجاع و پزشك خانواده مشتمل بر فرآیندهای عملی، پایش و ارزشیابی را تدوین و برای تصویب به شورا ارایه نماید.

ماده ۱۱- خدمات فوریت‌های پزشکی مشمول نظام ارجاع نمی‌باشد، لیکن شرکت‌های بیمه گر موظف به پرداخت هزینه‌های مربوط می‌باشند.

ماده ۱۲- وزارت مکلف است بستر اجرایی لازم برای ارایه بسته خدمات بیمه سلامت را با استفاده از امکانات دولتی و مشارکت بخش غیردولتی در چارچوب سطح بندی خدمات درمانی به نحوی فراهم آورد که تمام خدمات تعریف شده بسته خدمات بیمه پایه سلامت معادل مناطق شهری تعریف و در دسترس روستائیان و عشایر قرار گیرد.

ماده ۱۳- اتباع خارجی هنگام ورود به ایران موظفند خود را نزد سازمان بیمه خدمات درمانی بیمه سلامت نمایند. وزارت رفاه و تأمین اجتماعی موظف است ظرف سه ماه دستورالعمل اجرای این ماده را تهیه نماید.

ماده ۱۴- وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلفند مشترکاً دستورالعمل اجرایی نحوه و زمان صدور بیمه نامه اتباع خارجی را مشتمل بر تعیین نرخ حق بیمه، تعهدات و بسته خدمات سلامت تهیه و پس از تأیید شورا به مورد اجرا بگذارند.

ماده ۱۵- نمایندگیهای سازمان بیمه خدمات درمانی موظفند هزینه درمان اتباع خارجی را مطابق اسناد هزینه‌ای مربوط بر مبنای بیمه نامه به مؤسسه طرف قرارداد پرداخت کنند.

ماده ۱۶- وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و رفاه و تأمین اجتماعی ناظر بر حسن اجرای موازین این آیین نامه بوده و مکلفند گزارش سالانه عملکرد مربوط را به شورا ارایه کنند.

این تصویب نامه در تاریخ ۸۶/۱۱/۲۴ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۳۶۲ مورخ ۸۶/۱۲/۲۱
اصلاحیه آیین‌نامه ماده (۱۸) اصلاحي قانون تشکيل
دادگاه‌های عمومي و انقلاب مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲۵

الف) متن زیر به عنوان تبصره‌های ۱ و ۲ به ماده ۶ الحاق می‌شود:

تبصره ۱- برای تسريع در پاسخگویی به تعداد لازم هیئت فرعي تشکيل می‌شود که نظریه آنان در هیئت اصلي مطرح و تصمیم نهایی اتخاذ می‌گردد.

تبصره ۲- منظور از ماده (۱۸) اصلاحي قانون تشکيل دادگاه‌های عمومي و انقلاب و اصلاحیه‌های بعدی آن اعاده دادرسی فقط نسبت به آرایي است که خلاف بین شرع و مسلمات فقه باشد. بنابراین تسري آن به هر نوع تقاضا جایز نمی‌باشد. هیئت‌های موضوع این آیین‌نامه موظفند با استفاده از منابع معتبر فقهی دقت لازم در رسیدگی به درخواست‌های مذکور به عمل آورند.

ب) ماده ۱۳ به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۱۳- رسیدگی به تقاضاهای موضوع این آیین‌نامه بدون اخذ هزینه دادرسی خواهد بود. متقاضی می‌تواند شخصاً یا توسط وکیل رسمي دادگستري و یا مشاور حقوق درخواست خود را به طور مستدل تنظیم و تسلیم مرجع مربوط نماید. مراجع مربوط موظفند از پذیرش تقاضای بدون لایحه مستند حقوقی خودداری و متقاضیان را ارشاد نموده تا لایحه حقوقی ارائه نمایند.

تبصره - نظر به این که در رسیدگی به درخواست تنفیذ حکم قصاص، به موضوع خلاف بین شرع نیز رسیدگی می‌شود، بنابراین از رسیدگی به اعتراض محکومان به قصاص در هیئت‌های موضوع این آیین‌نامه خودداری و عین تقاضا به حوزه نظارت قضایی ویژه ارسال گردد.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۳۶۹ مورخ ۱۳۸۷/۱/۵ آیین نامه اجرائي قانون بازنشستگي پيش از موعد کارکنان دولت

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معاني مشروح مربوط به کار مي روند:

الف - قانون: قانون بازنشستگي پيش از موعد کارکنان دولت - مصوب ۱۳۸۶-

ب - سنوات خدمات قابل قبول: سنواتي است که طبق قوانين و مقررات مربوط از لحاظ احراز شرايط بازنشستگي جزو سنوات خدمت ملاک محاسبه قرار مي گيرد.

پ - وزارت: وزارت امور اقتصادي و دارايي.

ماده ۲- کارکنان رسمي، پيماني و قراردادي وزارتخانه ها و مؤسسات دولتي در صورت دارا بودن حداقل بيست و پنج (۲۵) سال سابقه خدمت قابل قبول (بدون رعايت شرط سني) مي توانند در مهلت پيش بيني شده در قانون با ارايه در خواست کتبي مبني بر بازنشستگي پيش از موعد و موافقت دستگاه متبوع با استفاده از حداکثر پنج (۵) سال سال سنوات ارفاقي تا سقف سي سال بازنشسته شوند.

تبصره ۱- بانوان شاغل که فاقد شرط سابقه خدمت مقرر در اين ماده مي باشند، به شرط داشتن حداقل بيست (۲۰) سال سنوات خدمت قابل قبول مي توانند با ارايه درخواست کتبي و موافقت دستگاه متبوع با استفاده از حداکثر پنج (۵) سال سنوات ارفاقي بازنشسته شوند.

تبصره ۲- افرادي که در طول مدت اجرائي قانون شرايط موضوع ماده (۲) اين آیین نامه را احراز و بصورت مکتوب در خواست خود را ارايه نمايند و مطابق ماده (۳) اين آیین نامه تا پايان ۱۳۸۹/۶/۵ با درخواست بازنشستگي آنها موافقت شود، مشمول اين آیین نامه خواهند بود.

ماده ۳- بمنظور بررسي درخواستي بازنشستگي پيش از موعد در انطباق با برنامه هاي جامع نيروي انساني دستگاههاي دولتي، رييس دستگاه يا بالاترين مقام مسئول دستگاه اجرائي

می‌تواند کارگروهی مرکب از مدیران واحدهای ذی‌ربط دستگاه متبوع تشکیل دهد. درخواستهای مشمولان قانون پس از اعلام نظر مدیر بلافصل متقاضی در کارگروه مورد رسیدگی قرار می‌گیرد.

تبصره - تصمیمات کارگروه در صورت وجود اعتبار لازم و پس از تأیید بالاترین مقام دستگاه قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۴- پاداش پایان خدمت کارکنان رسمی مشمول قانون با رعایت مفاد قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۵ - و اصلاحات بعدی آن و با احتساب سنوات ارفاقی توسط دستگاه متبوع مستخدم محاسبه و پرداخت می‌شود.

تبصره ۱- در مورد مستخدمان پیمانی مطابق آیین‌نامه استخدام پیمانی، موضوع تصویب‌نامه شماره ۵۲۲۸۲/ت/۶۶۴ مورخ ۱۳۶۸/۶/۱۵ و اصلاحات بعدی آن و در مورد مشمولان قانون کار مطابق احکام مندرج در قانون کار توسط دستگاه متبوع مستخدم عمل خواهد شد.

تبصره ۲- پاداش پایان خدمت بانوان متقاضی با کمتر از بیست و پنج (۲۵) سال سابقه خدمت به میزان سنوات خدمت قابل قبول (بدون احتساب سنوات ارفاقی) محاسبه و پرداخت خواهد شد.

ماده ۵ - وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلفند در سال ۱۳۸۶ اعتبار لازم برای پرداخت کسور بازنشستگی و حق بیمه سهم مستخدم و کارفرما بابت سنوات ارفاقی براساس آخرین حقوق و مزایای مشمول کسر کسور بازنشستگی را بصورت یکجا و نیز مابه‌التفاوت حقوق بازنشستگی بابت سنوات ارفاقی آنان را (همان سال) به ترتیب مقرر در تبصره (۱) ماده واحده قانون محاسبه و به وزارت اعلام کند. وزارت موظف است اعتبار اعلام شده را از سر جمع اعتبارات دستگاهها کسر و به حساب صندوقهای بازنشستگی ذی‌ربط واریز نماید.

ماده ۶ - از سال ۱۳۸۷ تا پنج (۵) سال پس از مهلت اجرای قانون، اعتبار لازم برای پرداخت کسور بازنشستگی و حق بیمه سهم مستخدم و کارفرما بابت سنوات ارفاقی براساس آخرین

حقوق و مزایای مشمول کسور بازنشستگی بطور یکجا و با اعمال ضریب (۱/۱) محاسبه و در ردیف بودجه وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی، همچنین مابه‌التفاوت حقوق بازنشستگی بابت سنوات ارفاقی آن دسته از کارکنانی که تا سال قبل بازنشسته شده‌اند در ردیف جداگانه‌ای ذیل بودجه وزارت پیش‌بینی خواهد شد.

وزارت موظف است سهم هر يك از صندوقهای بازنشستگی را سالانه به حساب صندوقهای بازنشستگی ذی‌ربط واریز نماید.
تبصره - وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مکلفند کسور بازنشستگی و حق بیمه سهم مستخدم و کارفرما بابت سنوات ارفاقی را بطور یکجا به صندوقهای بازنشستگی پرداخت نمایند.
ماده ۷- کارکنانی که با استفاده از سنوات ارفاقی بازنشسته می‌شوند پی از بازنشستگی از امتیازاتی که در سایر قوانین و مقررات برای کارکنان بازنشسته در نظر گرفته شده یا می‌شود بهره‌مند خواهند شد.

ماده ۸ - شرکتهای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی می‌توانند کارکنان واجد شرایط را صرفاً از محل منابع مالی خود و براساس مفاد این آیین‌نامه بازنشسته کنند.
ماده ۹- منظور از کارکنان قراردادی در آیین‌نامه، اشخاص زیر هستند:

الف - مستخدمان موقت شرکتهای دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی.

ب - آن دسته از مستخدمان متناظر کارکنان پیمانی شاغل در وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی دارای مقررات خاص که به موجب قرارداد به استخدام درآمده‌اند.

ج - کارکنانی که براساس تصویب‌نامه شماره ۱۷۵۹۸ مورخ ۱۳۶۲/۳/۲۲ به صورت خرید خدمت با رعایت قوانین و مقررات مربوط در دستگاههای مشمول این قانون اشتغال دارند.

د - آن دسته از کارکنان مشمول قانون که براساس مجوزهای قانونی با انعقاد قرارداد در خدمت دستگاههای یادشده بوده‌اند و کسور بازنشستگی یا حق بیمه (اعم از سهم مستخدم و

کارفرمای) آنها طبق مقررات به صندوقهای بازنشستگی مربوط پرداخت گردیده است.

تبصره - کارکنان ثابت یا عناوین مشابه دستگاههای مزبور برای استفاده از تسهیلات قانون در حکم مستخدم رسمی هستند.

ماده ۱۰- دستگاههای مشمول موظفند فهرست کارکنان مشمول قانون را با قید مشخصات استخدامی هر يك از آنان، میزان سنوات ارفاقی و پاداش پایان خدمت پرداختی به معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی در فواصل شش ماهه ارسال کنند.

ماده ۱۱- وزارت رفاه و تأمین اجتماعی موظف است هر سال گزارش اجرای قانون را به هیئت وزیران ارائه نماید.

ماده ۱۲- درخصوص مستخدمان شاغل در مشاغل سخت و زیان آور و جانبازان مقررات مربوط ملاک عمل خواهد بود. این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۶ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۲۵ مورخ ۸۶/۳/۱

**تصويب نامه در خصوص افزايش مستمري
بازنشستگان، مستمري بگيران
و ازكارافتادگان**

هيئت وزيران در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۲/۲۶ بنا به پيشنهاد شماره ۹۲۳۲/ص/۱۰۰ مورخ ۱۳۸۶/۲/۱۹ وزارت رفاه و تأمين اجتماعي و به استناد ماده (۹۶) قانون تأمين اجتماعي - مصوب ۱۳۵۴ - تصويب نمود:

۱- از تاريخ ۱۳۸۶/۱/۱ كليه مستمريهاي بازنشستگي، ازكارافتادگي و مجموع مستمري بازماندگان (جمع مستمري پرداختي به بازماندگان) كه تا پايان سال ۱۳۸۵ برقرار شده است، سيزده مميذ يك دهم درصد (۱۳/۱٪) به مستمري اسفند ماه سال ۱۳۸۵ افزوده مي شود.

۲- مستمري بگيراني كه مستمري آنان بدون لحاظ ترميم موضوع ماده (۱۱۱) قانون تأمين اجتماعي طي سنوات قبل از سال ۱۳۸۵ برقرار شده است، علاوه بر افزايش موضوع بند (۱) اين تصويب نامه، به نسبت هر سال كامل دريافت مستمري معادل دو دهم درصد (۲۰/۲٪) حداقل مستمري سال ۱۳۸۶ پرداخت مي گردد.

۳- آن دسته از مستمري بگيران كه مازاد بر ۲۵ سال سابقه پرداخت حق بيمه داشته و مستمري آنان قبل از سال ۱۳۸۵ برقرار گرديده است، علاوه بر افزايش موضوع بندهاي (۱) و (۲) به نسبت هر سال مازاد بر ۲۵ سال معادل دو دهم درصد (۲۰/۲٪) حداقل مستمري سال ۱۳۸۶ پرداخت مي گردد.

تبصره - حداكثر قابل پرداخت به افراد موضوع بندهاي (۲) و (۳) در مجموع نبايد از مبلغ يكصد و پنجاه هزار (۱۵۰،۰۰۰) ريال بيشتر گردد.

۴- پس از اعمال افزايش موضوع بندهاي (۱، ۲ و ۳) اين تصويب نامه چنانچه مستمري بازنشستگي، ازكارافتادگي كلي و مجموع مستمري بازماندگان (به استثناي مستمري بگيراني كه

مشمول ماده (۱۱۱) نیستند) کمتر از مبلغ دو میلیون (۲،۰۰۰،۰۰۰) ریال باشد، از تاریخ ۱۳۸۶/۱/۱ مابه‌التفاوت میزان مستمری استحقاقی تا مبلغ دو میلیون (۲،۰۰۰،۰۰۰) ریال از محل منابع داخلی سازمان تأمین اجتماعی ترمیم می‌گردد.

تبصره - مستمری زنان بازنشسته مشمول تبصره (۴) الحاقی ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۷۶ - پس از اعمال افزایش بندهای فوق چنانچه کمتر از مبلغ دو میلیون (۲،۰۰۰،۰۰۰) ریال باشد از تاریخ ۱۳۸۶/۱/۱ مابه‌التفاوت میزان مستمری استحقاقی تا مبلغ دو میلیون (۲،۰۰۰،۰۰۰) ریال از محل منابع سازمان تأمین اجتماعی ترمیم می‌گردد.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۷۲ مورخ ۸۶/۴/۲۸

**تصويب نامه راجع به تعرفه خدمات تشخيصي و
درماني در بخش دولتي
در سال ۱۳۸۶**

هيئت وزيران در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۴/۶ بنا به پيشنهاد مشترك وزارتخانه هاي رفاه و تأمين اجتماعي، بهداشت، درمان و آموزش پزشكي و سازمان مديريت و برنامه ريزي كشور، موضوع نامه شماره ۱۰۰/۴۱۴۵۵ مورخ ۱۳۸۶/۳/۲۷ سازمان يادشده و تأييد شوراي عالي بيمه خدمات درماني كشور و به استناد مواد ۸ و ۹ قانون بيمه همگاني خدمات درماني كشور مصوب ۱۳۷۳ تصويب نمود:

۱- تعرفه خدمات تشخيصي و درماني در بخش دولتي در سال ۱۳۸۶ به شرح زير تعيين مي گردد:

الف - ويزيت پزشكان بخش دولتي

۱- ويزيت پزشكان عمومي بيست هزار (۲۰،۰۰۰) ريال

۲- ويزيت پزشكان متخصص پانصد (۲۴،۵۰۰) ريال

۳- ويزيت پزشكان فوق متخصص سي هزار (۳۰،۰۰۰) ريال

۴- ويزيت روانپزشكان سي هزار (۳۰،۰۰۰) ريال

ب - ميزان پرداختي سازمانهاي بيمه گر براي ويزيت استادان، دانشياران و استادياران هيئت علمي تمام وقت جغرافيايي (مشروط به ويزيت مستقيم بيمار) براساس درجه علمي آنان تا ۱۳۰٪ نسبت به پزشكان غيرتمام وقت تعيين مي گردد.

تبصره ۱- سهم بيماران در پرداخت ويزيت سرپايي موضوع بند (ب) معادل سي درصد (۳۰٪) تعرفه هاي مصوب در بند (الف) مي باشد.

تبصره ۲- اعضاي هيئت علمي تمام وقت جغرافيايي به آن دسته از اعضاي هيئت علمي دانشگاههاي علوم پزشكي اطلاق مي شود كه به صورت تمام وقت در مراكز آموزشي محل خدمت خود اشتغال داشته و حق انجام فعاليت در زمينه خدمات

درماني به صورت انتفاعي خارج از دانشگاه مربوط را نداشته باشند. دستورالعمل اين بند توسط وزارتخانه‌هاي رفاه و تأمين اجتماعي و بهداشت، درمان و آموزش پزشكي تنظيم و ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۲- ويزيت اعضاي هيئت علمي كه به صورت تمام وقت جغرافيايي مشغول فعاليت مي‌باشند، در جهت تقويت بخش آموزشي در کشور با ارايه گواهي توسط رييس دانشگاه علومي پزشكي مبني بر تمام وقت بودن جغرافيايي و ضميمه نمودن حكم حقوقي بند ۱ اين تصويب نامه توسط سازمانهاي بيمه گر قابل پرداخت است.

ج- ضرايب تعرفه‌هاي خدمات درماني به شرح زير مي‌باشد:

۱- ضريب تعرفه داخلي سه هزار و يكصد (۳,۱۰۰) ريال
۲- ضريب تعرفه بيهوشي نوزده هزار و پانصد (۱۹,۵۰۰) ريال

۳- ضريب تعرفه جراحي سي و چهار هزار (۳۴,۰۰۰) ريال

۴- ضريب تعرفه دندانپزشكي يك هزار و دويست و پنجاه (۱,۲۵۰) ريال

۵- ضريب تعرفه فيزيوتراپي يك هزار و چهارصد و پنجاه (۱,۴۵۰) ريال

تبصره ۱- در مراكز فيزيوتراپي كه متخصصان طب فزيكي و توانبخشي، دكتراي فيزيوتراپي و پزشكان متخصص براساس ضوابط، عهده‌دار مسئوليت فني مراكز مذکور هستند، ضريب تعرفه، يك هزار و هفتصد و پنجاه (۱,۷۵۰) ريال براي آنان اعمال خواهد شد.

تبصره ۲- تعرفه ضريب داخلي، جراحي و بيهوشي براي ارايه خدمات بيمارستاني تنها در قسمت حق‌الزحمه نيروي انساني در مورد پزشكان هيئت علمي كه به صورت تمام وقت جغرافيايي در بيمارستانهاي آموزشي خدمت مي‌كنند و تعرفه خدمات متخصصان پزشكي (ضريب داخلي، جراحي و بيهوشي) در مناطق محروم تا دو برابر ارقام مندرج در اين تصويب‌نامه تعيين

می‌شود. دستورالعمل مربوط توسط وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و رفاه تأمین اجتماعی تهیه خواهد شد. د - به سرجمع تعرفه‌های خدمات آزمایشگاهی و پاتولوژی بخش دولتی برای سال ۱۳۸۶، پنج درصد (۵٪) به تعرفه‌های مصوب هیئت وزیران در سال ۱۳۸۵ اضافه خواهد شد.

ه - به سرجمع تعرفه‌های خدمات پرتوی پزشکی بخش دولتی، برای سال ۱۳۸۶ تا پنج درصد (۵٪) به تعرفه‌های مصوب هیئت وزیران در سال ۱۳۸۵ اضافه خواهد شد، مشروط بر اینکه رشد تعرفه‌های سونوگرافی پنج درصد (۵٪)، رادیولوژی پنج درصد (۵٪)، اسکن ایزوتوپ دوازده درصد (۱۲٪)، رادیوتراپی دوازده درصد (۱۲٪)، Ctscan پنج درصد (۵٪) و MRI بدون رشد نسبت به سال گذشته باشد.

و - کلیه اعداد اعلام شده به درصد در این تصویب نامه تا دو رقم قابل گرد کردن بوده که دبیرخانه شورای عالی بیمه خدمات درمانی کشور نسبت به این امر اقدام خواهد نمود.

ز - هزینه اقامت در اتاقهای سه تختی و بیشتر (هتلینگ) در بیمارستانهای بخش دولتی به شرح زیر می‌باشد:

۱- بیمارستان درجه ۱ یکصد و بیست و هفت هزار و سیصد (۱۲۷،۳۰۰) ریال

۲- بیمارستان درجه ۲ یکصد و دو هزار (۱۰۲،۰۰۰) ریال

۳- بیمارستان درجه ۳ هفتاد و شش هزار و چهارصد (۷۶،۴۰۰) ریال

تبصره ۱- مبنای رشد نرخ هزینه اقامت در بخش دولتی برای سایر تختهای بیمارستانی و همچنین اتاقهای يك تختی و دو تختی، ده درصد (۱۰٪) رشد نسبت به تعرفه‌های سال ۱۳۸۵ خواهد بود.

تبصره ۲- نرخ هزینه اقامت (هتلینگ) در بخشهای مراقبت ویژه در بخش دولتی ده درصد (۱۰٪) درصد نسبت به نرخ سال ۱۳۸۵ اضافه می‌گردد.

تبصره ۳- پرداخت سازمانهای بیمه‌گر بر مبنای تعرفه اقامت سه تختی بخش دولتی خواهد بود.

تبصره ۴- وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی براساس ضوابطی که به تأیید شورای عالی بیمه خدمات درمانی کشور می‌رسد، مجموعاً تا ظرفیت سه هزار تخت را به عنوان بخشهای منتخب از بین دانشگاههای علوم پزشکی وسایر سازمانهای دولتی و همچنین نهادهای عمومی غیردولتی (نظیر سازمان تأمین اجتماعی) با تصویب شورای عالی بیمه خدمات درمانی کشور انتخاب و به سازمانهای بیمه‌گر معرفی می‌کنند. تعرفه اقامت در این بخشها معادل ۱/۶۹ برابر هزینه‌های اقامت در بخش دولتی تعیین می‌گردد. پرداخت سازمانهای بیمه‌گر به واحدهای طرف قرارداد بر مبنای ۱/۶۹ برابر هزینه‌های اقامت در بخش دولتی سه تختی خواهد بود (فرانشیز دریافتی از بیماران در بخشهای نمونه براساس تعرفه‌های مصوب هزینه اقامت در بخش دولتی بوده و مابه‌التفاوت آن به عنوان تخفیف بیمارستان منظور می‌شود).

۲- فرانشیز خدمات تشخیصی و درمانی در سال ۱۳۸۶ به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف- فرانشیز خدمات درمانی بستری در بخش دولتی ده درصد (۱۰ درصد) می‌باشد.

ب - فرانشیز خدمات سرپایی در بخش دولتی سی درصد (۳۰٪) می‌باشد.

۳- نرخ حق سرانه بیمه خدمات درمانی در سال ۱۳۸۶ برابر چهل و چهار هزار (۴۴،۰۰۰) ریال تعیین می‌گردد.

۴- سهم کارکنان دولت از سرانه معادل يك سوم حق سرانه منظور و ملاك محاسبه خواهد بود.

۵- معادل دو نهم حق سرانه برای افراد تبعی درجه دو افزوده و مضاف بر حق سرانه مصوب دریافت می‌شود (به استثناء فرزند سوم به بعد).

۶- ادامه پوشش بیمه‌ای جهت آن دسته از فرزندان دختر و پسر که از پوشش بیمه‌ای خارج می‌شوند، در صورت استمرار حق بیمه بر مبنای افراد تبعی درجه دو مجاز است.

۷- تعرفه‌های اعلام شده در این تصویب‌نامه، از اول فروردین ماه سال ۱۳۸۶ قابل اعمال و لازم‌الاجرا می‌باشد.

۸- این تصویب نامه جایگزین تصویب نامه شماره ۶۶۰۷۰ / ت
۳۴۳۴۳ هـ مورخ ۱۳۸۵/۶/۷ می‌شود.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۶۸ مورخ ۸۶/۴/۲۴
تصويب نامه راجع به تشكيل كارگروهي با مسئوليت
وزير بازرگاني
براي حل مشكلات اصناف

هيئت وزيران در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۴/۱۰ بنا به پيشنهاد شماره ۱/۸۶۲۳ مورخ ۱۳۸۶/۴/۳ وزارت بازرگاني و به استناد اصل يكصد و سي و هشتم قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران تصويب نمود:

۱- كارگروه حل مشكلات اصناف با مسئوليت وزير بازرگاني و با حضور وزيران امور اقتصادي و دارايي، كشور، كار و امورات اجتماعي، رفاه و تامين اجتماعي و رئيس كل بانك مركزي جمهوري اسلامي ايران جهت تصميم گيري در خصوص موارد ذيل تشكيل مي شود:

الف - نظام مند نمودن اخذ ماليات از اصناف.

ب - برنامه ريزي جهت حل مسايل و مشكلات بيمه كاركنان شاغل در واحدهاي صنفي.

ج - بررسي و اتخاذ تصميم درخصوص مسايل اصناف كه مربوط به شوراهاي اسلامي شهر و روستا و شهرداريها است از جمله اخذ عوارض.

هـ - برنامه ريزي جهت توسعه واحدهاي صنفي و جلوگيري از توسعه واحدهاي صنفي بدون پروانه فعاليت.

و- واگذاري تسهيلات زودبازده.

ز- ايجاد مجتمع هاي صنفي (توليدي - فني).

۲- اختيارات هيئت وزيران در خصوص موارد يادشده به وزيران عضو كارگروه تفويض مي شود و مصوبات وزيران عضو كارگروه كه با اكثريت آراء در موارد يادشده اتخاذ مي شود در حكم مصوبات هيئت وزيران مي باشد و در صورت تأييد رئيس جمهور با رعايت ماده (۱۹) آئين نامه داخلي هيئت دولت قابل صدور خواهد بود.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۶۳ مورخ ۸۶/۴/۱۸
تصويب نامه راجع به انتخاب آقاي حسينعلي ضيائي
به عنوان مديرعامل و رئيس هيأت مديره سازمان
تأمين اجتماعي

هيأت وزيران در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۴/۳ بنا به پيشنهاد وزارت
رفاه و تأمين اجتماعي و به استناد ماده ۱۰ اساسنامه سازمان
تأمين اجتماعي - مصوب ۱۳۵۸ - تصويب نمود:
آقاي حسينعلي ضيائي به عنوان مديرعامل و رئيس هيأت
مديره سازمان تأمين اجتماعي تعيين مي شود.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۱۸۹ مورخ ۸۶/۵/۱۸
بخشنامه به واحدهاي اجراي احكام دادگستريهاي
سراسر کشور

بنا بر اعلام سازمان تأمین اجتماعی، بعضی دواير اجراي احكام دادگستري هنگام طرح تقاضاي سازمان بر توقيف مازاد و عدم استفاده از مزايای ماده ۱۰۱ آیین نامه اجرايی ماده ۵۰ قانون تأمین اجتماعی ۱۳۵۵/۱۰/۲۵ (توديع اصل طلب بستانکاران مقدم و خسارت مربوط در صندوق دادگستري يا مراجع ديگر جهت رفع بازداشت اموال توقيفي و امکان مزايده مال مورد بحث توسط اجراي سازمان) از فرستادن مازاد حاصل فروش به اجراي سازمان خودداري و آن را موکول به طرح دعوي و اقدامات قضايي متعاقب آن مي دانند.

موضوع در اداره کل حقوقي بررسي و ايراد سازمان وارد تشخيص و از اين رو تأکيد مي گردد دواير اجراي احكام دادگاهها و دادگستريها در موارد تقاضاي سازمان بر توقيف مازاد و عدم استفاده از مزايای ماده ۱۰۱ آیین نامه اجرايی ماده ۵۰ قانون تأمین اجتماعی، توقيف مال توقيف شده را منوط به تقديم دادخواست و طرح دعوي و اخذ قرار تأمین خواسته ننمایند.

نقل از روزنامه رسمي شماره ۱۸۲۳۰ مورخ ۸/۷/۸۶

**تصويب نامه درخصوص پرداخت هزينه بيمه عمر و
حوادث كلييه جانبازان و آزادگان (شاغل و غيرشاغل)
و خانواده شاهد والدين و همسر)**

هيئت وزيران در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۵/۲۱ بنا به پيشنهاد شماره ۴۰۰/۸۲۰/۱۰۸۷۷۶ مورخ ۱۳۸۵/۸/۲۲ بنياد شهيد و امور ايتارگران و به استناد اصل يكصد و سي و هشتم قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران تصويب نمود:

۱- كلييه جانبازان و آزادگان (شاغل و غيرشاغل) و خانواده شاهد (والدين و همسر) كه تحت پوشش بيمه عمر و حوادث ديگري نباشند مشمول بيمه عمر و حوادث موضوع تصويب نامه شماره ۱۵۴۶۷/ت/۲۸۹۱۶ هـ ۱۳۸۵/۲/۱۸ مي باشند. سهم جانباز و دولت از محل اعتبارات بنياد شهيد و امور ايتارگران تأمين و پرداخت مي شود.

۲- سقف سرمايه بيمه عمر و حوادث مشمولين اين تصويب نامه براساس سرمايه بيمه تعيين شده موضوع بند (۲) تصويب نامه يادشده با در نظر گرفتن افزايش سالانه تعيين مي شود.

۳- كلييه مشمولين اين تصويب نامه از رعايت شرط سني براي استفاده از مزايي بيمه عمر و حوادث مستثني مي باشند.

۴- تصويب نامه هاي شماره ۴۷۶۹۸/ت/۲۰۱۲۶ هـ مورخ ۱۳۷۸/۷/۱۷ و شماره ۴۲۳۳۶/ت/۲۵۵۴۴ هـ مورخ ۱۳۸۰/۹/۱۷ لغو مي شوند.